00063000

E3/25

~~D243/2.1.9~~

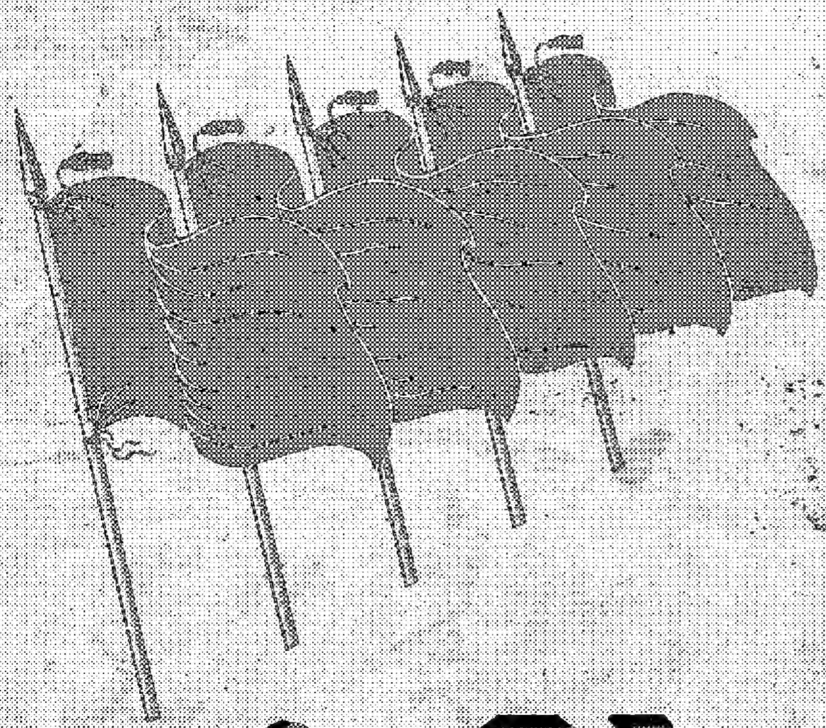

ទង់បដិវត្ត

លេខពិសេស ធ្នូ-មករា ១៩៧៦-៧៧

ទង់បដិវត្ត

ទស្សនាវដ្តី ផ្ទៃក្នុងបក្ស
ផ្សាយទៀងរាល់ខែ

លេខពិសេស ធ្នូ_មករា ១៩៧៦_៧៧

* មហាជ័យជំនះដ៏ត្រចះត្រចង់
  នៃឆ្នាំ ១៩៧៦ និងអនាគតដ៏ភ្លឺស្វាង
  នៃឆ្នាំ ១៩៧៧ .... ១

* បទឧទ្ទេសនាម របស់សមមិត្ត តំណាងអង្គការបក្ស
  ក្នុងឱកាសបុណ្យខួប ទី ៩ នៃកំណើត
  កងទ័ពបដិវត្តកម្ពុជា ដ៏អង់អាចក្លាហាន
  និងខ្លាំងពូកែ មហាអស្ចារ្យ ២៣

មហាជ័យជំនះ
ដ៏ត្រចះត្រចង់ នៃឆ្នាំ១៩៧៦
និង
អនាគតដ៏ភ្លឺស្វាង នៃឆ្នាំ១៩៧៧

មហាជ័យជំនះ ក្នុងការបំពេញភារកិច្ចបដិវត្តន៍សង្គមនិយម កសាងសង្គមនិយម និងការពារប្រទេសក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៦ ជាគំរូបើកទំព័រថ្មីក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រយ៉ាងទៀតយ៉ាងត្រចះត្រចង់ របស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ដ៏ត្រឹមត្រូវ និងក្លាហានមហាអស្ចារ្យ របស់បដិវត្តកម្ពុជា ដ៏ក្លាហានក្លាមហាអស្ចារ្យ របស់ប្រជាជនកម្ពុជា ដ៏មហាវីរមហាអស្ចារ្យ និងកងទ័ពបដិវត្តកម្ពុជា ដ៏អង់អាចក្លាហាន និងចេះដឹងមហាអស្ចារ្យ ។

១. ការកើតបដិវត្តសង្គមនិយម

ការកើតបដិវត្តសង្គមនិយម បង្ហាញឲ្យយើងឃើញចលនាខ្លាំងក្លា គ្រប់ផ្នែកទាំងអស់ ។ ហើយយើងបានចលនាខ្លាំង ប្រកបដោយជ័យជំនះ ហើយទទួលបានផលល្អ ដោយគោរពទៅតាមមាគ៌ា ។

1. ផ្ទៃដីដាំដុះស្រូវ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើង យើងរកឃើញតាមខ្សែ ឆ្នាំ ៧៦ នេះ ច្រើនលើសពីមុនទៀត ។ ដោយយើងបានបង្កើនផលទ្វេ ។ នៅតាមបណ្ដា ខេត្តក្រុង តំបន់ នៅក្នុងសហករណ៍ ក្នុងប្រទេស ។ ហើយការងារលើកនេះ មិនមែនធ្វើតែផ្នែក មួយៗទេ គឺធ្វើដាំដុះស្រូវ តាមគ្រប់ផ្នែក ដើម្បីលើក ជីវភាព ប្រជាជន ។

2. របបឯកជន របស់សត្វចិញ្ចឹម របស់ប្រជាជន ដូចជារបស់ផ្នែកផ្សេងៗទៀត ដែលមិនមែន អង្គការ ដូចជារបស់ឯកជន របស់កសិករឯកជន របស់អ្នកឯកជន របស់ពលករឯកជន នឹងមិនមានការលើកតម្កើងទៀត ក្នុងឆ្នាំ ៧៦ នេះ ហើយមិនឲ្យរបបឯកជននេះ កើតឡើងវិញបានទេ ។

3. យើងបានរកឃើញផលិតកម្ម បាន ៣ តោន ហើយយើងត្រៀមប្រឹងក្នុងឆ្នាំ ៧៦ នេះ ។ ក្រោយ

នៅក្នុងប្រទេស ក្រោយទៅក្នុងតំបន់ ក្រោយទាំងក្នុងប្រទេសផង ពិសេស នៅក្នុងប្រទេស នៅក្នុងប្រជាជាតិយើង ។

នេះជាចំណុចការពារ ដែលបង្ហាញច្បាស់នូវជ័យជំនះរបស់ យើងយ៉ាងធំធេង ក្នុងការបង្កើតបដិវត្តសង្គមនិយម ក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៦ នេះ ។ ដោយយើងបានធ្វើទាំងអស់ ក្នុងសង្គមជាតិថ្មី ក្នុងប្រជាជាតិថ្មី ហើយធ្វើគ្រប់ផ្នែក សកម្មភាពទាំងអស់ សេដ្ឋកិច្ច ថ្មី វប្បធម៌ថ្មី សង្គមកិច្ចថ្មី បច្ចេកទេស វិទ្យាសាស្ត្រ ថ្មី ។ យើងធ្វើដោយខ្លួនឯង ។

បើពិនិត្យពីចលនាទាំងនេះ យើងឃើញថា ជាជ័យជំនះ ដ៏ធំធេងណាស់ ។ ទោះបីជាការលំបាក ពេកក្ដី ជាប់ទាក់ទង ផ្សេងៗ ។ ប៉ុន្តែ មើលជាទូទៅនៃការប្រយុទ្ធ នៃការកសាង វិធានការ ក្នុងគ្រប់ទិសនៃបដិវត្តសង្គមនិយមរបស់យើង យើងធ្វើបានច្រើនណាស់ ។ ការញុះញង់ប្រយុទ្ធ ក្នុងប្រទេសទាំងមូល គឺឯកភាព គ្នាទៀត ប្រយុទ្ធនឹងខ្មាំងសត្រូវ ដែលកំពុងតែប្រឆាំងក្នុងប្រទេស ។ ជនក្បត់ពលរដ្ឋក្នុងចិត្តយើង ធ្វើឲ្យរកឃើញបើកការកែតម្រូវ ការ តែងតាំងពួកគេពីក្នុងការ របស់បក្ស ។ ហើយយើងមិនបានធ្វើ បដិវត្តសង្គមនិយមត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងនេះទេ គឺយើងមិនធ្វើ ប៉ុណ្ណឹងទេ មិនឯកភាពជាមួយបក្សប៉ុណ្ណឹងនេះទេ ហើយ

ការដាច់ខាតគ្រប់ជ្រុងទៀត ។

ក៏ដូចត្រូវធ្វើ នៅក្នុងប្រជាជន ចំពោះប្រជាជនសំរាំង សំកំនិយាម ដ៏ជាក់ច្បាស់សមាសភាពកម្មករ ជាបន្តបន្ទាប់ ធ្វើឲ្យ សង្គមជាតិយើងក្លាយប្រជាជន ការនៃក្រុមកៀរ ជាធាតុកំណត់ផល ក្នុងការកសាងសង្គមនិយម និងក្នុងការពារប្រទេស ។

បើបដិវត្តសង្គមនិយម ធ្វើមិនបានល្អហើយ នោះទេ បញ្ហ ស្ត្រីស្លាញ គឺនឹងស្ត្រីស្លាញ ប្រើផលស្ត្រីស្លាញ មន្ទីរ ប្រសិនស្ត្រីស្លាញ ។ ដែនការ ៧០ បានជ័យ ។ ក្នុងការការ ប្រទេស បានជ័យ ៖ លំដាក់ក់នៅក្នុងប្រទេស លំដាក់ក់នៅចង ក្រៅ ។ លំដាក់ចំពោះ ។ និងលំដាក់បក្ខភ្លើង ។

ដូច្នេះ បើយើងបញ្ចប់ក៏បានសំខាន់ និងក្នុងថ្ងៃបដិវត្ត សង្គមនិយម ។ បដិវត្តសង្គមនិយមក្រុមសម្ភាប់ជាតិអស់ ។ អ៊ី ជាធាតុមូលដ្ឋាន នៃបដិវត្តយើងបច្ចុប្បន្ន ។ មិនមែនការកសាង សង្គមនិយម ក៏ជាមូលដ្ឋានទេ ។ មិនមែនក្នុងការការពារប្រទេសជា មូលដ្ឋាន ។ ការកសាងសង្គមនិយម និងក្នុងការពារប្រទេសជា កត្តាសំខាន់ ដែលក្លាយជាដំណោះ ក្រោយនេះហើយជាដំណើរបដិវត្ត សង្គមនិយម ធ្វើបានគុណភាពនិងបរិមាណ គឺពង្រាកើនឡើង ។

ខ្មែរក្រហម ចាត់ក្នុងក្នុងថ្នាក់ ។ ចំពោះហៅតែក្នុងបញ្ច

ដោយសារយើងធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយមគ្រប់វិស័យ ជំនះទៅក្នុងបក្សដែល កើតមានជាតិធ្វើបដិវត្តប្រជាជាតិ-ប្រជាធិបតេយ្យ ដែលយើងគេមិន ឃើញ ។ ដើម្បីទាញទាំងអស់ ។ ពីព្រោះតំណាក់កាលនៃបដិវត្តប្រជាជាតិ- ប្រជាធិបតេយ្យ គឺមិនគ្រប់ ។ ពីតែការតស៊ូប្រឆាំងជាតិ និងការ តស៊ូវណ្ណៈ ក្នុងគ្រប់ដំណាក់បដិវត្តប្រជាជាតិ-ប្រជាធិបតេយ្យ យើង តែងការគោរពគ្រប់ទៅក្នុងបក្ស មិនឃើញ ។ របត្តិឧត្ត ។ ដែ ដល់ពេលនឹងដំណើរការបដិវត្តសង្គមនិយម បានច្រើនហើយ បាន ឃុំនិង បានចាត់ពួកវាលាយ ក្នុងបក្ស ក្នុងកងទ័ព ក្នុងប្រជាជន យើង គោរពការគោរពគ្រប់ឃើញ ។ ពិបញ្ហាមក ។ ពិបញ្ហាបការពារ ជាតុអំពីនៃបដិវត្តសង្គមនិយម ក៏ទេក្បត់ចេញ ។ ម្នាក់ៗ យើង យើងតំរុង ចូលសមាសភាពគណ្ត ដែលត្រូវបញ្ចូលបេប្រកួត ជប បដិវត្តយើង ជាប់ពេលវេលា ។

ដូច្នេះបញ្ហាខ្លាំងបំផុតនៃបដិវត្តសង្គមនិយម ។ នយោបាយ នេះ ជាឡើងទើបឃ្លាំងពេលវេលា ដែលនៃបដិវត្តសង្គមនិយមធ្វើឲ្យមាន ចំនួនវិវាទ ។ ការបានចែកខ្មែរ និងជា បដិវត្តសង្គមនិយម ត្រៀមរៀបចំការ ជាឡើងទើបខាងវិវាទទៀត ។ និងសមាសភាព ដែលយោកាលបញ្ចប់ មិនបានគោរពស្ថាប័ន ជាឡើងប្រកែកការ ។ ស្ថាប់ជាមុខសត្រូវក្នុងពីតេបញ្ហានៅទៀត ។ នេះជាសត្រូវ

របស់ខ្លួនផ្ទាល់មិនបង់ឱ្យឃើញច្បាស់ ។ តែមិនទាន់បាន ។ បើយើងនាំគ្នាកកាយគាស់ គកាយគស់ ជាបន្តបន្ទាប់ ក៏ល្អមានគំនិត ។ ល្អបក្ខពួកសម្ភ័ន្ធ ល្អយុទ្ធមិត្ត ក្នុងគណៈ ។ ហើយបើគិតមិនឡើងបដិវត្តសង្គមនិយមឲ្យស្រាលស្រួល ក៏គេសាងកម្លាំងបានច្រើនណាស់ ។

ឧទាហរណ៍ ៖ ខ្សែរណ្ដោលដែលយើងធ្វើមានបានជាបន្តបន្ទាប់ ពាក់ខ្សែរយ៉ាងតាំងពីតំបូង ជាខ្សែរសត្វ តាំងពីក្នុងរយៈកាលបដិវត្តប្រជាធិបតេយ្យ-ប្រជាជាតិ ប្រជាធិបតេយ្យ ។ តែក្នុងរយៈកាលនេះ ក៏នៅជាប្រយោជន៍បាន ។ ដល់ពេលបដិវត្តសង្គមនិយម ក៏ត្រូវបន្តដែរ ។

ខ្សែរនេះ ជាខ្សែរប្រយុទ្ធភ្នាក់គំនិតដែរ ក្នុងបដិវត្តយើង ក្នុងបក្សយើង ។ ហេតុនេះហើយបានច្រើន ។ ខ្សែរនេះគឺគស់ពេញលេញ ។

ដូច្នេះ មិនថែមយើងលើកបដិវត្តសង្គមនិយម ទៀតមានមិនរត់ទេ ។ តាមពិត រឿងនេះមានរយៈពេលយូរហើយ តែកែប ។ យើងត្រូវធ្វើស្រាយស្រួលៈរូបខ្លួន ដែលមាននៅក្នុងបក្សយើងឲ្យច្បាស់ ។ បដិវត្តសង្គមនិយមតម្រូវតម្រង់បក្ខពួក ក្នុងគំនិត ក្នុងប្រជាជនទៅ ហើយមិនមែនតែខ្លួន ជាទូទៅ ។ តែមិនមែនតែឯបដិវត្ត ទីងងឹតក្លួនបដិវត្ត ។

ដើម្បីនាំមកនូវបដិវត្តយើង ត្រូវត្រៀមតាំងមុនទៀត ការលើកលះហើយលះបង់បដិវត្តសង្គមនិយម ។ យើងត្រូវត្រួតត្រាយរៀន ដើម្បីជាក្តីសង្ឃឹមនេះ ។

ដំណាក់កាល នៃបដិវត្តសង្គមនិយម ក៏មានបញ្ហាត្រូវរៀបចាំគឺ ៖ ១ ខ្សែមហាជនមូល ។

ពួកមហាជនមូល យើងបកចិត្តគំនិតសាងជាមួយនៃមួយៗ តាមអង្គការមួយៗ តាមមូលដ្ឋានមួយៗ ។ មូលដ្ឋានអង្គការណា ក៏ដូចគ្នា បើធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយមស្រួលស្រួល នាំឲ្យគេសាងបានល្អ ។ ការការពារប្រទេសក៏ល្អ កសាងប្រទេសក៏ល្អ ហើយញាក់ចិត្តស្រលាញ់បក្សក៏ល្អ ។ ផ្ទុយទៅវិញ មូលដ្ឋានណា អង្គការណា ធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយមមិនបានល្អ កសាងក្ដីមិនបានល្អ ចលនាក៏មិនឡើង ការងារក៏មិនឡើង ការកសាងក៏មិនឡើង ហើយញាក់ចិត្តប្រជាជនក៏មិនឡើង ។ ផ្ទុយណា មិនមានគេកាត់ប្រដាប់ទេ តែកំសាំង ។ ខ្លួនណា ក៏ធ្វើបានស្ទុះស្ទាញ ជាក់ស្ដែងណាមួយ ។ បើធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយមល្អដេះស្រាយបានល្អ ។

សម្រាប់សង្គមទៅ ឆ្នាំនេះ យើងធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយមស្រួលជាងមុន ខណៈកំពង់ ។ ហេតុនេះ ឆ្នាំនេះ ដល់ការជំទាត់

ខ្មាំងក្បត់បង្កប់នៅក្នុងបក្ស ក្នុងកងទ័ព ក្នុងក្រសួងផង ធ្វើឲ្យយើងការពារប្រទេសបាន ។ ហើយការកសាងប្រទេស ក៏បានល្អ ។

ចំណុចនេះ យើងត្រូវឃើញថា បដិវត្តន៍សង្គមនិយមរបស់យើង ធ្វើទៅឲ្យសម្រេចឆ្នាំ ១៩៧៦នេះ ។ ១៩៧៧ យើងបានធ្វើតែជាបន្ទុកសហករណ៍ទេ ។ ធ្វើក្នុងសង្គមជាតិទាំងមូល គឺបក្សទាំងមូល ក្នុងកងទ័ពទាំងមូល យើងនឹងឈានទៅមុខទៀត ពីមុនមក ។ យើងទើបតែធ្វើឆ្នាំ ៧៦នេះទេ ។ យើងធ្វើបានលឿនណាស់ ។ ការពារប្រទេសបានទាំងស្រុង ហើយបានល្អ ។ មិនមែនបានដោយស្រួល ដោយងាយទេ ។ ហើយយើងនឹងកសាងប្រទេសក៏បានល្អ ។

ប៉ុន្តែ ចំណុចនេះ មិនមែនបានចប់សព្វគ្រប់ទេ មិនមែនបានដាំស្រួលទេ នៅត្រូវបន្តទៅទៀត ។ ឆ្នាំ ១៩៧៧ ក៏បន្ត ។ ឆ្នាំក្រោយៗទៅទៀតក៏ត្រូវបន្ត ។ ខាងក្រោមតាមមុខតទៅ :

1. កម្លាំងប្រយុទ្ធពិតរបស់យើង : នៅក្នុងបក្ស មិនកាត់ស់ចំណាស់ទេ ជាចំណាស់ភ្លុង ។ ធម្មតាទីឯកជន គឺខាងជួន ។ ជាមុខ មានច្រើន តែនៅមាន ។ នេះជាចំណុចកង្វះខាត មានកម្មសិទ្ធិសមូហភាព និងកម្មសិទ្ធិឯកជន ។

បញ្ហានេះ នៅពោរពេញនៅឡើយ ។ ហើយបើយើងមើលក្រោយមិនបានល្អ ទំនាស់នេះ នៅប្រែពីបរិមាណទៅគុណភាព ថ្ងៃណាមួយបញ្ហានេះ នៅតាមបដិវត្ត ប្រឆាំងបដិវត្តន៍កើតមាន ។ នេះនិយាយពីកម្មសិទ្ធិឯកជន ។

ជាមួយនេះដែរ យើងអាចបង្ហាញបញ្ហាថា នៅមានសមាសភាពខ្មាំងលួចបង្កប់នៅក្នុងបក្សទៀតទេ — កើតសួរថា ។ តាមពិតសាកលបង្ហាញពេលហើយ ច្បាស់ជាមិនទាន់អស់ទេ ។ ពីព្រោះ ការបញ្ហាលបក្សជាបន្តបន្ទាប់មក ខ្លះក៏បានកែកន ខ្លះក៏ក្បត់បាត់ ។ ក្តីព្រោះ ខ្មាំងកាចជ្រៀតចូលបាន ។ ក៏នៅមាន ១ក្តី ២ក្តី ។ តែក៏នៅមាន ។

2. កម្លាំងក្បាលធុមពិត : ខ្មាំងគ្រប់ទិស ក៏ធ្វើសកម្មភាពតទៅទៀត ។ ជាបន្តបន្ទាប់ជាទំនាស់បដិវត្តន៍ ។ ធ្វើបានតិច ធ្វើបានច្រើន តែធ្វើជាប្រចាំ ។ ដោយធ្វើតាមគ្រប់រូបភាព ។ រូបភាពក្តៅ រូបភាពត្រជាក់ រូបភាពចំហ រូបភាពសំងាត់ រូបភាពទន់ភ្លន់ រូបភាពស៊ីរ៉ូង ... គ្រប់រូបភាពទាំងអស់ ។

ដូច្នេះ បានជាយើងត្រូវបញ្ជាក់ ពីចំណុចនេះ ត្រូវធ្វើបដិវត្តន៍សង្គមនិយមតទៅទៀត ។ ហើយដុំមើលស្រាយ ។ ទំនាស់

វប្បធម៌កុំមើលស្រាល ។ ពីព្រោះទំនាស់វប្បធម៌ កំរិត ។ បើមិនប្រយុទ្ធកំចាត់គម្លាតខ្ពង់ខ្ពស់ដូចនេះ យូរៗទៅ វាប្រែប្រួលពីបរិមាណទៅជាគុណភាព ទៅជាប្រឆាំងនឹងបដិវត្តន៍តែម្តង ។ ករណីនេះ មានជាបន្តបន្ទាប់ ។ ដូច្នេះ កុំមើលស្រាល ។ កុំយកទំនាស់វប្បធម៌ជាទំនាស់ចំបង ។ តែត្រូវឃើញថា ទំនាស់វប្បធម៌កំរិតជាបន្តបន្ទាប់ ។ ដូច្នេះ ត្រូវតស៊ូតសាង ។ ឃើញសភាពពិតនៃទំនាស់ ដើម្បីផ្លាស់ការកុំឱ្យការដឹកនាំ ដើម្បីផ្លាស់ការតស៊ូការបើកវិវាទការ ។

បើយើងឃើញទំនាស់ក្នុងខ្លួនយើង ដើម្បីប្រយុទ្ធពង្រឹងជំនិតចាត់ការ ។

បើយើងឃើញទំនាស់ក្នុងបក្ស ដើម្បីតស៊ូក្នុងផ្ទៃក្នុងបដិវត្តន៍ជាក់ស្តែង ។

បើយើងឃើញទំនាស់វប្បធម៌ ឃើញទំនាស់ចំបង តាមប្រភេទកជាក់ស្តែង ដើម្បីមានវិធានការដោះស្រាយទំនាស់ តាមប្រភេទទំនាស់ជាក់ស្តែងនិងរួមផ្សំការ ។

ដូច្នេះ ឆ្នាំ ៧៧ គឺត្រូវបន្តបដិវត្តន៍សង្គមនិយម ឱ្យស៊ីជម្រៅត្រង់ចំនុច និងជាវិស្វកម្មថែមទៀត ។ ត្រូវធ្វើឱ្យមុតមាំ ក្នុងបពិត្រជាតិសមាសភាពក្បត់ ១០ភាគ ៦ភាគ ។

លោកលើបដិវត្តន៍សង្គមនិយម យើងពិនិត្យឃើញថា មានតែចំណុចល្អ ចំនែងខាងនេះ ។ ចំណាញ់ពេកណាស់ ។ បើមិនបោសសំអាតសមាសភាពក្បត់ ទុកឱ្យរាលដាល ពង្រីក ចាំគ្រោះថ្នាក់ដល់បដិវត្តន៍ ។ យកពួកខ្មាំងក្បត់ចោល ជាដាច់ខាតណាស់ ។ សំខាន់ពង្រឹងបក្ស តាមបដិវត្តន៍សង្គមនិយម ។ ពង្រឹងបក្ស តាមបដិវត្តន៍សង្គមនិយម ។

×

× ×

២. ភារកិច្ច កសាងសង្គមនិយម

ភារកិច្ច កសាងសង្គមនិយម យើងមានចំណុចសំខាន់ៗ ដូចតទៅ ៖

ក. ធ្វើការកសាង ពង្រឹង ពង្រីករបបសហករណ៍

យើងបានពង្រឹង ពង្រីក ទំរង់សហករណ៍បានជាទូទៅ នៅក្នុងសង្គមជាកំរិតខ្ពស់ ។ ពង្រឹង ពង្រីកសហករណ៍នៅជនបទ បានចាំងចាស់ ហើយនៅតែមានចំណុចខ្សោយខ្លះ ហ្នឹង ការត្រូវពង្រឹងថែមទៀត ។ ក្រៅពីនេះ សហករណ៍ដែលជាទូទៅ ជាសហករណ៍ក្រុម

ទន្ទឹមនេះ គឺមានចាត់តាំង ទីតាំងសហករណ៍មួយចំនួនខ្លះទៀតដែរ ថែមទៀត ។ ចាត់ខ្លួនដែលបានធ្វើ គឺមានគោលសាងគ្រប់គ្រងបាន ដំណើរការបាន ។

ឯនៅក្នុងទីក្រុងវិញ កម្មកររបស់យើង គឺជាកម្មករ សមូហភាពទាំងអស់ គ្មានកម្មករឯកជនទេ ។

ដូច្នេះ ប្រជាជនយើងជាទូទៅ កម្មករ និងកសិករ សុទ្ធតែជាកម្មករ-កសិករសមូហភាពទាំងអស់ ។ សមូហភាពនេះ មិនមែនសមូហភាពធម្មតាទេ ជាសមូហភាពខ្ពស់ទៀត ៖

— មធ្យោបាយផលិតកម្ម សមូហភាព
— ឧបករណ៍បន្ថែមផល សមូហភាព
— ស៊ីចុក រស់នៅ សមូហភាព
— ធ្វើការងារ សមូហភាព ។ល។ ហើយមិនមែន សមូហភាពធម្មតាទេ មានចាត់តាំងជាកម្លាំងចល័ត ដែលនៃកម្លាំង ជាស្រួច ជា១ ជា២ ជាមុខ ជាក្រោយ មួយកំរិតខ្ពស់ ។

ដូច្នោះ យើងចំបាត់ការពង្រឹងផលិតកម្មបាន បានជា មូលដ្ឋាន និងទាំងស្រុង ។ ការពង្រឹងផលិតកម្មសមូហភាពថ្មី ចំបានពង្រឹង ពង្រីក ។ មានការចាត់តាំងជាកងទ័ពមុខ ជាកងទ័ព ក្រោយយ៉ាងនេះ នាំឲ្យការកសាងប្រទេសបានល្អ ។ ឆ្នាំ៧៦នេះ

យើងខ្វះស្បៀង ខ្វះគ្រឿងសន្ទូង ខ្វះឧបករណ៍ តែកម្លាំងចាត់តាំង សមូហភាពខ្ពស់ មានកងកំលាំងនៅមុខ និងមានកងទ័ពនៅក្រោយ នាំឲ្យយើងរកបានខ្លាំង ។ ស្បៀងក្នុងឆ្នាំ ក៏យើងដោះស្រាយ បានទាំងតែ ។ ក្រៅពីនេះ ប្រព័ន្ធទឹក ប្រឡាយ ក៏ដោះស្រាយ បានទាំងតែ ញួសផែនការ ។ នេះជាបច្ចុប្បន្ននៃទីតាំងសមូហភាព របស់យើង ។ ឯទីតាំងសមូហភាពនេះ នាំឲ្យមានបដិវត្តសង្គម និយមរបស់យើង ។ ទីតាំងសមូហភាពនេះ ជាកន្លែងចាត់តាំង ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច វប្បធម៌ សង្គមកិច្ច បច្ចេកទេស វិជ្ជាសាស្ត្រ ។ ទន្ទឹមនេះ សតិអារម្មណ៍ក្នុងឆ្នាំ៧៦នេះ ក៏មានទីតាំងសមូហភាព ទាំងកសិករនៅដែរ ទាំងបក្ស ទាំងប្រជាជន ទាំងកងទ័ព ។ តែ ដោយប្រៀបធៀប សតិអារម្មណ៍នៅឃើញជាងផ្នែកផ្សេងទៀត ។ តែប្រហែលមិនទាន់ចលនាសមូហភាពខាងចាត់តាំង និងខាងសេដ្ឋ- កិច្ចនៅឡើយទេ ។ តែគួរនិយាយ សតិអារម្មណ៍សមូហភាពនៃវណ្ណៈ កម្មករនេះ ពីមានកម្មាធិការប្រយុទ្ធណាស់ដែរ ពីព្រោះនៅតែមាន ឃើញ ។

ខាងបក្ស ខាងកងទ័ព គឺមានទីតាំងសមូហភាពខាង ចាត់តាំង ខាងសេដ្ឋកិច្ច ខាងរស់នៅ បានខ្លាំង និងបានល្អ ទាំងអស់គ្នាដែរ ។ ដូច្នោះ មានស្មារតីបញ្ចេញ ព្រមទាំងដំណើរ

វិវត្ត របស់ប្រជាជនដែរ ។ តែសតិអារម្មណ៍សមូហភាព គឺនៅយឺតជាងការបោះជំហានសមូហភាពដែរ ។ យើងឃើញយ៉ាងនេះ ដើម្បីបោះអារម្មណ៍ឲ្យទាន់ថែមទៀត ខាងផ្នែកសតិអារម្មណ៍ ។

ពិសោធន៍ខាងផ្នែកបោះជំហានសមូហភាព នៅក្នុងឆ្នាំ ៧៦ តាមពិតទៅមើល កត្តាជាគន្លឹះ គឺបញ្ហាបក្ស បញ្ហាកម្មាភិបាល ។ ពេលដែលប្រកាយទីតាំងសមូហភាពល្អនៅក្នុងបក្សតាំងមូល គឺដូចជាបក្សគ្រប់ថ្នាក់បានល្អ និងជំនឿពលរោងក្នុងចិត្ត នៅក្នុងប្រជាជន គឺបានល្អដែរ ។ ដូច្នេះ ការរីកចំរើននៅឆ្នាំ ៧៦ ខាងទីតាំងសមូហភាពនេះ គឺមកពីបក្ស ។ តែផ្នែកដែលយើងខាងសតិអារម្មណ៍ គឺមកពីបក្ស យើងខាងសតិអារម្មណ៍ដែរ ។ ដូច្នេះ តាមពិសោធនេះ ពិសេសប្រកាយទៅអនាគតទៀត បញ្ហានេះ គឺពង្រីក ពង្រឹងទីតាំងសមូហភាពរបស់បក្ស ខាងផ្នែកចាត់តាំង សេដ្ឋកិច្ច និងនយោបាយ ។ ចំនួនមនេះ គណៈកសាងសតិអារម្មណ៍សមូហភាពនៅក្នុងបក្ស ឲ្យបានល្អ ឲ្យបានសក្តិសិទ្ធិថែមទៀត ។ ធ្វើយ៉ាងម៉េចឲ្យគេទៀតៗ ។ មានត្រឹមត្រូវហើយ មិនមានការត្រឹមត្រូវហើយ នៅតែរីកចំរើនសាងនៅក្នុងក្រុមគេឲ្យគេយល់ ឲ្យគេជ្រះស្រឡះ ឲ្យគេគាំទ្រ ៗ ឲ្យគេឃើញហេតុផល ។ ធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយម គឺមានហេតុផលរបស់វា ។ ចំពោះកម្មសិទ្ធិឯកជន របបឯកជន គឺឲ្យគេយល់ហេតុ

ផលប្រយោជន៍ណាស់ ។ ដូច្នេះ គណៈទៀតត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ បង្កើតសតិអារម្មណ៍នៅក្នុងបក្ស បដិវត្តសង្គមនិយមនៅក្នុងបក្ស ។ គឺដូច្នេះ មាគ៌ារបស់បក្សគ្រប់ផ្នែក ពេលទាំងអស់ដែលយកទៅអនុវត្ត ។ ហើយយកទៅបង្កើតជឿនណាស់ ។ ដូច្នេះ ត្រូវធ្វើការពិនិត្យមើលចុះ-សតិអារម្មណ៍ប្រជាជន ។ ត្រូវបង្កើតឲ្យបានល្អ ដែលសមូហភាព ដោយយកឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងដែលមាននៅតាមកន្លែងនីមួយៗ មកបង្ហាញ ។

១. ផ្នែកកសិកម្ម គឺលោតផ្លោះ ។ យើងមានចេក ទុំ សៀវភៅ ... ត្រូវការបង្កើន ទាំងខាងក្រៅ ទាំងខាងក្នុង ធ្វើសមូហភាពថែមទៀត ។ គ្មានជំនួយពីសត្រូវ ណាមួយ ។ យើងលើកលើកតម្កើងកម្លាំងខ្លួនឯង ហើយយើងដោះស្រាយជីវភាពប្រជាជនបាន ដោយបង្កើនផលស្បៀងក្នុងការ ដោយធ្វើស្រែស្រូវ ។ និយាយរួមយើងដំណើរការ ៤ ភាគ ដែលជាការរបស់យើង ។ ដីៗ ពិត យើងដោះស្រាយបញ្ហាដែលការ ដោយឯកជន-ម្ចាស់ការ ។ ដូច្នេះ ការកសាងសង្គមនិយមរបស់យើង គឺខ្លាំងក្លា ជាប់រហ័ស មានគុណភាពខ្ពស់ ដោយឯករាជ្យ-ម្ចាស់ការ ។

យើងធ្វើនេះ គឺបង្កសេរីភាពមនុស្ស ។ យើងមានការ

លំបាកហួសប្រមាណ ដែរយើងធ្វើបាន ។ នេះជាមេរៀនមួយធំ ជាគំរោគមួយធំ ។ ហើយត្រូវកត់ត្រាជាប្រវត្តិរបស់បក្សយើង ។ ឆ្នាំ ៧៧ មិនលំបាកដល់ ១៩៧៦ទេ ឆ្នាំ ៧៨-៧៩ រឹតតែមិនលំបាកដល់ ១៩៧៦ទៅទៀត ។ លំបាកខ្លាំងគឺឆ្នាំ ៧៦ ។ ឆ្នាំ ៧៥ ក៏មិនលំបាកដល់ឆ្នាំ ៧៦ ។ ឆ្នាំ ៧៥ កម្លាំងនៅមាន ស្បៀងនៅមាន ។ ឆ្នាំ ១៩៧៦ ចូលដើម អស់សឹងតែរលីង ។ ត្រូវរៀបចំថ្មី ទាំងតាំងពីគល់ ។ ហើយរៀបចំថ្មីជាផែនការ ជាខ្សែសង្វាក់ ក្នុងឆ្នាំ ៧៦ ។ ក្នុងសភាពនេះ យើងឈរលើគោលជំហរឯករាជ-ម្ចាស់ការ ខ្លួនទីពឹងខ្លួន យើងដោះស្រាយបានសំរេចតាមផែនការ ១៩៧៦ ៖ ក្នុងដើមឆ្នាំ ៧៧ រួចតាមរបបរបស់បក្ស ពូជគ្រប់គ្រាន់ ហើយនាំចេញមួយចំនួនទៀត ។ ដូច្នេះ ត្រូវតែរក្សាទុកក្នុងប្រវត្តិរបស់បក្សយើង ដែលយើងខំធ្វើបាន ។ ប្រយុទ្ធខាងបដិវត្តសង្គមនិយម គឺក្តៅគគុក ខ្លាំងក្លា ជ្រាលជ្រៅ ។ ឯការកសាងសង្គមនិយម គឺកសាងជាខ្សែសង្វាក់ ខ្លាំងមែនទែន ។ នេះមកពីគោលជំហរខ្លួនទុកចិត្តលើខ្លួន ឯករាជ-ម្ចាស់ការខ្ពស់ ស្មារតីស្នេហាជាតិ ស្មារតីបដិវត្តខ្ពស់ ។ ចំណុចនេះ ស្មារតីគន្លងជាតិវណ្ណៈអោយ ខ្ពស់ដែរ ។ យើងការពារប្រទេសបាន ដោះស្រាយជីវភាពប្រជាជនបាន ហើយរក្សាការពារសុទ្ធនៃបដិវត្តយើង ក្នុងសភាពស្មុគស្មាញនៃសកល-

~~D243/2.1.9~~

បន្ទាប់ពីបានវាយសំរុកប្រមូលផលស្រូវវស្សាស្រែចងជាធំរសហើយត្រូវ គសិករសហករណ៍យើង នៅតំបន់ស្វាយ-កោះធំ ប្រញាប់ប្រញាល់ប្រយុទ្ធធ្វើស្រូវប្រាំង យ៉ាងខ្លាំងក្លាទៀត ។ រូបនេះ បងប្អូនកំពុងស្ទូង-ដក យ៉ាងញាប់ដៃញាប់ជើង ។

លោកបច្ចុប្បន្ន គួរទៅទៀត ។

នេះជាគុណសម្បត្តិធំណាស់ ហើយជានិមិត្តរយៈ កាលក្រោយរំដោះ ។ បើយើងគ្រាន់តែប្រយុទ្ធឆ្នាំ ៧៦ នេះ ទៅ ឆ្នាំ ៧៧ - ៧៨ ទៀត គឺខ្លាំងណាស់ ។ មកពីកម្លាំងយើងរីក ចំរើន : កម្លាំងស្បៀងគ្រប់គ្រាន់ សុខភាពប្រជាជនខ្លាំងជាង មុន មានថ្នាំសង្កូវជាងមុន កម្លាំងនោះ គ្រប់ គឺខ្លាំងជាង ៧៦ កម្លាំងឧបករណ៍ផ្សេង ។ គឺខ្លាំងជាង ៧៦ ។

មធ្យមមិនគុណសម្បត្តិនេះ ការខូចខាតគឺនៅមាន :

ដូចជាការដោះស្រាយស្បៀងក្នុងកាត់ របស់ប្រជាជន គឺជាគុណវិបត្តិមួយរបស់យើង ។ យើងនៅមិនទាន់ជួតជ្រាប ត្រង់ថា គាត់ដោះស្រាយស្បៀងក្នុងកាត់ ។ តំបន់ខ្លះបួយចំនួន ដោះស្រាយ ល្អ ។ តែ ៣ ភាគ ៤ នៃទូទាំងប្រទេស ដោះស្រាយមិនល្អ ។ បំពាលវាល់សុខភាពប្រជាជន ១ ចំនែក ។ ជួញដូរ បញ្ហានេះ មក ពីគន្លាគន្លា តាមគំរូរបស់បក្ស ។ ភ្ជាប់មាត់មិនដាច់ ។ គោល ជំហរបដិវត្តសង្គមនិយម មិនទាន់ខ្លាំងក្លា ។ ស្មារតីឲ្យលុយស ត្រូវ មិនទាន់ខ្លាំងក្លា ។ តំបន់ខ្លះ មានដីដូចគ្នា ខួរស្បៀង ដូចគ្នា ទឹកដូចដូចគ្នា តែតំបន់ខ្លះដោះស្រាយបាន តំបន់ខ្លះ ដោះស្រាយមិនបាន ។ ដូចណា ខាងលើត្រូវជ្រាបជាតិយ

ការប្រមូលមិនបានគ្រប់គ្រាន់ មិនបានតាមផែនការ ដូច្នេះ
ក្រោយៗ ។

ចំណុចមួយទៀត គេត្រូវការឯកភាព-ច្បាស់លាស់ក្នុង
ចិត្តគំនិត ដោយរៀបចំ នៅតាមមូលដ្ឋានក្នុងក្រុមចំណូលការ
ក្រុមចំណូលតំបន់ ក្រុមចំណូលស្រុក គឺនៅក្នុងនេះ ។ បើដោះស្រាយ
ក្នុងក្រុមចំណូលស្រុក ច្បាស់បានខ្លះតែ ។ បើដោះស្រាយក្នុង
ក្រុមចំណូលតំបន់ គឺដោះស្រាយបានខ្លះតែទៀត ។ ហើយបើដោះ
ស្រាយក្នុងក្រុមចំណូលភាគទៀត គឺបានច្រើនតែទៀត ។ កន្លែងខ្លះ
គេដោះស្រាយបានច្រើន សំរេចផែនការបាន ហើយលើសផែនការ
ដោយខ្លួនឯងបន្តិចបន្តួច ។ កន្លែង នៅតែកក្ដាបក្បួនដែល ។
ផ្ដើមជាបមាណិក្នុងន័យគណបក្ស ហើយគាត់គាំងឲ្យសក្ដិសិទ្ធិ ។ បើ
ដោះស្រាយបញ្ហានេះបាន បញ្ហាដទៃដោះស្រាយបាន ។ គ្មានទេ
បញ្ហាខ្លួនស្រៀវស្រៀនទៀតទេ ល ល ក្ដី ទៅមុខទៀតក្ដី ។ យើង
មិនមានលក្ខណៈសម្បត្តិច្រើនជាងឆ្នាំ ៧៦ ច្រើនណាស់ ។
ឆ្នាំ ៧៧ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ ពីបញ្ហាខ្លួនឯងបន្តិចបន្តួច ដោយលើកដាក់
លើបក្ស លើគំនិត លើប្រជាជនរបស់ខ្លួន ។ ក្នុងនេះ បក្ស
ត្រូវធ្វើជាស្នូល ។ នៅក្នុងនេះ ទោះបញ្ហាមាគ៌ាសនទ្ធភាព ។
នៅក្នុងនេះ យកចិត្តទុកដាក់ ថ្នាក់តំបន់ ជាពិសេស ថ្នាក់ស្រុក

ថ្នាក់ឃុំ សហករណ៍ ។ យកចិត្តទុកដាក់ពីមាគ៌ាសនទ្ធភាព
ក្នុងន័យថា បញ្ហាទឹក៖ មានទំនប់ធំៗ៖ ទំនប់តូចមួយខ្លះទៀត ។
កន្លែងខ្លះ រាំងស្ងួត ។ តែកន្លែងខ្លះ មិនស្ងួតទេ ។ ទឹកច្រើន ។
កន្លែងខ្លះទឹកល្មមគ្នា តែបើគេបញ្ហាមាគ៌ាសនទ្ធភាព ។ បញ្ហា
តែគាំទ្រ ផ្ទុយពីឆ្នាំនេះ រៀបចំដំណើរការ ។ កន្លែងខ្លះ ពីដំណើរ
ការបានល្អ កន្លែងខ្លះមិនបានល្អ ។ មិនមែនយោបល់ពីកន្លែងដីខ្សាច់ទេ ។
និយាយពីកលល្បិច ។ តែកន្លែងខ្លះ ដោះស្រាយមិនបាន ។

យើងលើកការងារនេះ ដើម្បីឈានទៅមុខទៀត
ឆ្នាំ ៧៨ ។ ការងារនេះ ក្នុងក្រុមចំណូលគុណសម្បត្តិ ជា
មូលដ្ឋាន ។ បើរៀនសូត្រពីសារ ៧៦ ហើយ យើងមាន
ពិសោធន៍ច្រើនណាស់ ឆ្នាំក្រោយៗ ។ គាំទ្រពីផែនការ ផ្តួចផ្តើម
មាគ៌ាសនទ្ធភាព យើងស្ទើរតែផ្ដាច់ខ្លួនយើង ។

×

× ×

៣. ការកិច្ច ការពារប្រទេស

សង្គមសុវត្ថិភាពការពារប្រទេសរបស់យើង និងរក្សា
ខ្មែរ មានសេចក្ដីល្អជាអតិបរមា ។

១. ការការពារលទ្ធផលបដិវត្ត បានល្អជាកត់សំគាល់ និង បានទាំងស្រុង ។ ថែមទាំងមានលក្ខណៈ សម្បត្តិ ដើម្បីពង្រីកលទ្ធផលទៅមុខទៀតបានល្អ ។

២. ការការពារប្រទេសបានទាំងស្រុង ។ នេះជា លទ្ធផលល្អ ។

មូលហេតុ តាមពិសោធ :

ក្នុងឆ្នាំ ៧៦ នេះ មានចំណុចភាគច្រើនចំនួន ដែលយក មកពិនិត្យ :

1. ខ្មាំងវាយយើងពីក្រៅ ។ ក្នុងឆ្នាំ៧៦ ខ្មាំង គឺមានវាយពីក្រៅដែរ ។ វាវាយយើង ដើម្បី លប ឈ្លានពានយើង ពិនិត្យកម្លាំងយើង ។ ហើយក្រោយ ក៏ចូល ថែមទៀត ។ តែកម្លាំងរបស់យើងគ្រប់គ្រង ទប់ទល់បាន ការពារបាន បង្ហាញអត្ថភាពរបស់ខ្លួន ចំពោះខ្មាំងបាន ។ បាន សេចក្តីថា ការរៀបចំគឺជំរបស់យើង ការពារប្រកបបួន ប្រទេស យើងកាន់តែម្ចាស់ការជាងឆ្នាំ ៧៥ ច្រើន ។

2. ខ្មាំងវាយយើងក្នុងប្រទេស ។ ឆ្នាំនេះ ខ្មាំង ខ្សោយជាងឆ្នាំ ៧៥ គួរឲ្យកត់សំគាល់ ។ មូល- ហេតុមកពីចលនាបដិវត្ត កាន់តែល្អ កាន់តែប្រុងប្រយ័ត្ន

បដិវត្ត ។ មកពីសមាសភាពកាន់តែពង្រឹង ពង្រីកតាមទិសរបស់ បក្ស ។ មកពីរបបប្រជា-សហករណ៍ ការពារ ទីនីទានការ យាមល្បាតកាន់តែល្អជាង ៧៥ ថែមទៀត ។

3. គេមួយទៀត ជាព្រឹត្តិការណ៍ក្រោយបដិវត្ត ខុសជាក់ក្នុងឆ្នាំ ៧៦ នេះ គឺការបែកធ្លាយ ក្រោមបក្សដឹកនាំ កុំបារម្ភបដិវត្តរបស់យើង ។ ពួកវាជាខ្មាំងក្បត់ នៅបកបាក់ទស លបកបង្កប់ក្នុងកណ្តាលរបស់យើង ។ ដែលការ ពង់ ។ កក្បត់បក្សដឹកនាំ ហើយតាមមេនេះ ពង្រាប់បដិវត្ត កម្ពុជា បាត់ប្រទេសកម្ពុជាទៅជាចំណុះបរទេស ។ យើងបាន កំចាត់ចាត់ពេលវេលា ដោយមូលហេតុនៃការបដិវត្តសង្គមនិយម របស់យើងល្អ មូលហេតុនៃការប្រុងប្រយ័ត្នបដិវត្តរបស់យើងខ្ពស់ មូលហេតុនៃការវាត់គាំររបស់យើងម៉ឺងម៉ាត់ ។

តាមពិសោធៈនេះ យើងឃើញថាកត្តាកំណត់ នៃការ កំចាត់ខ្មាំងសត្រូវបានគ្រប់ប្រការ គឺកត្តាបក្សដឹកនាំបដិវត្តសង្គម និយមបានល្អ ក្នុងឆ្នាំ ៧៦ នេះ ។ នេះជាកត្តាកំណត់ ជា មូលដ្ឋាន មិនមែនកត្តាសំខាន់ទេ ។

× ×

00063014 E3/25

សរុបមក គឺក្រោមការដឹកនាំដ៏ត្រឹមត្រូវ ម៉ឺងម៉ាត់ មហាអស្ចារ្យរបស់បក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជាយើង ប្រជាជន និងកងទ័ពបដិវត្តកម្ពុជាយើង បានសំរេចការកិច្ចរបស់បក្សឆ្នាំ ១៩៧៦ ដោយមហាជោគជ័យ លើកគាត់ប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់យើងមួយទៀត ដ៏ត្រចះត្រចង់ ក្រោយមហាជ័យជំនះរំដោះប្រទេសទាំងស្រុង កំទាត់ពួកចក្រពត្តិអាមេរិក និងអាយ៉ង រំលំរបបសក្តិភូមិមូលធន និងមាយារុន ត្រឹមតែក្នុងរយៈពេល ២០ ខែប៉ុណ្ណោះ ។

មហាជ័យជំនះដ៏ត្រចះត្រចង់នៃឆ្នាំ ១៩៧៦ នឹងជាគន្លឹះ ដ៏រឹងមាំ សំរាប់ដណ្តើមយកជ័យជំនះថ្មីមួយទៀត ក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់បក្សឆ្នាំ ១៩៧៧ ។

--- * ---

~~D243/2.1.9~~

បទអធិប្បាយ

របស់

សមមិត្ត តំណាងអង្គការបក្ស

ក្នុងឱកាសបុណ្យខួប ទី ៩

នៃ

កំណើតកងទ័ពបដិវត្តកម្ពុជា

ដ៏អង់អាចក្លាហាន និងខ្លាំងពូកែ

មហាអស្ចារ្យ

ថ្ងៃ ១៧ មករា ឆ្នាំ ១៩៧៨ គឺជាថ្ងៃបុណ្យរំលឹកខួបទី ១០ នៃកំណើតកងទ័ពបដិវត្តកម្ពុជាយើង ។ នៅក្នុងឱកាសនេះ នៅភ្នំពេញ មានធ្វើមហាពិធីមួយ ដោយមានយុទ្ធជន-យុទ្ធនារី នៃកងទ័ពបដិវត្តកម្ពុជា មានសមាជិកគណៈកម្មាធិការ គ្រប់គណៈ មានតំណាងកងទ័ព ប្រចាំភូមិភាគនានា និងមានកម្មាភិបាល និងយុទ្ធជន-យុទ្ធនារីគ្រប់ក្រសួង-កន្លែងកណ្តាលចូលរួមប្រជុំផង ។

ក្នុងឱកាសនោះ សមមិត្តតំណាងអង្គការបក្ស បានធ្វើបទឧទ្ទេសនាមួយ ដែលបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់ នូវជ័យជម្នះគ្រប់ផ្នែក របស់កងទ័ពបដិវត្តយើង ហើយញែកគុណភាពខ្ពង់ខ្ពស់ នៃកងទ័ពបដិវត្តយើង នៃបដិវត្តយើង នៃបក្សយើង នៃប្រជាជនយើង ធ្វើឲ្យយើងមានកម្លាំង-ចិត្តរឹងប៉ឹងជឿជាក់ និងច្បាស់លាស់លើបក្សយើង លើកងទ័ពយើង លើបដិវត្តយើង លើមាគ៌ាត្រឹមត្រូវរបស់បក្សយើង និងលើប្រជាជនយើង ។

យើងខ្ញុំសូមដកស្រង់ ចំណុចសំខាន់ៗ នៃបទឧទ្ទេសនាមនេះ មកចុះផ្សាយ ដើម្បីឲ្យសមមិត្តយើងសិក្សារៀនសូត្រ ដូចតទៅ ៖

ខ្ញុំសូមគោរព ជូនគណៈកម្មាធិការមជ្ឈិមបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ហើយសូមគោរពជូនគណៈកម្មាធិការយោធា នៃមជ្ឈិមបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាយើង សូមគោរពជូនគណៈអង្គភាព ចំពោះសមមិត្តជាតំណាងទាំងអស់ នៃកងទ័ពតាមភូមិភាគ និងគ្រប់ផ្នែកទាំងជើងគោក ជើងទឹក និងជើងអាកាស ព្រមទាំងសមមិត្តជាតំណាង នៃកងទ័ពប្រចាំនៅតាមភូមិភាគនានា ហើយនិងជូនចំពោះសមមិត្តតំណាងគ្រប់ក្រសួង គ្រប់មន្ទីររបស់បក្ស នៃមជ្ឈិមទាំងអស់ ដែលបានមកជួបជុំគ្នានៅថ្ងៃនេះ ដើម្បីធ្វើពិធីបុណ្យខួបឆ្នាំទី ១០ នៃកំណើតកងទ័ពបដិវត្តយើង ។ ក្នុងថ្ងៃនេះ តាងនាមគណៈកម្មាធិការយោធា នៃមជ្ឈិមបក្សយើង ខ្ញុំសូមឧទ្ទេសនាមបញ្ហាមួយចំនួន ដែលទាក់ទងនឹងដំណើរប្រវត្តិ នៃកងទ័ពបដិវត្តយើង ។

បញ្ហាទី១ គឺការចាប់អារម្មណ៍របស់យើង ចំពោះការធ្វើពិធីបុណ្យខួបឆ្នាំទី១០ នៃកំណើតកងទ័ពបដិវត្តកម្ពុជាយើង ។

បញ្ហាទី២ សង្ខេបដំណើរប្រវត្តិនៃការកកើតកងទ័ពបដិវត្តកម្ពុជាយើង ។

បញ្ហាទី៣ សង្ខេបអំពីទស្សនៈមួយចំនួន ស្តីពីទាហានបដិវត្តរបស់បក្ស ទាហានសម្រាប់ប្រជាជនរបស់បក្ស និងទាហានប្រយុទ្ធរបស់បក្ស ។

00063016

E3/25

បញ្ហាទី៤ ស៊ូដំណើរពីការកើតឡើងកងទ័ព រហូតដល់ការរីកចំរើន បដិវត្តកម្ពុជាយើងតទៅទៀត ។

សំណូមពរ នៃការទទួលតាមបញ្ហាទាំងអស់នេះ ដើម្បីបញ្ជាក់ឲ្យឃើញនូវចំនួនភាពត្រឹមត្រូវ របស់គណៈបក្សបដិវត្តយើង ។ ចំនួនភាពនៃការកើតកងទ័ព ចំនួនភាពនៃការកសាងរបស់កងទ័ព បច្ចុប្បន្នទាំងអស់នេះ ដើម្បីឃើញឲ្យច្បាស់ ក្បាច់ក្បូររបស់ខ្មាំងសត្រូវទាំងនេះ សំរាប់រៀនសូត្រ និងដើម្បីស្គាល់ច្បាស់ ពីរបៀបបដិវត្តរបស់យើង និងការកសាងរបស់គណៈបក្សបដិវត្តយើង ។

គោលដៅ ខ្ញុំសូមចូលក្នុងបញ្ហាទីមួយ ដែលបានដាក់ជាតំណាក់បីញ ។

I. ការចាប់អាវុធរបស់យើង ក្នុងឱកាស ធ្វើពិធីបុណ្យខួបទី៨ នៃកំណើតកងទ័ព បដិវត្តកម្ពុជាយើង

ក្នុងឱកាស ដែលយើងជួបជុំគ្នានៅថ្ងៃនេះ ហើយក្នុងគ្រប់ទីកន្លែង ក្នុងពេលវេលានេះ ទូទាំងប្រទេស ជំនួបជុំគ្នាដើម្បីធ្វើពិធីបុណ្យខួបទី៨ នៃកំណើតកងទ័ពយើងនេះ ក្នុងការ

D243/2.1.9

ទៅលើនេះ យើងចាប់កាន់អាវុធនៅជាមួយគ្នា ដូចគ្នា ។

ការចាប់អាវុធលើកទី១ របស់យើង គឺក្នុងឆ្នាំកាលកើតកងទ័ពយើងកាលពី៨ឆ្នាំមុន ដើម្បីយើងតទល់យ៉ាងដាច់ខាត ជាមួយខ្មាំង ដើម្បីរក្សាការពារ របស់គណៈបក្សបដិវត្តយើង ។ ជាការដែលយើងធ្វើឡើង ដោយផ្ដួលរំលំឲ្យឃើញច្បាស់ ដោយខាងសត្រូវខាងជំនួយ ការតស៊ូរបស់យើង គឺឃុំឃាំង ជាយុទ្ធនា ជាកម្លាំងនៃកងទ័ពយើង ដែលបានធ្វើពលិកម្ម គ្រប់បែបយ៉ាង ក្នុងការតស៊ូប្រឆាំង ក្នុងការតស៊ូ ដ៏ជូរចត់ ព្រៃភ្នំ ជាដែន ហើយកើតជាបន្តបន្ទាប់មក រហូតមកដល់ប្រជាជនកម្ពុជា បានទាំងស្រុង និងជាស្ថាពរ ហើយធ្វើឲ្យអាណានិគម-ចក្រពត្តិ ជាម្ចាស់ប្រទេស ម្ចាស់កសិករបស់ខ្លួន បានពេញលេញ ហើយក៏ជាស្ថាពរដែរ ។

ការចាប់អាវុធលើកទី២ របស់យើងក្នុងឱកាសនេះ គឺ យើងចាំងសង្គ្រាម ការពារនិងលើកឡើងកងទ័ពបដិវត្តយើង ក៏គឺបានដែលទៅ ទល់នឹងពេលនេះ យើងចាំងសង្គ្រាម មានសេចក្តីរីករាយ គោរពសន្តិភាព ដោយហេតុថា យើងមិនដែលមាន គំនិតរបេ ។ យើងធ្វើទៅក្នុងគ្រោះ នៃបក្រកខ្មែរ គឺពីត្រូវដើរជាន់ដានជាទៀត ។ ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃនេះ កងទ័ពបដិវត្តយើង បាន

ពកកើតឡើង បានពង្រឹងពង្រីកខ្លួនឡើង តាំងពីតស៊ូការពារសង្កាត់ រហូតមកដល់កងឈ្លប កងកំបាំង រហូតមកដល់កងស្រុក ធ្វើសង្គ្រាមឈ្លប ធ្វើសង្គ្រាមសំរុកវាយ ធ្វើសង្គ្រាមទ័ពធំ ចំនួនសង្គ្រាមបដិវត្តន៍រំដោះជាតិ រំដោះប្រជាជន ប្រឆាំងចក្រពត្តិអាមេរិក និងបរិវារ រហូតដល់ឈ្នះមហាជ័យជំនះ នៅថ្ងៃ ១៧ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ក្នុងពេលនោះ ។ ហើយយើងបានពង្រឹងពង្រីកកងទ័ពនេះ ឡើងខ្លាំងក្លាថែមទៀត ទាំងខាងនយោបាយ ទាំងខាងសតិអារម្មណ៍ ទាំងខាងចាត់តាំង ។ ហើយថ្ងៃនេះ កងទ័ពយើង នៅជាកងទ័ពមួយ មានលក្ខណៈ៤ យ៉ាងច្បាស់លាស់ ។ គឺជាកងទ័ព មានធាតុពិតបដិវត្តន៍ ដាច់ខាតក្រោមការដឹកនាំរបស់បក្ស ដ៏បរិសុទ្ធផង ហើយជាកងទ័ព មានការវាយកាន់គ្រប់បែបយ៉ាង ទាំងជើងគោក ទាំងជើងទឹក ទាំងជើងអាកាស ការពារប្រទេស ទាំងព្រំដែនជើងគោក ទាំងព្រំដែនជើងទឹក ទាំងព្រំដែនអាកាស ហើយជាងលើថ្ងៃប្រទេសកម្ពុជាទាំងមូល ។

ជាប្រវត្តិកាលពេលវេលាឆ្នាំមកហើយ យើងមិនមែនដែលមានកងទ័ពរបស់យើងទេ ។ ឃើញយ៉ាងនេះ បានយើងមានមោទនភាព ចំពោះយើងពេញចិត្ត ពេញថ្លើមនឹងប្រជាជនយើង នឹងកងទ័ពយើង និងបក្សយើង ដែលបានកសាងឡើងហើយ ដើម្បីកសាងកម្ពុជា ប្រជា-

ធិបតេយ្យ កសាងប្រជាជនពលករ-កសិករសមូហភាព កសាងរដ្ឋអំណាចបដិវត្តន៍ ហើយកសាងកងទ័ពបដិវត្តន៍មួយ ដ៏អង់អាចក្លាហានបំផុត ។

ការឈ្នះតាំងពីរ របស់យើងក្នុងកាលនេះ គឺពោលទាំងទី ដែលយើងមោទនភាព ខ្ញុំរីករាយ របស់កងទ័ពយើង ហើយយើងពេញចិត្ត ពេញថ្លើម កងទ័ពបដិវត្តន៍យើង ។

ក្នុងឱកាសនេះ យើងបានតបស្នងសងគុណ ដល់វីរបុរសយើង ? វីរបុរសទាំងនេះ ជាយុទ្ធជន ជាយុទ្ធនារី ជាកម្មាភិបាល នៃកងទ័ពបដិវត្តន៍យើង ដែលបានពលីជីវិតទៅ ស្ម័គ្រចិត្តក្លាហាន ដើម្បីបុព្វហេតុរំដោះជាតិ រំដោះប្រជាជន ហើយនិងកងទ័ពបដិវត្តន៍យើង ដែលកំពុងបំពេញភារកិច្ចបច្ចុប្បន្ននេះ ការពារប្រទេស កសាងប្រទេស ពិសេស គឺការពារប្រទេស នៅតាមព្រំដែនគោក នៅតាមព្រំដែនទឹក ហើយនឹងនៅលើថ្ងៃប្រទេស ។ តើយើងមានអ្វីតបស្នងសងគុណ ដល់កងទ័ពយើង ។ ចំពោះបញ្ហានេះ ខ្ញុំសូមជំរាប ដូចតទៅ :

ទី១ ដើម្បីតបស្នងសងគុណ ដល់កងទ័ពបដិវត្តន៍យើង

គណៈកម្មាធិការមជ្ឈិមបក្ស និងគណៈកម្មាធិការ

យោធាមជ្ឈិមបក្ស ក្នុងការប្រជុំខែ ៥ ឆ្នាំ ១៩៧៦ គឺទៅ

ក្រោយពេលដែលយើងរំដោះប្រទេសទាំងស្រុង មជ្ឈិមបក្ស និងគណៈកម្មាធិការយោធា បានសំរេចថា នឹងកសាងនាវា មានប្រព្រឹត្តសាខមួយ ធ្វើជាយុទ្ធបថ ជាមិត្តរួមការពារដែនភាគ ដីទុក្ខខ្ទម របស់ប្រជារាស្ត្រយើងទាំងអស់ ហើយជាពិសេស ចំពោះបីប្រទេស នៃកងទ័ពជើងទឹកយើង ។ យើងនៅតែ ព្រមានពីព្រោះត្រូវធ្វើ ឲ្យសមរម្យនឹងជានដើម្បីកូនខ្លួន ដែលកងទ័ពជើងទឹកយើង បានលះបង់ ដើម្បីជាតិ និងប្រជាជន ។ ចំពោះដែលត្រូវធ្វើនេះ គឺត្រូវទៅវិញ ជាផ្លូវនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យយើង តំណាងឲ្យទាំងប្រទេស ។ ហើយធ្វើកន្លែងណា ? គឺធ្វើកន្លែងណា ដែលខ្ពស់បានគេ ទៅទីក្រុងភ្នំពេញនេះ ។ តាមកំណត់របស់ ដែលមជ្ឈិមបក្ស និងគណៈកម្មាធិការយោធា បានសំរេច បានស្នើបានលើកបញ្ហាឡើង គឺត្រូវយកវិស័យណាមួយទៅក្នុងសង្គ្រាមនេះ ហើយរៀបចំសំណង់ព្រះសាខថ្មី ជាមិត្តរួម របស់កងទ័ពយើង នៅលើវត្តនេះ ។ ដូច្នេះ យើងបានចំណាំមិត្តរួម នៃកងទ័ពជើងទឹកយើង លើកន្លែងខ្ពស់បានគេបំផុត នៅក្នុងទីក្រុងពេញនៃទូទាំងប្រទេស ។

ដូច្នេះ ជាកន្លែងមួយ ដែលជាគន្លឹះយើងសម្ភារៈ ជាកងទ័ពគ្នី ជាប្រជាជនគ្នី ជាយុទ្ធជន-យុទ្ធនារីគ្នី ចេន-ចាស់គ្នី

ទៅទាត ទៅរៀនសូត្រ ។ ទៅភាគវិញ្ញាណក្ខន្ធ យុទ្ធជន-យុទ្ធនារី គត្តាគ្រូរបស់យើង ជាវៀនកាលវិញ្ញាណ ។ ហើយដាក់ក្រោយ ១ទៅទៀត មិនខាន់ ២ជំនាន់ កងស៊ីបន់ទាន់ ទាទៅទៀត គឺនឹងបកប្រែរៀនសូត្រ និងគោរពខ្លួនឯង ដោយខ្លួន វិញ្ញាណក្ខន្ធ រីកឆន វិទ្យាសៃ ដៃស្នាបរបស់យើង ទៅវិញ្ញាណនិងនៅវៃ ។ ខេមជាការគោរពសួនសន្តិសុខរបស់យើង ចំពោះបរិច្ចេទយើង ។ បញ្ហានេះ ទៅតែគេលាវៀននិងរៀបចំធ្វើ ឲ្យបានល្អ ។ ខាងផ្នែកខ្លះដែលកើត ពីរៀបចំដើម្បីនូវមជ្ឈិមបក្ស និងគណៈកម្មាធិការយោធា ដើម្បីរៀបចំសង់ ជាមនុស្ស ។ ហេតុដូចនេះ យើងនឹងខាន់សង់ ពីក្រោយយើងត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាជាច្រើន ជាបន្ទាន់ ដោះស្រាយជីវភាពប្រជាជន ដោះស្រាយការបង្កបង្កើនផល ដោះស្រាយការការពារប្រទេស ឲ្យមានសន្តិភាពនិង ។ ប៉ុន្តែ បាប់ពីពេលនេះទៅ យើងរៀបចំជាងវិញ កាតព្វកិច្ចរបស់យើង បានជាជាក្តីៗហើយ ។

ចំពោះចំនួនការគោរពសន្តិសុខ របស់យើង តាមការគេសាងកម្លាំងសាខាខ្លួនកងទ័ពជើងទឹកយើង យើងមានការចិត្តមួយទៀត ដើម្បីធានាគោរពសន្តិសុខកងទ័ពយើង គឺយើងទាំងអស់គ្នា ទៅជួនកងទ័ពគ្នី នៅក្រោមកងទ័ពគ្នី យើងបង្ហាញជាចំរាប ចំពោះខ្លួន

នៃទង់បក្ស ចំពោះមុខនៃទង់ជាតិ ចំពោះមុខនៃវិញ្ញាណក្ខន្ធ របស់កងទ័ពយើង របស់ប្រជាជនយើង ។ ខ្ញុំនិយាយថា ចំពោះមុខនៃបក្សយើង ទង់នៃបក្សយើង ពីព្រោះទង់បក្ស ជាតំណាងនៃអត្តការដឹកនាំបដិវត្តន៍យើង ជាបន្តបន្ទាប់ ហ្លួតឈាមចុះជ័យជំនះ ។ ជាទង់ប្រយុទ្ធ ជាទង់ដឹកនាំបក្សាពាន ហ្លួតឈាមចុះជ័យជំនះយ៉ាងធំធេងពេកណាស់ មានលក្ខណៈមហាអស្ចារ្យ នៅក្នុងសកលលោកទាំងមូល ។ យើងគោរព ចំពោះមុខនៃទង់បក្ស ។

ខ្ញុំនិយាយថា ចំពោះមុខទង់ជាតិនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ គឺមានន័យដូច្នេះដែរ ។ មិនមែនជាទង់ធម្មតាទេ ។ ទង់យើង ដែលមានផ្កាយក្រហម ដែលមានសញ្ញាប្រាសាទ ជានិមិត្តរូប ជាប្រពៃណីរបស់យើង ទង់នេះហ្លួតបានឡើង គេចេញឡើង ដោយសារការតស៊ូដ៏យូរលង់ណាស់ ។ ដូច្នេះ ជាទង់ពន្លត់ភ្លើងក្លាហាន ជាទង់ដែលលេចចេញឡើងដោយឈាមស្រស់ របស់ប្រជាជនយើង របស់កងទ័ពយើង ។ ហើយខ្ញុំនិយាយថា យើងស្ញើញចំពោះវិញ្ញាណក្ខន្ធ របស់ប្រជាជន និងកងទ័ពយើង ពីព្រោះការលះបង់ របស់ប្រជាជនយើង ការលះបង់របស់កងទ័ពយើង គឺជ្រាលជ្រៅណាស់ អស្ចារ្យ ។

ដូច្នេះ ចំពោះមុខនៃទង់បក្ស ចំពោះមុខនៃទង់ជាតិ

កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងចំពោះមុខ នៃវិញ្ញាណក្ខន្ធ នៃវីរបុរសយើង យើងស្ញើញបន្តប្រពៃណី នៃវីរបុរសយើង ដែលប្រយុទ្ធអង់អាចក្លាហានគ្មានទីបក យើងបន្តបំពេញភារកិច្ចបដិវត្តន៍របស់គេ ទាំងក្នុងវ័យ ឲ្យបានល្អជាទីបំផុត បំពេញភារកិច្ចបដិវត្តន៍ ក្នុងរយៈកាលថ្មី គឺភារកិច្ចបន្តធ្វើបដិវត្តន៍សង្គមនិយម គឺការកសាងសង្គមនិយម គឺការការពារប្រទេសរបស់យើងឲ្យបានល្អ ។ បើយើងបំពេញភារកិច្ចនេះ ដោយស្មារតីទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ សំរេចឲ្យបានល្អជាទីបំផុត នោះសមនឹងថា យើងទាំងអស់គ្នា បានតបស្នងសងគុណ ដល់វីរបុរស របស់យើងបានពេញលេញ ។ នេះជាការស្ញើញរបស់យើង ។ យើងស្ញើញនៅពេលនេះ ដើម្បីពង្រឹងការតាំងចិត្តបដិវត្តន៍យើង ថែមទៀត ។ ហើយកាលណាយើងទៅធ្វើសកម្មភាពគ្រប់បែបគ្រប់យ៉ាង សកម្មភាពតូច សកម្មភាពធំ ធ្វើការងារបំពេញភារកិច្ចតូច - ធំ គឺប្រយុទ្ធ ប្រយុទ្ធ ដោយយកសេចក្ដីស្ញើញនេះ ទៅធ្វើជាកម្លាំងជំរុញ ។ យកការស្ញើញចំពោះទង់បក្ស យកការស្ញើញចំពោះទង់ជាតិ យកការស្ញើញចំពោះវិញ្ញាណក្ខន្ធ នៃវីរបុរសរបស់យើង ជាកម្លាំងជំរុញឲ្យយើងទាំងអស់គ្នា ឲ្យកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ ខ្លាំងហើយកាន់តែខ្លាំងថែមទៀត ។ ហើយបើកាលណាមានរើកាយ ឬក៏

មានរោគកាត់ក្បាល ស្ពឹកមញ្ញារ៉ុតមួយ ។ នៃយកការបង្ក្រាបក្នុងកាលនេះ ដើម្បីពង្រីកការងាររបស់យើង ឲ្យបានកាន់តែល្អថែមទៀត ។ ធ្វើយ៉ាងនេះ យើងបំពេញភារកិច្ចជាស្នូលសត្រូវណា ដល់វីរបុរសរបស់យើង ជាយុទ្ធជន-យុទ្ធនារី ជាកម្មាភិបាល នៃកងទ័ពបដិវត្តន៍យើង ដ៏ល្អប្រពៃ ។ ហើយដំណាក់កាល ដែលកងទ័ពបដិវត្តន៍យើង បានលះបង់នោះ មិនមែនជាដំណាក់កាលមកពីប្រយោជន៍ ។ ជាដំណាក់កាល ដែលកើតឡើង ជាកម្លាំងបដិវត្តន៍ ដ៏ខ្លាំងក្លាទៅទៀត ។ ព្រោះដំណាក់កាលនេះ វាជាកម្លាំងជំរុញការកសាងគំនិតរបស់យើង កាន់តែខ្លាំងក្លាថែមទៀត ជំរុញបក្សយើង ជំរុញប្រជាជនយើង កាន់តែខ្លាំងក្លាថែមទៀត ក្នុងការបំពេញភារកិច្ចបដិវត្តន៍ ក្នុងរយៈកាលថ្មី ។

បំពេញភារកិច្ចបដិវត្តន៍ ក្នុងរយៈកាលថ្មី ដើម្បីអ្វី ? ដើម្បីតំតាក់ជារៀងរហូត នូវសភាពខ្ញុំគេ កដ៏សត្វក្បែករហើយ ។ យើងបានរំដោះប្រទេស ពីសត្រូវខ្មាំង នៅថ្ងៃ១៧ មេសា ១៩៧៥ យើងបានរំដោះប្រជាជនយើង ទាំងស្រុង នៅថ្ងៃ ១៧ មេសា ១៩៧៥ ។ តែប៉ុន្តែ តើជាំរំដោះនេះ ខ្មាំងវាបង់ឈ្លានពានប្រទេសយើង យកទៅធ្វើជាខ្ញុំកំញុំវាទៀត ។ កាលពី ។ ខ្មាំងខាងក្រៅប្រទេស ខ្មាំងខាងក្នុងប្រទេស ខ្មាំងជាបក្សពួក ខ្មាំងគ្រប់ប្រភេទផ្សេងទៀត

ខ្មាំងជាស្នាដៃជាច្រើនទៀត ។ វាធ្វើសកម្មភាព ដើម្បីនឹងយកប្រទេសយើង ធ្វើជាខ្ញុំគេទៀត យកប្រជាជនយើង កម្មករ-កសិករ ធ្វើជាខ្ញុំគេទៀត ។ ដូច្នេះ យើងបំពេញភារកិច្ចរបស់យើង ឲ្យបានល្អតទៅទៀត ដើម្បីអ្វី ?

ដើម្បីក្នុងរយៈដប់ឆ្នាំ ក្នុងរយៈមួយរយឆ្នាំ ក្នុងរយៈមួយពាន់ឆ្នាំ ក្នុងរយៈមួយម៉ឺនឆ្នាំ ក្នុងរយៈមួយសែនឆ្នាំ ការពារកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ការពារកម្មករ-កសិករសហគមន៍កម្ពុជាយើង បានជារៀងរហូត ។ បើបំពេញភារកិច្ចបានយ៉ាងនេះ ខ្មាំងខាងក្រៅមិនអាចឈ្លានពានកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យមិនបាន ខ្មាំងខាងក្នុងក៏ឈ្លានពានកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យមិនបាន ឈ្លានពានកម្មករ-កសិករ ធ្វើជាខ្ញុំមិនបានជារៀងរហូត ។ នេះជាន័យ ដែលយើងត្រូវបំពេញភារកិច្ចរបស់យើង ឲ្យបានល្អ ។

ចង្អុលចំណុចនេះ យើងបំពេញភារកិច្ចយើងបានល្អ ដើម្បីកិត្តិយសរបស់ជាតិយើង ដែលកប់កាន់ខ្ពង់ខ្ពស់ហើយ កាលពីមុនណាស់ ហើយចុះទៅក្នុងសភាពខ្ញុំគេ ។ នៅក្នុងប្រទេសក៏យើងខ្ញុំគេ នៅក្រៅប្រទេសក៏យើងខ្ញុំគេ មិនដែលមានមុខមាត់ទេ ។ ខ្ញុំគេ ក្នុងន័យជាប្រទេសខ្ញុំគេ ក្នុងន័យជាប្រជាជនខ្ញុំគេ ។ ឥឡូវ យើងបានប្រទេសឯករាជ្យ ប្រជាជនឯករាជ្យ ប្រជាជនកម្មករ-

កសិករមានសេរីភាព ។ តើជាកិច្ចការទេ ? ជាកិច្ចការ ។ មហាជ័យជំនះ ១៧ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ គឺជាមហាកិច្ចការ របស់ប្រជាជាតិយើង របស់ប្រជាជនយើង និងរបស់គណបក្សយើង ។ កិច្ចការនេះយើងត្រូវតែការពារ កិច្ចការនេះយើងត្រូវពង្រឹង ពង្រីក កុំឲ្យគេកាប់បំបែកទៅវិញ កុំឲ្យវាបាក់ទៅវិញ ។ ដើម្បីបសនិងណា ជាប្រាំនិងរាងក្រៅ ក៏មកផលល្អើម កម្ពុជា ប្រជាជនយើងបានវិញ កិច្ចការនេះ ត្រូវលំបាក ។ ប្រហែលព្រះជាតិជាតិ ។ ដែលជាសំណល់នាក្នុងប្រទេស ក៏មកផលល្អើមជន្លងកាល របស់យើងបានវិញ កិច្ចការនេះ ក៏បាក់ទៅវិញ ។

ដូច្នេះ ការបំពេញភារកិច្ចរបស់យើង ប៉ុន្មានជាការតបស្នងសងគុណ ពលកម្ពុជាសមុទ្រ-យុទ្ធនារី គណៈកម្មាធិការយើង ដែលបានពលីកម្មទាំងនោះ ។ ហើយប៉ុន្មានទៀត ដើម្បីការពារកិច្ចការជាតិ កិច្ចការប្រជាជនយើង ជារៀងរហូត ។ នេះជាទី១ ដែលខ្ញុំសុំលើកបង្ហាញ ស្តីពីការពោលពាក្យ ក្នុងឱកាសពិធីបុណ្យខួបឆ្នាំទី៩ នេះ របស់គណបក្សយើង ។

II. អំពីប្រវត្តិសង្ខេប នៃកំណើតគណបក្ស បដិវត្តកម្ពុជា

នៅឆ្នាំ ១៩៦០ ខែកញ្ញា គណៈកម្មាធិការបង្រួម

បក្ស បានធ្វើសន្និបាតពេញអង្គ ជាលើកដំបូង ។ សុំជំរាបថា ពេញអង្គជាលើកដំបូង គឺព្រោះមុនសន្និបាត យើងជួបជុំគ្នាមិនពេញអង្គទេ ។ គឺព្រោះសម្ងាត់ ។ ទៅតាមក្រុមការទីមួយៗ ជួបគ្នាបាន ២ការ ៣ការ ៤ការ មិនដែលជួបពេញអង្គទេ ។ គឺព្រោះការតាក់តែងកិច្ចការលំបាក ។ ខ្លះនៅសាខ ខ្លះនៅប្រទេស ខ្លះនៅទីរួម ខ្លះនៅកាលើ ខ្លះនៅខ្លះ ។ ដូច្នោះ ការតាក់តែងគ្នាមានការលំបាក ព្រោះក្រុមការសម្ងាត់ ។ ប៉ុន្តែ ដល់ឆ្នាំ ១៩៦០ នៅខែតុលា យើងបានជួបជុំគ្នាជាលើកដំបូង ដើម្បីរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រ និងយុទ្ធវិធីការបដិវត្តកម្ពុជា និងក្រុមបក្ស ដែលមានទីតាំងនៅក្រុង ។ ពេលនោះ យើងបានសំរេចជាការដ៏ធ្វើជាប្រវត្តិ-សាស្ត្រ ដែលខ្ញុំបានដាក់បញ្ចូលមកមុនមក ជាបន្តបន្ទាប់ហើយ ។ ក្នុងពេលសន្និបាតលើកនោះ មនុស្សបញ្ជាក់ជាថា លះបង់សកាតការណ៍គ្នានិងនិងយើង យើងមានប្រៀបធៀបនិងនឹងខ្មាំងនយោបាយ ហើយយើងកាន់តែមានប្រៀបជាងខ្មាំងទៀត ។ យើងមានលក្ខណៈបញ្ចេញទាំងស្រុង ក្នុងរយៈ ៤ ឬ ៥ ឆ្នាំ ។ យើងបានគិតតាំងពីឆ្នាំ ១៩៦០ ម្ល៉េះ ។ បញ្ហានេះ ខ្ញុំបានដាក់បញ្ចូលជាពីដងហើយ ។ យើងនិងអនុវត្តសេចក្តីសំរេចចិត្ត របស់មជ្ឈិមបក្ស

នៅខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៧០ នេះ ដើម្បីឲ្យឈ្នះ ក្នុង ៤ ឬ ៥ ឆ្នាំ ។ ការស៊ូរបស់មជ្ឈិមបក្ស ជាឈ្នះ ក្នុង ៤ ឬ ៥ ឆ្នាំ គឺជាការពិតជាក់ស្តែង ។ យើងឈ្នះនៅថ្ងៃ ១៧ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ប្រាំឆ្នាំគត់ ។ ចង់ដកបទហ៊ាននេះ ដើម្បីឲ្យឃើញការប្រជុំលើកនេះ មានលក្ខណៈជាប្រវត្តិសាស្ត្រមួយធំ ។ រៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រ និងយុទ្ធវិធី ធ្វើសង្គ្រាមប្រជាជន វាយចក្រពត្តិអាមេរិក និងបរិវារ ដែលក្តាប់មហាឧត្តមយ៉ាងខ្លះយ៉ាងនេះ ។ ហើយក្នុងពេលនៃសន្និបាតនោះហើយ ដែលគណៈកម្មាធិការមជ្ឈិមបក្ស បានដំណាក់បញ្ហាមួយជាពិសេសទៀត គឺចំណាត់ជាគន្លឹះបដិវត្តន៍យើងកសាងទៀត នៅថ្ងៃ ១៧ មករា ឆ្នាំ ១៩៦៨ ។ យើងបានចំណាត់យ៉ាងនេះ ។ យ៉ាងដូចម្តេច បានជាមជ្ឈិមបក្ស សំរេចយកថ្ងៃ ១៧ មករា ឆ្នាំ ១៩៦៨ ធ្វើជាថ្ងៃនៃកំណើតកងទ័ពបដិវត្តន៍កម្ពុជាយើង ? ខ្ញុំនឹងលើកជាបន្តបន្ទាប់ ដូចតទៅនេះ ៖

ថ្ងៃ ១៧ មករា ឆ្នាំ ១៩៦៨ នេះ ជាថ្ងៃដំបូងបង្អស់ ដែលគងការតោសម្ងាត់របស់យើង ប្រែក្លាយទៅជាចលនាប្រដាប់កាំភ្លើងតាក្កតាពមួយ ។ មិនច្រើនទេ ៤-១០-២០ នាក់ទៅ ក្នុងមួយភាគតាមឃើញ តាមបាត់ដំបង ។ ពាក់កាំភ្លើងជាចលនាបានទៀត ប៉ុន្តែការប្រយុទ្ធដែលមាននៅក្នុងថ្ងៃ ទៅវាយទីតាំងខ្មាំងមួយ

ជាដំបូងនៃដំបូងបង្អស់ នៅទូទាំងប្រទេស ។ ផ្ទុះការប្រយុទ្ធមុនគេបង្អស់ នៅថ្ងៃ ១៧ មករា ឆ្នាំ ១៩៦៨ នេះ វាយទីតាំងខ្មាំងមួយ នៅភូមិបាយដំរាំ ។ ខ្ញុំសូមរំលឹកថា ភូមិបាយដំរាំនេះ នៅតាមផ្លូវស្ទឹងសង្កែ ។ នៅបាត់ដំបងមានស្ទឹងមួយ ហៅស្ទឹងបាត់ដំបង ឬស្ទឹងសង្កែ ។ នៅខាងលើទីក្រុងបាត់ដំបង ចម្ងាយប្រហែល ១០ ទៅ ១១ គីឡូម៉ែត្រ មានភូមិមួយ ហៅថាភូមិបាយដំរាំ ។ ផ្លូវខ្សែ ១១ គីឡូម៉ែត្រ ពីទីក្រុងបាត់ដំបង ។ ចលនារបស់យើង មកវាយទីតាំងនេះ វាយដកបានទីតាំងនេះ ហើយដណ្តើមកាំភ្លើងពីខ្មាំងទៅបំពាក់ឲ្យខ្លួន ។ ជាសូរកាំភ្លើងមុនគេបង្អស់ បើកឆាកនៃសង្គ្រាមបដិវត្តន៍ ប្រឆាំងនឹងពួកប្រតិកិរិយា បរិវារចក្រពត្តិនៅកម្ពុជាយើង ។ តាំងពីពេលនោះមក សង្គ្រាមផ្ទុះឡើងទូទាំងប្រទេស ។ នៅខែមករា ឆ្នាំ ១៩៦៨ នេះ ផ្ទុះនៅបាត់ដំបង ដូចបានលើកទៅ បាយដំរាំ ។ ខែ ២ ផ្ទុះនៅប៉ើកើ ។ ខែ ៣ ផ្ទុះនៅខាងបូព៌ា ផ្ទុះនៅខាងនិរតី ផ្ទុះនៅខាងឧត្តរ ផ្ទុះទូទាំងប្រទេស ដែលយើងហៅថាសង្គ្រាមក្នុងឆ្នាំ ១៩៦៨-៦៩ មកដល់រដ្ឋប្រហារខែ ៣ ឆ្នាំ ១៩៧០ នេះ ។ ផ្ទុះដំបូងនេះ ផ្ទុះនៅថ្ងៃ ១៧ មករា ១៩៦៨ នៅភូមិបាយដំរាំ នៅខេត្តបាត់ដំបង ។ យើងយកថ្ងៃជាប្រវត្តិសាស្ត្រនេះ ធ្វើជាថ្ងៃកំណើតនៃកងទ័ពបដិវត្តន៍របស់

00063023

E3/25

យើង ។ នេះជាសក្ដានុពលដែលសំខាន់បំផុត ។

ការទៅនេះ ទ្រឹស្ដីមាគ៌ា ការដែលផ្ទុះការប្រយុទ្ធនៅថ្ងៃ ១៧ មករា ឆ្នាំ ១៩៦៨ មិនមែនជាព្រឹត្តិការណ៍ចៃដន្យ ដោយបុគ្គល ម្នាក់ ២ នាក់ ៦-១០ នាក់ បបួលគ្នា ប្រមូលគ្នាទៅកាយធ្វើចលនា ទេ ។ ការដែលផ្ទុះការប្រយុទ្ធនៅថ្ងៃ ១៧ មករា ឆ្នាំ ១៩៦៨ ហើយ បន្តៗមក យើងផ្ទុះការប្រយុទ្ធទាំងប្រទេស គឺមកពីការតស៊ូប្រជាជាតិ និងការតស៊ូវណ្ណៈ របស់ប្រជាជនយើង ក្រោមការដឹកនាំរបស់បក្ស យើង ដោយមាននយោបាយត្រឹមត្រូវ ខាងនយោបាយ និងហិង្សា ការ ៗ មាគ៌ាយុទ្ធសាស្ត្ររបស់បក្ស ដែលបានកំណត់នៅឆ្នាំ ១៩៦០ មានកំណត់ថា ត្រូវតែយកបដិវត្តន៍ប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជា ពីសង្គមក្រោមគ្នាមក ៗ ត្រូវតែយកកំលាំងផ្ទាល់ ដើម្បីយកទុក ប្រទេសនិយមនៅកម្ពុជា ។ ដើម្បីយក លុះត្រាតែភាគសាធារណៈជនបដិ- វត្តរបស់ខ្លួន សំខាន់ គឺកសាករក្រុមកម្លាំងបដិវត្ត ជាជំរូញ ៗ ដើម្បីកាយដ៏ងសត្រូវ ជាបន្ត្រឹមត្រូវ ខ្មែរបានប្រឆាំង ក៏យកដំរិះ មិនបានទេ ទាល់តែតែដោះយកប្រើហិង្សានយោបាយ កាយដោយ ប្រើហិង្សាការ ៗ ពីព្រោះខ្មាំងកមានការ ។ នេះជាមាគ៌ា ត្រឹមត្រូវ ៗ បក្សបានកំណត់យ៉ាងនេះ ហើយនៅឆ្នាំ ១៩៦២ យើងបានកំណត់ការកសាងកំលាំង ៗ នេះជាប្រវត្តិនៃកំណត់យើង ។

D243/2.1.9

រដ្ឋប្រហារឆ្នាំ ១៩៧០ នេះ កសិករលោកសហេតុស្រីព្រមពាក្យវិចារណ៍ស្ថាន ក្រុមការនៃស្រុកក្រហមប្រជុំ ត្រង់ចំណុចណែត្ត ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាទឹកតម្រើយនៅស្រុក ចូលរួមត្រឹមឆ្នាំ បើកស្រែ ៣០ ហិកតា ។ គ្រានោះ កសិករសហករណ៍រីកស្វាយមានចំណុចដោយលើកទំនប់ ធ្វើការលើកប្រឡាយចំពី យ៉ាងរហ័សរហួន ។

គណៈការពារសំងាត់នេះ បង្ក្រាបតាមភូមិ តាមមូលដ្ឋាន គឺដូចជា នៅទីក្រុង ។ អ្នកខ្លះមានកាំភ្លើង ក៏ប៉ុន្តែសំខាន់ ហើយនិងកាប់ចាក់ ដោយពូថៅ ដោយដំបង ដោយកាំបិត ដោយដុំ ។ ហៅថាប្រើ ហិង្សា ។ មានការគៀបសង្កត់រដ្ឋាភិបាល លើការប្រជាជន ផង និងរោងចក្រផង អ្នកតស៊ូនយោបាយ ដែលបំផុសចលនាប្រជាជន ។ គណៈការពារសំងាត់នេះ មានការចង្អុលនាំនេះ ។ សុទ្ធតែយុវជន កម្មករ-កសិករ-ពលករចល័ត ។ ចេញពីមូលដ្ឋាន មានសមមិត្តជា លេខាគណៈបក្សដែលនៅទីនេះ ជាប្រធានគណៈការពារសំងាត់ ។ ជា ទីសារៈដ៏ ជាគណៈការពារសំងាត់ជន ខ្លួនរដ្ឋាភិបាល ការការពាររដ្ឋា-ភិបាល ។ ឯកសណ្ឋាន របស់គណៈការពារសំងាត់របស់យើងពេល នោះ មានតែអាវខ្មៅមួយ ហើយនិងក្រមាមួយ ។ ហើយក្រៅពី នេះ មានកាំភ្លើង ។ កាំភ្លើងនេះ ជាកាំភ្លើងដែលដណ្តើមពីខ្មាំង ប្រជាជន ។ គណៈការពារសំងាត់នេះ បានកកើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់ ការការពាររដ្ឋាភិបាលយើង បានល្អជាលំដាប់ ។ ប៉ុន្តែគណៈការពារ សំងាត់នេះ ក៏ត្រូវគ្រោះថ្នាក់សល់មួយចំនួនដែរ ។ គ្រោះថ្នាក់ ក្រោយហ្នឹង នៅឆ្នាំ ១៩៦៤ នៅភ្នំពេញ ។ និងបាក់គណៈការពារ សំងាត់ និងគណៈភិបាលយើង មួយចំនួន ។ ឆ្នាំ៦៤នេះ ជា ស្ថានការណ៍និងព្រឹត្តិការណ៍មួយ ដែលពាក់ព័ន្ធយើង ។ យុវជន

យើងបំពេញសេចក្ដីត្រូវការនេះ សុទ្ធតែគឺការពារសំងាត់ ការពារ កម្មាភិបាល ការពារគន្លងធ្វើការងារ ការពារគន្លងធ្វើសន្និបាត នាំសារ គ្រោះថ្នាក់ណាស់ ។ កម្មាភិបាលយើងត្រូវប្រកាន់ការ ពីភូមិមួយ ទៅភូមិមួយ ។ កម្មាភិបាលយើង បើគ្មានគឺការពារ សំងាត់ ការពារគន្លងនោះទេ យើងនៅមិនបានទេ ខ្មាំងគេចាប់ អស់ហើយ ។ ប៉ុន្តែគឺការពារសំងាត់នេះ ក្ដាប់សភាពការណ៍ ភូមិ ក្ដាប់សភាពការណ៍ឃុំ ក្ដាប់សភាពការណ៍មានខ្មាំង ក្ដាប់សភាពការណ៍ចលាចលខ្មាំង ។ តាមខ្សែរទៀបយ៉ាងម៉េច ពីក្រោយយ៉ាងម៉េច ប៉ូលិសខ្សែរទៀបយ៉ាងម៉េច ពីក្រោយយ៉ាង ម៉េច ដើរទៅណាមកណា គឺការពារសំងាត់ក្ដាប់ត្រឹមត្រូវបាន ទាំងអស់ ។ ខ្មាំងដើរផ្លូវណា មិនដើរផ្លូវណា គឺការពារសំងាត់ ក្ដាប់ទាំងអស់ ។ គឺការពារសំងាត់ ដូចខ្លះ ។ បើកម្មាភិបាល សំខាន់ៗ សុទ្ធតែមានការងារ ។ ការងារមកពីណា ? គឺការងារ ជីវិតរស់ ដែលគឺការពារសំងាត់ ក្ដាប់បាន ។ យកការងាររបស់ ខ្មាំង ដើម្បីការពារ ។ ចៀសវាងពេលណាដែលខ្មាំងវាឃើញ គឺការពារ សំងាត់យកប្រភពស្របច្បាប់ ដាក់ឈ្មោះខ្មាំង ។ ប៉ុន្តែការ ពិត គឺការពារកម្មាភិបាលយើង ការពារមូលដ្ឋានយើង ឱ្យបានច្រើន ច្រើនក្នុងបានជាបន្តបន្ទាប់ ។ ដូច្នេះ ការចំណុចរបស់គឺនេះពេលយើង

ពេលនោះ គឺខ្មុតខ្មែរមួយណាស់ ។ ដូចទីកំបាំងប៉ុញ្ញមួយញ ជា មានតែមួយមួយ ហើយនិងក្រុមមួយ ។ ត្រូវចេញកម្មាភិបាលទៅ ផ្លាស់ទីឡូតិ៍ណាតែទៅដែរ ។ នេះជាឧទាហរណ៍ខ្លះ នៃគឺការពារ សំងាត់របស់យើង ។ ស្ងាត់ស្ងៀម គឺប្រយុទ្ធជាបន្ទាន់ ។ ហើយ គាំទ្រ មានស្ត្រី ។ គ្មានគឺដាន់ជាន់ពារព្យួរ ហើយនិងត្រូវស៊ីសចេ ។ ជាគាំទ្រដ៏ខ្ពស់ជាងគេបំផុត ។ ប៉ុន្តែ ពេលនោះ ក្ដាប់គាំទ្របាន ប៉ុណ្ណោះ គឺពិតជាខ្លាំង ។ ដូច្នេះ កម្មាភិបាលសំខាន់ៗ ដែល ធ្វើការងារ មានការចង់ឡើងនិងគឺការពារសំងាត់នេះណាស់ ។ ជាខាងរកានណាស់ ។ ពី១ឆ្នាំ ទៅ១ឆ្នាំ ។ យើងពង្រីកគឺ ការពារសំងាត់ ជាបន្តបន្ទាប់ ។ ដូច្នោះ ពីឆ្នាំ១៩៦០មកដល់ឆ្នាំ ១៩៦៦ មូលដ្ឋានបដិវត្តន៍យើងទូទាំងប្រទេស គ្រប់ភូមិភាគសុទ្ធតែ មានគឺការពារទាំងអស់ យ៉ាងតិចមួយពួកៗ នាក់ ។ គឺ ការពារសំងាត់នេះ ជាស្នូលគន្លឹះរបស់យើងទៅអនាគត ។

នៅឆ្នាំ១៩៦៦ សភាពការណ៍ទំនាស់ការងារបដិវត្ត និង ប្រឆាំងបដិវត្ត កាន់តែខ្លាំងឡើង ។ ដូច្នេះ បញ្ហាមួយ បាន សំរេច ជាស្ថានការណ៍ទៅបដិវត្តមកទំនាស់បដិវត្តកាន់តែខ្លាំង ទំនាស់ស្លាប់រស់កាន់តែខ្លាំង ស្របក្រោយ ។ បញ្ហាត្រូវរៀបចំ ប្រើ ការងារ ដើម្បីវាយខ្មាំង ។ បើមិនប្រើការងារទេ ខ្មាំងគេចាប់ខ្លាំង

00063026

E3/25

បង់ផ្ដួលបាន ។ ដូច្នេះ យើងលើកខាងគំរោងត្រៀមរៀបចំកង
ការពារ ។ ដើម្បីត្រៀមរៀបចំកងការពារ បក្សកំណត់ថា ត្រូវរៀប
ចំចលនាការពារសំរាំគនៅជនបទឲ្យបាន ។ ដូច្នេះ ចលនាការពារសំរាំគ
របស់យើង នៅតាមជនបទឲ្យបានរួចហើយ ។ ចលនាការពារសំរាំគ
បានកើតឡើងក្នុងពេលនោះ បានល្អហើយ ។ ចលនាការពារសំរាំគ
ដាច់ប្រដាប់ ។ គស្តុវត្ថុ: គស្ដុប្រដាប់ជាតិកាំបិតកែង ស្នា ស្នាញ ។
ដូច្នេះ ភ្ជាប់ប្ដូរក្បឹត ។ ដល់ឆ្នាំ ១៩៦៧ ផ្ទុះអាវុធនៅបាត់ដំបង ។
តាមបាំ គឺដើមឆ្នាំ ៦៧ ។ ផ្ទុះអាវុធនេះ ដោយខ្មាំងសាកបរ
ណែនាំពីមជ្ឈិមបក្សទេ ។ តែការរៀបមិនទាន់បានរៀបចំគ្រប់ទេ ។
មជ្ឈិមបក្សប្រជុំគ្នា សំរេចបង្ហាកសឹក ។ ការនេះនោះផ្ទុះនៅ
បាត់ដំបង នោះសំឡូត នោះគ្រញូង នៅភ្នំកំពង់ត្របែក តាមផ្លូវពី
បាត់ដំបងទៅប៉ៃលិន ។ បក្សយើងឯកភាពគ្នា ជាផ្ដាកសឹក រៀប
ចំមេដឹកនាំសម្ព័ន្ធ ដើម្បីកំយុទ្ធតំបន់ប្រទេស ។ យ៉ាងនេះបានជា
យើងផ្អាក ។ គឺព្រោះ បើការយុទ្ធកែតព្រួតចង់ ខ្មាំងកំប្រមូល
កម្លាំងពីទៅវាយការយុទ្ធ ការយុទ្ធទប់មិនបាន ។ សំបានកងនឹង ។
ខាងកំលាំងរបស់យើង គឺកំលាំងគ្រប់ជនខ្លួន ។ បើកងការពារ សំគ្រឹម
ប្រដាប់ជនត្រូវផ្ទុះខ្លួនទាំងប្រទេស ។ បើសម្រិមប្រដាប់ជនទូទាំង
ប្រទេស គឺខ្មាំងជនជន្ម៉ឹមមិនទាន់ ។ ខ្មាំងមិនជឿយកកម្លាំងណា

D243/2.1.9

នៅកងឯណាទេ ។ លោះលើសការងារនោះនេះ បក្សឲ្យបានជំរុញ
ផ្ដាកសឹក ។ ក្នុងដើមឆ្នាំ ១៩៦៧ ។ យើងកស៊ូនយោបាយនិ
ថ្មីនៅនេះ ជំរាងនោះ ។ ដើមឆ្នាំ ១៩៦៨ ខែ ១៧ មករា យើងផ្ទុះ
ការប្រដាប់អាវុធ ។ ចលនាការពារសំរាំគ របស់ការយុទ្ធ កង
ទ័ពក្នុងតំបន់បាយជ័យ ។ ខែ ២ នៅទីនេះ ផ្ទុះប្រយុទ្ធ ទទួលនូវ
គ្រប់គាត់ ។ ក្នុងពេលនេះ បានកាំភ្លើងច្រើនណាស់ គឺព្រោះធ្វើ
ប្រយុទ្ធ ។ តាមយើងទទួល បានជាង ២០០ ដើម ។ ៤០០ ដើម
មិនខ្វះខាត មិនតិចទេ ។ ខ្មាំងណាស់ ។ គឺព្រោះវាត្រូវ បានតែ
៤ ដើម ។ ហើយតែពេល បានតែ ៣ ដើម ។ ខ្មាំង ខ្ញុំចិត្តបារម្ភ
ត្រូវហាល ៤-១០ ដើម គឺព្រោះខ្មាំងកំប្រុងប្រយ័ត្នសំចុន ។ ដូច្នេះ
កាំភ្លើងយើងបានតិច ។ ការយុទ្ធ គឺបានតិច ។ កសាង គឺយក
បានតិច ។ ដូច្នេះ គឺយកបានតិច ។ ខ្មាំងក៏យកបានតិច ។ មាន
តែទីនេះ ដែលយកបានច្រើនជាងគេ ។ ប៉ុន្តែការជាយ៉ាងនេះក៏
ដោយ បក្សកំណត់មិនឲ្យខាតកាំភ្លើងទេ ។ បក្សកំណត់
និងនៃរបស់ខ្មាំងយ ។ ខ្លួនបានដឹងពេលនោះ ខែ ១ កងការយុទ្ធ
ខែ ៤ កងទាននីរតី ។ ដូច្នេះ ខ្មាំងប្រមូលកម្លាំងវាយការយុទ្ធ
មិនបាន ដោយនីរតីកងដែល ។ ដល់ឆ្នាំផ្ទុះទៀត ខ្មាំងត្រូវ
បំបែកកម្លាំងទៅកងជួរ ។ កសាងកងទៀត ត្រូវបំបែកកម្លាំង

ទៅពីយកសាន ។ ខន្តរពីយកទៀត គ្រប់បែកកម្លាំងទៅវាយ ខន្ត ។ ដល់ខែ៤ ឆ្នាំ១៩៦៨ យើងធ្វើសង្គ្រាមឈ្លបបានបានទៅខេត្ត ក្នុង១៩ខេត្តទូទាំងប្រទេស ។ ស្ទើរតែទាំងអស់ ។ សង្គ្រាមឈ្លប រាលដាលទៅ១០ខេត្ត ក្នុង១៩ខេត្តនៃទូទាំងប្រទេស ។ កាំភ្លើង មិនច្រើនប៉ុន្មានទេ ។ ប៉ុន្តែយើងវាយទូទាំងប្រទេសយើងធ្វើឲ្យខ្មាំង មានរង់ខ្លាំង រកជ្រកប្រមូលផ្តុំ និងបំបែកកម្លាំង ។ កងពលបានសំខាន់ របស់វាដ៏នាន់នោះ មានជាង៣ម៉ឺននាក់ទេ ។ រួមទាំងគម្រូគ ការលោងគាគតៅកផ្តគម្រូក ហើយនិងគ្នាក់ប៉ូលីស កម្លាំងរបស់វា ទាំងអស់៦ម៉ឺននាក់ ។ ៦ម៉ឺននាក់ ទៅវាយកងឈ្លប របស់ បដិវត្តន៍ទូទាំងប្រទេសយ៉ាងនេះ តើវាយបាន ឬមិនបាន ? ក្នុង សភាពនេះហើយ ដែលបញ្ជាក់ឲ្យថា វាវាយយើងមិនបាន ។ មានតែយើងវាយវា ។ បន្តិយាយថា ថ្ងៃ១៧ មករា ឆ្នាំ១៩៦៨ ដែលយើងកំណត់ថាថ្ងៃនៃការកើតកងទ័ពបដិវត្តន៍យើងនេះ មិន មែនជាបញ្ហាចៃដន្យទេ មិនមែនជាបញ្ហាប្រធិនាទៀតទេ ។ វាកើត ឡើង ក្នុងពេលមានសង្គ្រាម ជាបន្តបន្ទាប់មក ជាខ្សែសង្វាក់ តាមមាគ៌ា យុទ្ធសាស្ត្រ-យុទ្ធវិធី និងសមត្ថភាពរបស់យើង ជាបន្តបន្ទាប់ ។ បានកើតជាកងការពារស្រុក និងការពារភូមិ ក្រោយជាកង ឈ្លប ឈ្លបនេះ បើកនាំទៅប្រជាជន ហើយវាយទូទាំង

ប្រទេស ធ្វើជាសង្គ្រាមឈ្លបទូទាំងប្រទេស ក្លាយកងចល័តបានទេ ។ បើប្រសិនណាជាខែមន្ទ បើប្រសិនណាជាយើងវាយប្រយុទ្ធប្រឆាំង ក្នុងវិធានការ គ្មានយុទ្ធសាស្ត្រ គ្មានយុទ្ធវិធី ខ្មាំងវាយយើងយូរហើយ វាវាយបាត់ហើយ ។ ប៉ុន្តែនេះ វាវាយយើងមិនបាន ដោយសារ អី ? ដោយសារយើងរៀបចំជាខ្សែសង្វាក់ ។ នេះសុទ្ធតែជា កងទ័ពនេះ កើតឡើងដោយមានការរៀបចំត្រួសត្រាយ ជា មាគ៌ាជាយុទ្ធសាស្ត្រ ជាយុទ្ធវិធី មានការលោតផ្លោះកងទ័ព ជាពិ សេសកងចល័ត និងការសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់មក បានបញ្ជាក់កងទ័ព បដិវត្តន៍របស់យើងនេះ ។ ដូច្នេះ កងទ័ពយើងដែលបញ្ជាក់ ពលរដ្ឋ ក៏ខ្លាំងណាស់ ។ ពេលនេះខាងក្រសួងការពារជាតិ និយាយ ជាកំលាំងយើងឲ្យរៀនសូត្រ ។ ការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ក យ៉ាងនេះ គឺកងទ័ពយើងនៅខែប្រាំង១៩៧៤ បុនបីជ្រកទឹកយើង ធ្វើឲ្យយើងស្គាល់ចំណេះ ។ វាស្គាល់តែយើងអត់ទឹកដឹក ។ វាទៅយកទឹកពីទន្លេណា ដែលវាថាមានទឹក ។ តែវាមិន ស្គាល់ភូមិសាស្ត្រក្នុងជាងលើយើងទេ វាមិនស្គាល់ទឹកដីកម្ពុជាដល់ យើងទេ ។ គឺព្រោះយើងនៅអស់ហើយ ។ ក្តី យើងទៅអស់ ហើយ ។ វាលក ស្ទឹង បឹង យើងនៅអស់ហើយ ។ ប្រជាជន យើងនៅអស់ហើយ ។ ឥឡូវនេះ ? ប្រជាជនយើង

គតិការតស៊ូរបស់យើង ទិសដៅរបស់យើង កម្លាំងចលនាយើង នៅតែល ហើយ ។ ដូចជាបានធំឡើងដោយ ទៅក្លាយក្រុម ទៅក្លាយ ខេត្តធំឡើងដោយ សេនាធិការធំឡើងដោយ រកស្គាល់ទេ ។ រកស្គាល់ តែគ្រូគេញ រកស្គាល់តែទីមួយទេគ្រូ ។ ពុំអត់ស្គាល់ឯណាមានចំណ ឯណាខ្លះចំណុះ ។

យើងបានតំណាងថា យើងរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រ-យុទ្ធវិធី ក៏យកឡើងរៀនសូត្រតាំង មិនមែនឡើងយកយើងរៀនសូត្រទេ ។ ហើយផលឆ្នាំ ៦៨ ក៏រៀនសូត្រ ។ ៦៩ ក៏នៅបើក ប្រព័ន្ធបក្ខការងារ នៅតែនេះគឺ ។ យើងកំពុងរៀនសូត្រ ។ មិនមែនយើងរៀនសូត្រទេ គឺយើងកំពុងរៀនសូត្រ ។

នៅបូព៌ា យើងមិនមែនយកតែនៅម្តុំគន្ធំគ្រឹះ គ្រុំដូនគី ដែលជាមូលដ្ឋានបដិវត្តរបស់យើងទេ ។ យើងមកយកនៅ កណ្តាលក្រុង ទៅក្រែត ។ យុទ្ធវិធីរបស់យើងហើយនេះ ។ យើង មិនយកគ្រឿងជាការពារទេ ។ ការវាយ ។ រក្សាទុក បានឆ្នាំនេះយកវាពីក្រោយមិនបាន ។ ដើម្បីការពារបាន ត្រូវ តែវាយរំដោះ ។ ឧទាហរណ៍ៈ ដូចជានៅបូព៌ា ដើម្បីការពារជួនទី បាន ការពារគន្ធខ្ពស់បាន ដែលជាមូលដ្ឋានបដិវត្តរបស់យើង លុះត្រាតែវាយកងខ្មាំងនៅជិត [illegible] ។

បើកយុទ្ធនាការនេះ ឆ្នាំកន្លងទៅក៏យកយើង ទៅ វាត់ក្រោយទេ ។ កងទ័ពយើង ទៅពីមានទឹក ។ ដើម្បីទៅ ខ្លួនសន្តិសុខការពារ នៅក្រោយតែខ្លួន ។ នៅបូព៌ា នៅទីនេះ ពុំអត់ មានពេលនៅប្រកបយើងវាត់ក្រោយទេ ។ គឺយើង ពីរ ខ្លួនវាយ ទៅមុខ ការវាយឥតព្រាងវាយរំដោះ រំដោះតែម្តង ។

អាស្រ័យហេតុនេះ មនុស្សយើងនៅតែ តែមានគំ ស្ត្រីរបស់ក្រុមក្រៀមក្រំ គឺយើងទេ ។ អ្នកដែលធ្លាប់ បក្សបានក្រៀមក្រំ ដែលបានលើកឡើងមកហើយ ។ គឺគំនិតការ សំខាន់ ដែលបានលើកឡើងមកហើយ ដែលធ្លាប់មានគំនិតក្រៀមក្រំរបស់បក្សបុគ្គល ។ អ្នកទាំងនេះហើយ ដែលជាមេដឹក ជាប្រភពនៃគំនិតរបស់យើងវិទ្យាស្រាវ ។ នេះជាប្រភពនៃគំនិត ។ ដូច្នេះ គំនិតនេះ មិនចេញមកពីវណ្ណៈណាទេ

— គឺចេញពីលេខាធិការបដិវត្តជាប់ខ្លួនខ្លាំង ពាក់ព័ន្ធនឹងដែលទេ ។ អ្នកទាំងនេះហើយ ដែលឯកភាព លើមាគ៌ារបស់បក្ស ធ្លាប់មាន របស់បក្សបាន ។ អ្នកទាំងនេះហើយ ដែលរាជ្ញាមាគ៌ា ។ ដែលទេ [illegible] មានគំនិតមិនត្រូវលក់វាយ មានគំនិតដើរចុះពីវាយ ។ វាយដណ្តើមគំនិតទៅ គំនិតនេះត្រូវតែលុបលាង ។ គំនិតដែលពុំការវាយដណ្តើមសង្គ្រាម គំនិតនេះ មិនចាំបាច់ទេ ។ គំនិត

00063029

E3/25

ដែលយើងកាន់ពីបុរាណដែរទេ គឺកើតពីចលនាបដិវត្តន៍ ជាបន្តបន្ទាប់ ពង្រីកខ្លួនជាបន្តបន្ទាប់ កងទ័ពនេះខ្លាំងណាស់ ។ យើងឈ្នះ ១៧ មេសា សកលលោកគេភ្ញាក់ផ្អើលណាស់ ។ សព្វថ្ងៃនេះ គឺមិនទាន់អស់ភ្ញាក់ផ្អើលទេ ។

ដូច្នេះ កងទ័ពយើងខ្លាំងក្លាណាស់ ។ នេះជាប្រវត្តិ របស់កងទ័ពយើង ។ ត្រូវឃើញអនុភាពរបស់កងទ័ពយើង កម្លាំងរបស់កងទ័ពយើង ដើម្បីមានមោទនភាព ពីកងទ័ពយើង គោរពចិត្តទឹកកងទ័ពយើង ហើយពង្រីក ពង្រឹង វែបវ័នកងទ័ព របស់យើងតទៅទៀត ។ បើមិនដឹងទេ ឃើញតែកងទ័ពយើង ភាគ ឃើញតែកងទ័ពយើងខ្សោយ ឃើញតែគេមានតង់ណាប់ហោះ មានកាំភ្លើងធំ មានតឹ ។ ឃើញតែខ្លួនឯងយើង ។ មិនបាន ពិនិត្យតាមពិត នូវលទ្ធផល នៃជ័យជំនះរបស់យើង ។ តើយើង ឈ្នះចក្រពត្តិអាមេរិកមានតង់ណាប់ហោះទេ ។ យើងត្រូវតំ ។ ឆ្នាំ នេះក៏ត្រូវតំ ឆ្នាំក្រោយៗក៏ត្រូវតំ ឆ្នាំ៥០ក៏ត្រូវតំ ឆ្នាំ៩០ក៏ ត្រូវតំ ឆ្នាំ២.០០០ក៏តំ ឆ្នាំ៣.០០០ក៏តំ យើងឈ្នះចក្រពត្តិ អាមេរិក ដែលធំជាងគេនៅក្នុងសកលលោក តើយើងមានតង់ណាប់ ហោះទេ ? គ្មានទេ ។ តង់ណាប់ទ័ពក៏គ្មាន ។ បេព្រោះក៏គ្មាន ។ កាំភ្លើងធំ យើងមានតែយកកណ្តាបបង្កួចបង្កូច ។

កងទ័ពនេះ គ្មានតង់ណាប់ហោះ គ្មានបេព្រោះ គ្មាន កាំភ្លើងធំ គ្រាប់ក៏មិនគ្រប់ទៀត ប៉ុន្តែយើងក៏ឈ្នះ ។ ត្រូវចង ចាំនូវការលះបង់នៃទាហានជាច្រើនដោយជាបន្តបន្ទាប់ ។ ដើម្បីអ្វី ? ដើម្បីឱ្យឃើញអត្តភាព នៃកងទ័ពនេះខ្លាំង ។ បំណុលពីដែល ខ្លាំង ។ គឺសតិអារម្មណ៍ខ្លាំង នយោបាយខ្លាំង ជាតិសាសន៍ខ្លាំង មាគ៌ាប្រយុទ្ធខ្លាំង មាគ៌ាប្រយុទ្ធត្រឹមត្រូវ ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់លើកបញ្ហាកងសន្តិសុខវាងទៀត ។ តើមិនបានជាយើង មិនយកចិត្តទុកដាក់ទៀត ដាក់ចូលកើត កងទ័ពរបស់យើង ?

បញ្ហានេះ គឺត្រូវបញ្ជាក់ ។ ការពិត នូវខ្លួនខាង គំហាញចិត្ត ច្បាស់លាស់ហើយ ។ តែត្រូវបញ្ជាក់បញ្ហានេះថែម ទៀត ដើម្បីឱ្យការដែលមានជំនឿកើតលើនៅក្នុងកងទ័ពរបស់យើង ។

ស្តេចយើងបាន បានជាយើងកាន់យកថ្ងៃ ១៧ មករា ១៩៦៨ ជាថ្ងៃកំណើតនៃកងទ័ពបដិវត្តន៍យើង មកពីថ្ងៃនោះ កងទ័ព យើងអាចវាជាលើកដំបូងហើយ កងទ័ពនេះ កកើតឡើងក្រោម ការដឹកនាំរបស់បក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា ។ ឯកងទ័ពមុនៗ មិនមែន កកើតឡើងក្រោមការដឹកនាំរបស់បក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជាទេ ។ ហើយ បើវាមិនមែនជាកងទ័ពរបស់បក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជាទេ កប្បកិរិយា ។

ឧទាហរណ៍ ៖ ប្រទេសសាររិន មានប្រវត្តិជាង៦.១១០ឆ្នាំ ហើយ ។ កម្ពុជាប្រវត្តិជាង ២.០០០ ឆ្នាំនេះ មានរបបសង្គម ដូចតទៅនេះ ៖

សង្គមកុម្មុយនិស្តដំបូង ជាសង្គមបុរាណកាល មានវណ្ណៈ ២ ៖ វណ្ណៈមួយ គឺម្ចាស់ទាសៈ និងវណ្ណៈមួយទៀត គឺទាសៈ ។ អ្នកទាំងនេះ ម្ចាស់ទាសៈជិះជាន់លើ ។ ទាសករក្រោកឈរជំនាន់ បះបោរប្រឆាំងវិញ ។ មានការតស៊ូរវាងទាសករ និងម្ចាស់ទាសៈ ។ រហូតបញ្ចប់ ។ តែម្ចាស់ត្រូវបរាជ័យ ។ គឺដឹងនេះ ត្រូវរលំរលាយ ។ នេះជារបបមួយ ។

របបមួយទៀត គឺសង្គមពាសៈកសិករ ។ អ្នកជិះជាន់ គឺម្ចាស់កសិករ ។ ឯអ្នកត្រូវគេជិះជាន់ គឺទាសៈកសិករ ។ អ្នកត្រូវគេជិះជាន់ បានតាំងតាំងជាតស៊ូ តស៊ូប្រឆាំងអ្នកជិះជាន់ តែត្រូវបរាជ័យ ។

របបទី៣ គឺសង្គមសក្តិភូមិ ។ មានវណ្ណៈពីរ ៖ មួយ សក្តិភូមិ ម្ចាស់ដី ។ មួយទៀត គឺកសិករ ។ សក្តិភូមិ ម្ចាស់ដី ជិះជាន់កសិករ ។ កសិករបះបោរតស៊ូនឹងពួកគេ ប្រឆាំងពួកសក្តិភូមិ ម្ចាស់ដី ។ តែត្រូវបរាជ័យ ។ រហូតដល់ឆ្នាំ១៩៦៣ បក្សកុម្មុយនិស្ត បានកំណត់ ។ គឺមានការតស៊ូរួម ។ មានរឿងច្រើនណាស់ គឺ

អាចជិតស្លាប់ គាបញ្ញស្មា ដៃសសញ្ញើ ក្រឡាហោមគង់ ។ ចៃគន់ទៅគេនៅក្រៅរដើរលោយ មកដឹង យកល្អបាក់និង ។ នេះបកព័ត៌មានបក្សដឹកនាំ គ្មានមាគ៌ាត្រឹមត្រូវ ។

ពីឆ្នាំ ១៩៤៦ ដល់ឆ្នាំ ១៩៥៤ ក៏មានការតស៊ូប្រឆាំងបារាំងអាណានិគម ។ អាទិភាពរបស់យើងនៅតែភ័យខ្លួននៅ ប៉ុន្តែកិច្ចព្រមព្រៀងហ្សឺណែវឆ្នាំ ៥៤ គេស៊ីញ៉េ ។ ខ្មាំងជាប្រយោជន៍ការតស៊ូរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ត្រូវរលាយ ។ រួចហើយ ក្នុងអាណានិគមត្រូវរលាយ ទៅរង់ចាំ ប៉ុន្តែវិញ ទៅទីនោះវិញ ។ ហេតុអ្វី ? មកពីគ្មានបក្សដឹកនាំ គ្មានមាគ៌ាយុទ្ធសាស្ត្រ-យុទ្ធវិធី គ្មានមាគ៌ាយោធា គ្មានមាគ៌ាសង្គ្រាមប្រជាជន របស់បក្សដឹកនាំ បានជាការនេះ រលាយ យ៉ាងនេះ ។ ធ្វើរលាយខ្លួន ទៅចិត្តខ្លួនគេ ត្រឡប់ទៅវិញ ។

ប៉ុន្តែ ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៦០ ដែលបក្សមានមាគ៌ាជាយុទ្ធសាស្ត្រ បានមាគ៌ាជាយុទ្ធវិធី ហើយក្នុងនោះ មានរៀបចំកាំភ្លើងបដិវត្តន៍ មានរៀបចំកងទ័ព កើតឡើង ? ៦០ ដែលទេ ។ ៦១-៦២-៦៣ ... ៦៧ ដែលទេ ។ គឺការតស៊ូរ ។ ៦៨ ផ្ទុះអាវុធ ដូចបានជំរាបហើយ ។ ៦៨-៦៩ ផ្ទុះអាវុធ ផ្ទុះសង្គ្រាម បានតែទេ ។ ការដឹកនាំស្រុក វណ្ណៈការងារបាត់

ប្រមូលគង្វាន់ ដើម្បីរកយាយើង ។ ខាងក្រៅស្រុក យើងមាន
កៃម្នាក់យើង ។ ខ្ញុំនិងនិស្រុក ពាក់ព័ន្ធលោះយើង កក់យាហ៊ើយ
ឧបោបាយ កយាដោយការ ។ ៦៨-៦៩ សមមិត្តព្រាបហើយ
ពាក់យាយើងយ៉ាងម៉េច ។ ប៉ុន្តែយើងឈប់ទេ ។ អត់ឈប់ ។
យ៉ាងម៉េច បានជាមិនឈប់ ។ ពីព្រោះមាគ៌ារបស់បក្សកំណត់ថា
ត្រូវកាយ ហើយបក្សពិនិត្យ ថាស្ថានការណ៍ចាស់ ពេលយើង
និងខ្មាំង ត្រូវតស៊ូអាវុធ ។ បើយើងមិនតស៊ូអាវុធ កម្លាំងបដិវត្ត
ត្រូវវិនាសហើយ ដែលទេទៀតហើយ ។ តស៊ូជំនាន់មុន ជាមួយបារាំង
ដែលទេ ។ ៥៤ គឺដែលទេ ។ តស៊ូយើងតស៊ូទៀត បើយើង
ឈប់មិនមែនដែលទេទេ គឺពិការតស៊ូប់ ។ ពីមុនការតស៊ូថាទេ
តែម្ដងទៀត ការគេចាំងគស់ ។ ផ្ទុយទៅវិញយើងមិនឈប់ ពិបាកយ៉ាង
ម៉េចក៏យើងមិនឈប់ ។ នរណាថាម៉េចក៏យើងមិនឈប់ ។ បក្សឯក-
ភាពគ្នាទាំងមូល ថាត្រូវកាយ ។ ដំណើររបស់យើងកាយតទៅទៀត ។
នៅតែកើតពីចិន កសាងចំណីចិន កន្លែងណាក៏កើត ។ យើងកាយ
តទៅទៀត ។ យើងបុកដៃទទេ យើងហ៊ានកាយ ។ គឺជីវិតនេះម៉េច
ស្លាប់ទេ គឺជីវិតនេះមិនយកជ័យទេ គឺការនៅតែកើតចំរើន ជំពាក់ទៀង
ផាល់ផាប់ ។ គឺ ៦៨ គនឹការតារសំរាត់ មកបានដល់ល្ហប ក្រុមល្ហប
អនុសេនាធំ អនុសេនាធំ ។ ដល់ ៧០ យើងមានអនុសេនាធំ

ហើយ ។ មិនមែនគតិជីវិតនេះកក់ការយកទៅវិញ កំហ៊ឹមយាទៅវិញ
ទេ ។ មកដល់ ។ នឹមកពីមាគ៌ារបស់បក្សដឹកនាំក្រុមត្រូវ ។
ឆ្នាំ ៧០ រដ្ឋប្រហារក្បាល យើងកាយដោយឯករាជ-ម្ចាស់ការ ។ យើង
កសាងគតិជីវិតយើងដោយឯករាជ-ម្ចាស់ការ ។ បើប្រសិនណាជា
យើងពឹងផ្អែកបរទេស គឺគតិជីវិតយើងដាក់ប៉ុណ្ណឹងទេ ។ គឺយើង
កាយបប្រគង្គការមិនល្អទេ ។ បើយើងមិនឯករាជខ្លួនយើង គឺ
យើងកាយតទៅទៀតបានទេ ទៅឆ្នាំ ៧៥ ? អត់បានទេ ។ ប៉ុន្តែ
រដ្ឋប្រហារក្បាល យើងកសាងគតិជីវិតយើងដោយឯករាជ ។ និយាយ
ជារួម គឺយ៉ាងនេះ ។ ឆ្នាំ ១៩៧៣ មានផ្គរត្រមត្រៀងប៉ះ វៀត-
ណាមឈប់ លាវឈប់ ប្រទេសជាច្រើននៅក្នុងសកលលោកតស៊ូ
បង្ខំឲ្យយើងឈប់ ។ ប៉ុន្តែ បក្សកំណត់ថា អត់ឈប់ទេ កាយតទៅ
ទៀត ។ យើងឯកភាពគ្នាទាំងស្រុង ជាកាយតទៅទៀត ហើយកាយ
នេះ មិនមែនប្រថុយប្រថានទេ ។ គឺកាយនេះ មានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់
ខ្មាំង ។ បើប្រសិនណាជាយើងឈប់នៅឆ្នាំ ខ្មាំងកាប់សម្លាប់បាន
កាន់ច្រើន ពង្រីកកម្លាំងបាន ។ ប៉ុន្តែ យើងកាយជាប់ ខ្មាំងគ្មាន
ឱកាសពង្រីក ពង្រីកកម្លាំងបានទេ ។ កាយតទៅទៀត ។ យើង
អត់ឈប់ យើងសុខចិត្តបន្តកាយថ្នាក់យើង អ្នកណាជួយមិនជួយ
ឯបក្ខពួកមិនឲ្យបក្ខពួក អត់មានបញ្ហាទេ ។ ពីព្រោះមាគ៌ារបស់យើង

គិតតែជាត្រូវស្លាប់ ។ ហើយហេតុផលរបស់យើង ស្ថានការណ៍យើង ជាត្រូវតែស្លាប់បានរស់ ។ បើមិនស្លាប់ ក៏គេ ។ មានតែផ្លូវហ្នឹងទេ ។ ប៉ុន្តែបើស្លាប់ មានតែផ្លូវរស់ គ្មានផ្លូវក្ស័យទេ ។ បើចុះសំរុកហើយ ប៉ុន្តែមានតែផ្លូវរស់ គ្មានផ្លូវស្លាប់ទេ ។ មាគ៌ារបស់បក្សបានគិតគូរយ៉ាងនេះ គឺជំហរឯកភាពគ្នាតែមួយ ។ គោលជំហររបស់បក្ស ឯកភាព ។ ប្រកាន់ ខ្ជាប់ ឯករាជ្យ ម្ចាស់ខ្លួន ឲ្យលែងមកដាក់យើងក្រោមអំណាចទៀត ដាច់ខាតគ្មានសំរុះសំរួល គ្មានចុះចាញ់ គ្មានចរចា ។ យើងឯកភាពគ្នាដោយតទៅទៀត ។

បើគ្មានបក្សដឹកនាំ គ្មានមាគ៌ាត្រឹមត្រូវដឹកនាំបដិវត្តនេះ ប្រយុទ្ធអនុវត្តសង្គ្រាមប្រជាជនទេ គឺជំហរនេះមុខជាបរាជ័យ ។ ហេតុនេះហើយ បានជាយើងមិនយកថ្ងៃ មិនយកខែ មិនយកឆ្នាំផ្សេងៗទៀត ដើម្បីកំណត់ជាថ្ងៃកើតរបស់កងទ័ពបដិវត្តយើង ត្រូវតែថ្ងៃ ១៧ មករាឆ្នាំ ១៩៦៨ ទេ ។ ពីព្រោះមិនមែនជាថ្ងៃ មិនមែនជាខែ មិនមែនជាឆ្នាំដែលកងទ័ពនេះ បង្កើតឡើងទេ ។ ថ្ងៃ ១៧ មករាឆ្នាំ ១៩៦៨ ដែលបក្សដឹកនាំងើបតស៊ូ មានមាគ៌ាយុទ្ធសាស្ត្រ មានមាគ៌ាយុទ្ធវិធី មានមាគ៌ានយោបាយ មានមាគ៌ាសង្គ្រាមប្រជាជន មានមាគ៌ាប្រយុទ្ធត្រឹមត្រូវ បានជាឈ្នះបានជ័យជំនះយ៉ាងនេះ ។

D243/2.1.9

នេះជាហេតុផលនៃការកកើតកងទ័ពបដិវត្តរបស់យើង ។ យើងមានជំនឿយ៉ាងនេះ ។ ហេតុផលនេះច្បាស់លាស់ ។

ក្រោយប្រវត្តិនៃការកកើតកងទ័ពនេះ បានឃើញអនុភាព បានឃើញកម្លាំងនៃកងទ័ពបដិវត្តយើង ។ ហើយបើគ្រឿងនឹងគ្រឿងកងទ័ពនេះ ទៅតាមទិសនោះ គ្មានខ្មាំងណាស្លាប់បានទេ ។ កងទ័ពយើងមិនល្អានបានខ្លួនការទេ ប៉ុន្តែប្រទេសណាមហាល្បានភាព គឺកងទ័ពយើង ដឹងប្រជាជនយើងដោយចុះខ្លួនឆ្នាំកំបានផ្សែ ។ ឡូវគេយកលើមាគ៌ានេះ ។ បើយើងមានកប៉ាល់ហោះ មានកប៉ាល់ទឹក មានរថក្រោះ មានកាំភ្លើងធំ តែបើយើងមិនយកលើមាគ៌ាសង្គ្រាមប្រជាជន មិនយកលើមាគ៌ានយោបាយរបស់បក្សទេ មិនខ្វាំងខ្លួនកងទ័ព គេលើដែលយើងក្លាយជាក្រោកខ្លួនធ្វើគេទេ ។ មិនខ្វាំងនឹងប្លុកគេលើផ្ទៃលើយើងគ្មានកប៉ាល់ហោះ គ្មានរថក្រោះ គ្មានកប៉ាល់ទឹកទេ ។ ដូច្នេះ ត្រូវតែគាំទ្រពេលដែលយើងកាយជាក្រុងក្តីការមើល ការប្រឡងប្រណាំង សកម្មភាព - ធំយ៉ាងបានយ៉ាងនេះ ។ ត្រូវពិនិត្យមាគ៌ាកងទ័ពនេះ ។

00063033

E3/25

III. ទស្សនៈមួយចំនួន ស្ដីអំពីមាគ៌ានយោបាយ របស់បក្សយើង មាគ៌ាសង្គ្រាមប្រជាជន និងមាគ៌ាប្រយុទ្ធ របស់បក្សយើង

បញ្ហានេះពាក់ព័ន្ធនឹងសមមិត្ត ទាំងអស់គ្នា ។ សំណួរមួយលើកឡើង ក្នុងឱកាសនេះ ព្រោះយើងធ្វើបុណ្យខួប របស់គណៈបក្សយើង ។ ដូច្នេះ លើកបញ្ហានយោបាយមួយចំនួន ។ សមមិត្តផ្សេងៗទៀតមិនមែនជានយោបាយ ក៏ត្រូវយល់ ដឹងផ្ទាល់បញ្ហានេះដែរ ។

យើងលើក ដើម្បីភ្ជាប់ នឹងអនុវត្ត ជាបន្តបន្ទាប់ទៀត ។

១. អំពីមាគ៌ាចាត់តាំងនយោបាយ របស់បក្ស :

មាគ៌ាចាត់តាំងនយោបាយ របស់បក្សយើង គឺកសាងគណៈបក្ស ក្នុងចលនារបស់ប្រជាជន ។ មិនមែនកសាងគណៈបក្សដាច់ដោយឡែក ពីចលនាបដិវត្តរបស់ប្រជាជនទេ ។ យើងកសាងគណៈបក្សក្នុងចលនាបដិវត្ត របស់ប្រជាជន ក្រោមការដឹកនាំរបស់បក្ស ។

ដូច្នេះហើយបានជាចំណាត់ថា គណៈបក្សបដិវត្តកម្ពុជា ជា

D243/2.1.9

ឧបករណ៍ផ្ទាល់ការដឹកនាំរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ដើម្បីបំរើបដិវត្តកម្ពុជា ប្រជាជនកម្ពុជា ។ គណៈបក្សយើង មិនមែនដើម្បីផ្គុំផ្គួនមាគ៌ារបស់បក្ស ប្រឆាំងពីផលប្រយោជន៍របស់កម្មករ កសិករទេ ។

គណៈបក្សយើង មិនមែនជាគណៈបក្សប្រឆាំងទេ ។ ជាគណៈបក្សនយោបាយបដិវត្ត របស់វណ្ណៈកម្មករ ដើម្បីប្រជាជាតិកម្ពុជា ប្រជាជនកម្ពុជា កម្មករ-កសិករ ។

បើតាមនិន្នាការនេះ គឺមិនត្រូវទេ ។ គណៈបក្សនៅខ្លាំងណាស់ ។ [illegible]

ពេលនោះប្រកួតម្ដងៗដោយ ។ តែបើក្រុមយើងខ្លាំង គង់ស៊ាំនោះយើង ពិតជាខ្លាំងជាងគូប្រកួតរបស់យើងឆ្ងាយណាស់ ។

ឧទាហរណ៍ ៖ ខែ៥ ឆ្នាំ ១៩៧៥ ពួកអាមេរិកយកកប៉ាល់ ចម្បាំង តាក់ទិច មកលុកលុយកោះតាង ។ ប្រមាណជាមិនដឹង ឈ្មោះម៉ាយ៉ាហ្គេស ដឹកទាហានម៉ារីន មកវាយយើង មានឧទ្ធម្ភាគចក្រ និង កាំភ្លើងធំ សំបើម ។ ក៏ទំលាក់ឆ័ត្រយោង លើកោះតាងនិងខ្លួនវ៉ី ទើបវា ដាក់កប៉ាល់ និងឧទ្ធម្ភាគចក្រ ដឹកទាហានវា មកចុះលើកោះតាង ។ ពេលនោះ យើងមានតែមួយអនុសេនាតូចទេ ការពារកោះ ។ ពេល វាបាញ់ផ្លោង ទំលាក់ យើងវាយតទល់ យើងដេញវា ។ ផលនៃការប្រយុទ្ធ យើងវាយបំផ្លាញ ស្លាប់ និងរបួសជាង ២០០ នាក់ ។ ទាហានរបស់វាបំផុត ។ ផលយើងបាញ់ទម្លាក់របួសហើយ ពួកវា នៅសល់ទាហានរបួស ត្រឡប់ទៅវិញ ។

ដូច្នេះ ចលនាតយើងខ្លាំងណាស់ មិនមែនមានតែ ការពារទេ ។ គេនៅយើងមានបទពិសោធន៍ មានសត្រូវខ្លាំងពីរ ច្រើនជាងយើង ត្រូវតែឃោសនាអប់រំជាប់ជានិច្ច ពេលណា នយោបាយ សកម្មភាព និងចាត់តាំង ឲ្យខ្លាំង ។ ទើបនាំ គោលនយោបាយ ក្រុមយើងខ្លាំងណាស់ ។

ឧទាហរណ៍ ៖ យើងរៀបចំផែនការវាយប្រហារជាក់លាក់ និង

និងវាយប្រហារចូលគ្នាដ៏ព្រមៗគ្នា ។ គំនិតកស៊ូការស្រួល ១០៧ នាក់ ស៊ូគ្រាប់ណាស់ ។ ប្រមូលទៅ គ្រាប់កាំភ្លើងធំបាន ១០០ ឬ ២០០គ្រាប់ មួយសមរភូមិ ។ គ្រាប់កាំភ្លើងតូច គឺមិនគ្រប់ ។

គំនិតជឿជាក់លើបក្ស មានគោលនយោបាយ សកម្មភាពខ្លាំង វាយឈ្នះ ។ មែនទែន មិនមែនការពារទេ ។ និងនយោបាយ-សកម្មភាព ជាចំណាត់វាយ ។ នៅមួយ ។ មួយទៀត និងមានការប្រយុទ្ធគ្រប់ជ្រុង ។ ដូច្នេះ មិនមែនការពារទេ ដែលជាគន្លឹះណាក់ ។

គំនិតយើងនៅចេះ មានកាយុវ័យ៥ឆ្នាំ ។ ជាយឈ្នះគេទំង ការវាយមានអាយុ ២០០ ឆ្នាំ ។ ដូច្នេះ បដិវត្តន៍ ក៏ដូចគ្នា យើងតស៊ូគំនិតយើងយ៉ាងនេះទៀត ។ ហើយកម្រិតគំនិត បលមានជំនឿ ។ ចុះបើបរាជ័យ ត្រូវតែហ៊ានតស៊ូមិនបលសា ទើបមានពិសោធ ។ យើងត្រូវសាងកម្លាំងយើងយ៉ាងនេះ ។

ចាត់ចែងយើង តាំងវាយតាំងយប់ តាំងថ្ងៃ តាំងព្រលឹម តាំង សេវា មិនខុសត្រូវផ្ទាំងជាជនើរបាន ។ ក្នុង១២ខែ យើងវាយតាំង ពី១២ខែ វាយតាំងយប់ វាយតាំងថ្ងៃ វាយតាំងសង្គ្រាម វាយ តាំងព្រលឹម វាយតាំងព្រលប់ វាយតាំងសេវា ទុំឲ្យខ្លាំងផងដឹងបាន ។ យើងគ្មានការពារប៉ុន្មានទេ ។ ប៉ុន្តែ យើងរៀបចំវាយតំបន់ ១ ខែ

ប្រាំពីរ យើងក៏យកបាន ។ នៃស្រូវយើងចាំបែងចែកខ្លាំងក៏យកខ្លួន ប៉ុន្តែ ក៏យកជាប់ ។ ដូច្នេះ ចង្អុល ១២ខែ យើងក៏យកតាំង ១២ខែ ។ គង់ចំពោះយើងខ្លាំងណាស់ ។ ហើយនៅថ្ងៃក្រោយទៀត ពួកល្បាតពាន ពួកកាលហ៊ានមកល្បាតពានក្ដាល តើយើងក៏យកបានទេ? រឿងស្រួលយើងបានទេ? ១២ខែ កុំឲ្យចំសំរុកបាន ។ ក៏នៅបានទេ ក៏នៅមួយឆ្នាំ ក៏យក ១២ខែ ក៏នៅពីរឆ្នាំ ក៏យក ២៤ខែ ។ បើនៅ៣ឆ្នាំគេនៅទៀត ក៏យកហ្នឹងគ្នាតែលោតទៅ នៅបានទេ ? គង់នៅបានទេ ។ ប៉ុន្តែ ក៏យកបានយ៉ាងនេះ ក៏យក ១២ខែដូចខ្លះបានយ៉ាងនេះ លុះត្រាតែមាតាប្រយុទ្ធក្រមក្រៅ លុះត្រាតែអង្គការក្លាហាន គោលជំហរបដិវត្ត អង្គការក្លាហាន ។ ស៊ីបន្ថែមទៀត ៖ ដូច្នេះ មានសំភារៈ មិនមានបញ្ហាទេស គង់ចំពោះយើងមានតែចំរើនហើយ ។ ជាចំណុចល្អរបស់យើង ។ ប៉ុន្តែ កត្តានេះមិនមែនជាកត្តាចំណាត់ទេ គឺព្រោះ ពីមុនយើងអត់មានសំភារៈប៉ុណ្ណឹងទេ ។ ដូច្នេះ មិនមែនបញ្ហាទេសទេ ដែលសំរេច ។ គឺសតិអារម្មណ៍បដិវត្ត របស់គណៈចំពោះយើងដែលជាកត្តាសំរេច ។

ដូច្នេះ មាគ៌ាចាត់តាំង មាគ៌ានយោបាយរបស់យើង នៅតែផ្ដួចផ្ដើមនយោបាយ នៅតែផ្ដួចផ្ដើមសតិអារម្មណ៍ មិនមែនផ្ដួចផ្ដើមបច្ចេកទេសទេ ។ បច្ចេកទេស យើងរៀនតែពង្រីក

ពង្រីកថែមទៀត ឈោកលើមូលដ្ឋាននយោបាយ ។ បច្ចេកទេសការតែខ្លាំង សតិអារម្មណ៍កាន់តែខ្លាំងថែមទៀត ។ ប៉ុន្តែ បើបច្ចេកទេសកាន់តែខ្លាំង ហើយសតិអារម្មណ៍កាន់តែគត់ គង់ចំពោះនយោបាយ ។ ត្រូវពិចារណាប្រើក្រមនេះ ។

ពិនិត្យពីមាគ៌ាចាត់តាំងរបស់យើង ។ គណៈនិងអង្គភាពមួយ គណៈនិរុត្តិ-យុវ្វនារីម្នាក់ គណៈនិគមខាងហ្វាលប្លក់ ឬ ៥នាក់ ត្រូវឈរលើអ្វី ។ បើឲ្យធ្វើយ៉ាងនេះបាន ត្រូវតាំងមូលត្រូវភ្ជាប់មាគ៌ានេះ ។ ទេទី ១ ។ ទី ២ នានាគណៈយោធា ត្រូវភ្ជាប់មាគ៌ានេះ ។ ទី ៣ សេនាធិការត្រូវភ្ជាប់មាគ៌ានេះ ។ តាំងពីម្ចាស់ប្រទេស តាំងពីភាគ តាំងពីគ្រប់តំបន់ ។ តាំងពីបញ្ហាក្នុងអង្គភាពមួយ ។ ត្រូវភ្ជាប់មាគ៌ានេះ ។ គណៈបញ្ជាការនៅក្នុងកងពល នៅក្នុងវរសេនាធំ នៅក្នុងវរសេនាតូច សាខានៅក្នុងអនុសេនាធំ ត្រូវភ្ជាប់មាគ៌ានេះ ។ បើភ្ជាប់មាគ៌ានេះ ត្រូវត្រាប់ហើយ អង្គភាពកងពល វរសេនាធំ វរសេនាតូច អនុ-សេនាធំនេះខ្លាំងណាស់ ។ យើងបង្កើនមនុស្ស មាគ៌ាយោធារបស់យើងកាន់តែរឹងមាំ ។

២. អំពីមាគ៌ាសង្គ្រាមប្រជាជន របស់បក្ស :

យើងមានមាគ៌ាសង្គ្រាមប្រជាជនមួយ ច្បាស់លាស់ របស់យើង ។ ដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមប្រជាជន សំខាន់យកតែយើងនេះ យើងយកបញ្ហាតុកលាក់ បញ្ហាមួយចំនួន ដូចតទៅ :

១ : ត្រូវមានបក្សរឹងប៉ឹង មានខ្សែនយោបាយ សតិអារម្មណ៍ ដាច់ខាត ។ បើមានតែបក្ស តែបក្សមិនខ្លាំង មិនរឹង ដឹកនាំសង្គ្រាមប្រជាជនមិនបានទេ បរាជ័យ ។

ឥឡូវនេះ ហេតុម៉េចបានជាយើងផ្ដួលបានដូច្នេះ ។ មកពីបក្សមានមាគ៌ាត្រឹមត្រូវ មានសតិអារម្មណ៍ដាច់ខាត ហើយ មានការកាត់តំនត្រឹមត្រូវ ។ បញ្ហានេះ មិនងាយនឹងប្រើនទេ ការកាត់តំនត្រឹមត្រូវ មិនមែនបញ្ហាបន្តិចទេ គឺបញ្ហាគុណភាព ។ ក្នុងពេលដែលយើងរៀបចំវាយផ្ដាច់ព្រ័ត្រ កណ្ដាលឆ្នាំ៧៤ ត្រៀម រៀបចំ ៧៥ យើងសុខចិត្តទុកបក្ស មិនពង្រីកបក្សទេ ប្រមូលកម្លាំង ។ បើគ្មានកម្លាំង គឺមិនអាចយើងវាយមិនឈ្នះទេ ។ ដូច្នេះ ចំនួនតិចមែន ប៉ុន្តែខ្លាំងណាស់ ។ នេះបើនិយាយថា ការកាត់តំន ត្រឹមត្រូវ ធ្លាក់ស្លុំ ។ នេះជាបក្សខ្លាំងទី១ ។

២ : ត្រូវមានប្រជាជនខ្លាំង ។ ពេលសំរុកខ្លួយ ហើយត្រូវលើកស្ទួយ-តស៊ូ មានកម្លាំងខ្លួន-

[illegible]

គង់តែដដែលៗ ។ កន្លងមក យើងប្រមូលកម្លាំងបានតិចតួច ។ ដើម្បីតស៊ូ បក្សបង្រួបបង្រួមជាតិ ។ ប៉ុន្តែ ស្មើជាមួយខ្មាំង ។ កម្មករ-កសិករ ក្រោមការដឹកនាំរបស់បក្ស ។ គឺទ័ពរបស់បក្ស កម្លាំងមូលដ្ឋានរបស់បក្ស សហករណ៍របស់បក្ស ។ នេះជាកម្លាំងមូលដ្ឋានរបស់បក្ស ។ សហករណ៍ជាកម្លាំងសម្ព័ន្ធភាពកម្មករ-កសិកររបស់បក្ស ។ គឺទ័ពជាកូនសហករណ៍របស់បក្ស ជាកម្លាំងរបស់បក្ស ។ ដូច្នេះ ណែនាំរបស់បក្សយើងខ្លាំងណាស់ កម្លាំងធំខ្លាំងហើយ យើងប្រមូលបាន ប៉ុន្តែកម្លាំងសត្រូវ យើងវាយ ពង្រឹង ពង្រីកបាន ។ ទៅក្រោយនេះ សហករណ៍មិនភ្លាមៗ ។ គ្មានសហ-ករណ៍ យើងដាច់ខ្លួនយកទំរង់មិនបានទេ ។ ដូច្នេះ ប្រជាជនយើងខ្លាំង ។ កម្លាំងការពារកំលាំងបក្សខ្លួន ក្នុងការងារសេវាក្នុងក្រោយ ។ សំរេចតាមគោលនយោបាយ ដើម្បីរក្សាឯករាជ្យ តាមមាគ៌ាត្រូវ យើងត្រូវមានទំនុកចិត្ត ធ្វើការពារនយោបាយ ការពារសមិទ្ធផល ការពារបក្ស រក្សាអំណាចរបស់យើង មានទំនុកចិត្តលើប្រជា-ជនយើង កុំភ្លេចប្រជាជន ។ ធ្វើម៉េចរក្សាបានកម្លាំងប្រជា-ជនក្រុមជាដែកថែប ព្រោះគឺកម្លាំងយើងគឺប្រជាជន ទុកទៅប្រជាជន ។ ទៅគោលការណ៍ ។ ហើយបើប្រជាជនល្អហើយ គឺធ្វើល្អហើយ ស្អាតបរិសុទ្ធ ។ ប៉ុន្តែ ប្រជា-

ផលមួយ នៅក្នុងប្រការ១ ចម្លើយ-តស៊ូ ៖ ប្រជាជនមួយជាកម្លាំង ជំនួយ ។ ក្នុងរយៈកាលមួយ ៗ យើងមិន យើងផ្តោតលើមាគ៌ាវណ្ណៈ ។ ប៉ុន្តែ យើងប្រមូលកម្លាំងអស់ កម្លាំងណាដែលអាចប្រមូលបាន ប៉ុន្តែ យើងផ្តោតលើវណ្ណៈ ផ្តោតលើកម្មករ-កសិករសម្បូរភាព តាម មាគ៌ាវណ្ណៈរបស់បក្ស ។

៣ ៖ ធ្វើសង្គ្រាមប្រជាជន ត្រូវមានគំនិតពឹងកម្លាំង ។ បើ គ្មានគំនិតពឹងកម្លាំងទេ ពោះធ្វើសង្គ្រាមមិនបានទេ ។ ត្រូវមានគំនិតពឹងកម្លាំង ។

៤ ៖ ដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមប្រជាជនឲ្យចាញ់យកឈ្នះបាន លុះ ត្រាតែមានសេដ្ឋកិច្ចឧបត្ថម្ភខ្លួន ។ គ្មានសេដ្ឋកិច្ច ឧបត្ថម្ភខ្លួន ធ្វើសង្គ្រាមមិនបានទេ ។ យើងដោះស្រាយបញ្ហា សេដ្ឋកិច្ចបាន ។ ក្នុងសង្គ្រាមដំបូងយើងដោះស្រាយបាន ក្រោយ សង្គ្រាមក៏យើងដោះស្រាយបាន ។ មានការលំបាកខ្លះ តែយើង ដោះស្រាយបាន ។ ក្នុងសង្គ្រាមយើងមិនដែលពឹងផ្អែកលើបរទេស មកទេ ។ មិនថានិយាយមួយម៉ឺនទេ និយាយមួយគ្រាប់ក៏យើង គ្មានដែរមកពីក្រៅដែរ ។ ក្នុងសង្គ្រាមយើងឧបត្ថម្ភខ្លួនបាន ។ នេះទី១ ។ ទី២ យើងលក់ទៅបរទេសទៀត ។ នេះក្នុងសង្គ្រាម ។ យើងដោះស្រាយសេដ្ឋកិច្ចបាន ។ ក្រោយសង្គ្រាម យើងមាន

ការលំបាកដែរ ប៉ុន្តែ ក្រៀវក្រៀមយើងដោះស្រាយបាន ។ ឥឡូវយើងដោះស្រាយបានទេ ។ តើ[illegible]បានទេ ? [illegible]ក្នុងរឿងនេះទេ ហើយយើងក៏ទៅមើលគ្រប់មូលដ្ឋាន ឃើញថាគន្លងគ្រប់គេបានចំណេះ ។ ដូចបានដឹងហើយពេលមុន ក្នុងសាលារៀន សមមិត្តជាច្រើនហើយ និយាយមួយឃុំទៅ យើង ហូបបាន ៣០០ គីឡូក្រាម ក្នុង១ឆ្នាំ ក្នុង១នាក់ ។ ដូច្នេះ ទាំង នេះខ្ពស់ណាស់ ។ ហើយយើងបង្កើន ២៥០ ក្នុង១នាក់ ក្នុងឆ្នាំ កាលណោះ ។ ឥឡូវនេះ យើងនៅសល់ពាក់ពេញកំឡុងខែប្រាំមួយ ទៀត ទៅ ៦ ខែនេះបានបន្ថែមទៀត ។ ដូច្នេះ ខ្ពស់ណាស់ ។

ភស្តុតាងរបស់យើង យើងនាំចេញអង្ករ ១០០ ការណ៍ ។ ក្នុងសង្គ្រាមពិតប្រាកដ ។ យើងត្រូវការប្រើណាស់ត្រូវការជាំហានេះ តម្រឹមតម្រង់ជាំហានេះ ដើម្បីការសាងប្រទេស ទាំងនៅ ហើយក្នុងកាលៈទេសៈសង្គ្រាម សេដ្ឋកិច្ចក៏ត្រូវតែកម្លាំង ហើយទាល់តែតាំងទៅទៀត ។ ព្រោះ យើងកាន់តែមានចិត្តសាង យើងកាន់តែមានកម្លាំងដែរ ។

៥ ត្រូវមានមិត្តលើសកលលោក ។

ដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមប្រជាជន បញ្ហាមួយទៀត គឺត្រូវមាន មិត្តលើសកលលោក ។ ត្រូវមានមិត្តជួយឧបត្ថម្ភ ក្នុងសកលលោក

ជាបក្ខពួកបក្ខភាពនិស្សិតតែ ខាងនយោបាយ ខាងចិត្ត កុំឲ្យញុំងក ឯការយើងធូរៗ ។ គេបង្កប់យកនិមិត្ត ។ ទាំងបក្ខពួកក្រុម ខ្សែរបស់យើង ហើយដើម្បីបង្កប់នឹងមកលួចកាលណា គេបង្កប់ យើង គេរុញលោតសង្គ្រាម ។ យើងត្រូវតាមចិត្តខ្លះៗ ។ ធ្លុះធ្លាយ បានជាទាក់ទងសង្គ្រាមកម្មវិធីមក យើងមានបុគ្គលធ្លាក់ ហើយ ខ្សែរដេរ កំយើងមានមិត្តច្រើន ដែលក្រោមខ្សែរ ក៏តែបែរក្បត់ ក្រុមគ្រួសារយើង ម្នាក់២នាក់ ប៉ុន្តែ ក្នុងគណៈភាគតាំងបួន ចង្អុលឃ្លាតយើងចង់ស ។ យើងនៅតែភ្លឺមមិត្តគេទៀត ។ ដើម្បីបង្កើមចិត្តឲ្យមានច្រើន មិនមែនការកែទុក មិនមែន សកម្មភាពធ្ងន់ធំបំផុតទៅ ។ សំខាន់ កម្មាភិបាលគណ កម្មាភិបាល នៅក្នុងប្រទេស ៖ យើងការពារប្រទេសបានល្អ ការពារប្រទេស បានល្អ ក្នុងណាគំនិតស្គាល់ ចង់ដឹង ៣៥ភាគរយ ។

នៅពេលកន្លងមក បំផ្លែងក្តីបង្គាប់ក្នុងសេតការណ៍ ដាំទៃបានច្រើន មកពីការពារប្រទេសបានល្អ ការពារ ប្រទេសបានល្អ ។ ឲ្យតែទ្រឹស្តីនយោបាយ ក្រុមកំលាំងការពារប្រទេស គេទុកកាល កំលាំងខ្សែរ ដែលក្រោម គ្នាសាមគ្គីរបស់ចិត្ត ដាក់ចំនុចនៃភាគកណ្តាល ។ យើងខំណ ។

ក្នុងសង្គ្រាមប្រដាប់អាវុធ ដែលយើងរៀបចំ តំង

កំលាំងគណៈឧទ្ទេស ជាចិត្តភាគល្អ ដែលបក្សបានដឹកនាំត្រូវតាម ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ការស្គ្រប ។ ម្ល៉ោះ យើងធ្វើសង្គ្រាមប្រដាប់អាវុធ មិនមែនកសាងតែទ័ពនោះទេ គឺកសាងកម្លាំងបក្ស កសាង កម្លាំងប្រជាជន កសាងកម្លាំងកងទ័ព កសាងកម្លាំងសហករណ៍ គឺជាកសាងកម្លាំងទាំងអស់ ដើម្បីសមកាលការតស៊ូទាំងមូល ។

នេះជាចំណុចពិសេសនៃសង្គ្រាមប្រជាជនរបស់យើង ។

៣. រឿងអាគារក្របខណ្ឌ ប្រយុទ្ធ ៖

ទី១ យកម្ចាស់ការខាងនយោបាយ យកម្ចាស់ការខាងយោធា យកម្ចាស់ការខាងសេដ្ឋកិច្ច យកម្ចាស់ការខាងវប្បធម៌ តាមបានខ្លាំង ដឹកនាំកម្លាំងដោយសង្គ្រាមប្រជាជន សង្គ្រាម រំដោះជាតិ គឺនិងបក្សពួកផ្ទៃក្នុង របស់វា ៖

យើងលើកទៅប្រជាជនឲ្យក្រោកឈរ ដើម្បីធ្វើកំណែ ។ និងកម្ទេចចោល ខ្មាំងស្រុកត្រួតត្រា ។ យើងបង្កើតមូលដ្ឋានតស៊ូ ដោយយើងកម្ទេច មាត់ប្រយុទ្ធនេះ បានត្រឹមត្រូវណាស់ ។

១. វិធីដឹកនាំប្រយុទ្ធ ៖ យកទ័ពទាហាន

ដែលយ ដំណើរការប្រយុទ្ធ ។ នៅក្នុងសង្គ្រាមភាគ គេបង្កើតប្រយុទ្ធប្រដាប់ ។ ភាគយើង ដំណើរប្រយុទ្ធ ជន

ម្នាក់ក៏យក ២នាក់ក៏យក ១០នាក់ក៏យក ១០០នាក់ក៏យក រហូតដល់ដណ្តើមប្រជាជនពីខ្មាំងបានទៀត ។ មាគ៌ាពង្រីកប្រជាជនពីខ្មាំងរបស់បក្សគឺត្រឹមត្រូវណាស់ ។ ក្នុងសភាពការណ៍គ្មានយ៉ាងនេះទេ ។ បើខ្មាំងមានប្រជាជន ខ្មាំងមានយោធា ខ្មាំងមានសេដ្ឋកិច្ច ។ បើខ្មាំងគ្មានប្រជាជន ក៏គ្មានកម្លាំងយោធា គ្មានកម្លាំងសេដ្ឋកិច្ច ។ ហេតុដូចនេះយើងត្រូវខ្ទប់ ។ ដូច្នេះ មាគ៌ាយើងត្រឹមត្រូវណាស់ ។ ទន្ទឹមនឹងនោះ គឺយើងកំពុងដណ្តើមប្រជាជនទៀត ។

ឧទាហរណ៍ : ក៏យកតាមស្រុកណោះមកនៅឆ្នាំ ៧៣ ។ យកទាំងរស់ក្នុងត្រង់បានណាស់ ។ បញ្ចេញទាំងអំណាចគ្រប់ទៀតណាច អំណាចគុណចិត្ត ទាំងភាពហ៊ាន ទាំងប្តូរផ្តាច់ យកទាំងរស់ ។ ពង្រីកប្រជាជនពីខ្មាំង ។

ឧទាហរណ៍ : ក៏យកផ្លូវលេខ១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ៧១ ។ ខ្មាំងដាក់ទ័ពយកពីតាំងនោតនោះដល់កំពង់ធំ ។ ក៏គេកែកំលាំងយកច្រើន យកគ្រឿងការពារនេះ ដើម្បីចាប់ប្រជាជន ប្រមូលប្រជាជនយកកម្លាំងនយោបាយ ប្រមូលប្រជាជនយកកម្លាំងសេដ្ឋកិច្ច ដណ្តើមក្នុងភាគខាងត្បូងនៃកំពង់ស្ពឺ ដើម្បីដកអាណាខ្មាំងយកពីខាងត្បូង មកយកត្រួយ ។ តែក៏យកមិនបាន ដោយសារអី ? ដោយសារយើងដកប្រជាជន ។ ដល់ដកប្រជាជនអស់ ក៏គ្មានកម្លាំងបម្រើ ។

គ្មានកម្លាំងបម្រើជាសេដ្ឋកិច្ច គ្មានកម្លាំងនិងប្រើប្រាស់កម្លាំងផលិតទុនស្រូវ ។ ក៏កាន់តែខ្សោយទៅ ។ យើងក៏យកកាត់ផ្តាច់ ។ ធ្វើឲ្យគេស្រេកឃ្លាន ជាប់គាំងព្រលឹងជាប់គាំង បង្កើតលក្ខណៈសម្បត្តិ ដើម្បីក៏យកផ្តាច់កម្លាំងខ្មាំងយើង គឺយើងដកប្រជាជន ។

ឧទាហរណ៍ : យើងរំដោះឧត្តុង្គ ក្នុងឆ្នាំ ៧៤ ។ យើងដកប្រជាជនទាំងអស់ ។ ដល់ក៏ដណ្តើមវិញ ក៏គ្មានកម្លាំង ។ គ្មានកម្លាំងប្រជាជន គ្មានកម្លាំងសេដ្ឋកិច្ច គ្មានកម្លាំងយោធា ។ យើងក៏យកបាន ។ ហើយមិនបាច់វាយផង ។ ដល់យើងក៏យកផ្តាច់ភ្នំពេញ យើងក៏ដកទាហាន យើងក៏យកមកទាំងអស់វិញ ។

នេះជាមាគ៌ាយុទ្ធសាស្ត្រមួយ មានសារៈសំខាន់ណាស់ ក្នុងប្រជាជន ដណ្តើមប្រជាជន ។ ដូច្នេះ បានជាបក្សនេះយើង យុទ្ធជនយើង យុទ្ធនារីយើង ផ្សេងណាត្រូវនៅមូលដ្ឋាន ធ្វើតែផល ប៉ះពាល់ប្រជាជន ត្រូវតែស្រឡាញ់ជាយុទ្ធសាស្ត្រ នៃប្រជាជនយ៉ាងនេះ ។ គឺប្រជាជនទាំងនោះ នាំនោះសម្រេចហើយ ។ ទោះជាប្រជាជនយុទ្ធសាស្ត្រ ជាប្រជាជនបច្ចុប្បន្ន ។ ប្រជាជនបុគ្គ-វិធី គោរពមួយយើង ក៏ជួយយើងដែរ ។ តែបើប្រជាជនបុគ្គលក៏នៅជាមួយខ្មាំង គឺជួយខ្មាំង ។

ដូច្នេះ ក្នុងបញ្ហាការតស៊ូរបស់ បច្ចុប្បន្ន ក៏ដូចជា

ក្រោយ ពីត្រៀមកម្លាំងប្រយុទ្ធបានល្អ ។ ដូច្នោះ ពុកម៉ាកបក្សយក
ចិត្តទុកដាក់ ក្តាប់សហករណ៍ ។ ការងារស្តួល ទៅដល់ ពីដើមទេ
គឺពង្រីក ពង្រឹងសហករណ៍ ឲ្យខ្លាំងក្លា ដោយកសាងសហករណ៍
ដោយមានសាខាបក្ស ក្នុងសហករណ៍ ឲ្យបានច្រើនឡើងៗ តែយើង
ក្នុងឆ្នាំ ៧៧ នេះ ឲ្យសហករណ៍ទៅជាកំលាំងដ៏ធំ ក្នុងជួរបដិវត្ត ។
សហករណ៍ទៅជាគំរូបានដែល បានជ័យជំនះប្រយោជន៍ដល់យើងក៏ខ្លាំង
ហើយស្ថិតក្នុងលំដាប់ដ៏ ។ នេះក្នុងវិស័យផ្នែកប្រយុទ្ធ ។ ក្នុង
នយោបាយ គឺយ៉ាងនេះ ។

១. ភារកិច្ចការពារប្រទេស : ការពារ

របស់យើង គឺយុទ្ធនាការសង្គ្រាម ហ៊ុំព័ទ្ធ
សេដ្ឋកិច្ចខ្លាំង ក្តាប់សេដ្ឋកិច្ចខ្លាំង ក្តាប់ស្បៀងខ្លាំង ។ ពេល
សង្គ្រាម យើងក្តាប់សេដ្ឋកិច្ចបានក្នុងដៃ មិនសល់ស្បៀងអាហារ
ទេ ។ ដូច្នេះ ខ្មាំងអត់អាហារ អត់ថ្នាំពេទ្យ ។ ជាពិសេសខ្មាំងពឹងលើការដឹកជញ្ជូន
ប្រមូលផលនៅក្នុងតំបន់ខ្មាំងកាន់កាប់ ។ ការចរាចរក៏ដូចគ្នា គឺ
ត្រូវកាត់ ដើម្បីកុំឲ្យខ្មាំងដឹកជញ្ជូន ។ យើងសម្រេចបាន ដូច្នេះ
ការចរាចរទាំងអស់ខ្មាំង ដឹកជញ្ជូនតាមអាកាស ក៏ខ្មាំងមិនឈ្នះ
យើងទេ ។ ផលិតផលរបស់ខ្មាំងអស់ ផ្លូវគេទាំងអស់
ដោយធ្លាក់ ។ ព្រោះយើងគិតវែង ហើយយើងវាយ តែ

យើងកំពុងកសាង ព្រោះយើងកសាងនិងប្រយុទ្ធ កសាងតាម
នយោបាយ កសាងតាមនយោបាយ កសាងក្តាប់សេដ្ឋកិច្ចខ្លាំង ។

គ. បញ្ហាបដិវត្តន៍ សង្គមនិយម ពេញលេញ

ម្ចាស់ការខ្លាំង ដែលយើងត្រូវអនុវត្តន៍

ប្រយុទ្ធ របស់យើង ។ បញ្ហាឯករាជ្យ ម្ចាស់ការ ជាបញ្ហា
យុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីធ្វើឲ្យខ្លាំងក្លាឡើង បក្សយើង
ខ្លាំងមានកម្លាំងខ្លាំងក្លា មកពីឯករាជ្យរបស់យើង ។
នយោបាយ ឯករាជ្យ ម្ចាស់ការខ្លួន ។ បើប្រៀបធៀបនឹង
ខ្លាំងមានច្រើនយ៉ាង ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងការសាងបដិវត្តន៍
ដែលយើងបាន ហើយមានសកម្មភាព ។ ដើម្បីការពារ
ឯករាជ្យបាន ខ្លួនឯង ពឹងលើខ្លួនឯង ។ កម្លាំងខ្លួនឯង
ឲ្យបានជ័យ ឲ្យការពារប្រទេស ហើយពឹងលើខ្លួន បានយើងមាន
កំ មានប្រសិទ្ធភាព ។ ហើយពឹងលើខ្លួនឯងរបស់យើងមក យើង
មិនដែលបានទទួលជំនួយពីខ្មាំង បានអ្វីទាំងអស់ ។ មនុស្ស
ខ្លួនឯង ព្រោះ ប្រទេសណាដែលយើងឃើញ
ថា ។ ការដែលយើងឯករាជ្យ បានដោយប្រការបានជ័យជំនះ ហើយ
បានជ័យជំនះជាបន្តបន្ទាប់ បានឯករាជ្យ ម្ចាស់ការខ្លួន ក្នុងពេល
ដែលកំពុងប្រយុទ្ធ ។ នេះជាលក្ខណៈពិសេសរបស់យើង ។

ផ្ទាល់ៗ កុំសន្សំរបស់ទាក់ទងគេ ទៅច្រើនយោបាយជីវភាព ពីតាល់ តែកំលាំងខ្លួនឯងបាន ។ កំលាំងហ៊ានចលនា កំលាំងហ៊ានចលនា ប្រជាជន ដើម្បីប្រមូល ម្ចាស់នៅជាមួយប្រជាជនម្នាក់ៗ ។ ដូចជាកស្តួតាន នៅពេលរាំងពន្ធ ទៅខ្ញុំទោស ។ ពេលរាំងពន្ធ ឆ្នាំ ៧៥ យើងកំលាំងខ្លួនហើយ ក៏នៅតែពេលនេះ មុំល្អហារ ពីមួយដំបូង ដើម្បីកំលាំងមិនបាន យើងពីអំនួតមិន បាន ក៏ត្រូវតែដុះប្រួលយើង ។ នេះជាឧទាហរណ៍មួយ ។

ឧទាហរណ៍ផ្សេងទៀត នៅរាជធានីភ្នំពេញ តាម យើងដឹងថា គឺនៅក្នុងគេ ។ មេកណ្ដាលនេះ ពេលខ្លះៗ ក៏ ស្ទាល់ពីរាស់ ជាស្ពានរបស់ភាពនៅឡើង ។ យើងកំលាំងពួកស៊េ ហើយ ក៏រាល់ព្រឹកហើយ យើងមិនអានទៅ កំសូវមិនចុះទួល យើង ។ យើងដាក់ស្បៀងអាហារទាំងនេះបាន ដោយសារយើង កំលាំងខ្លួន ។ នៅកំពង់សោម ក៏ដូចគ្នាដែរ ។ នៅឆ្នាំ ៧៦ យើង កំលាំងនិងគេ ។ ក៏យកស្រូវ ៧ ក៏យកស្រូវ ៦ ដាក់ស្បៀងបាន ជំនួយនេះជាបន្តបន្ទាប់ ហើយឯកតោទំនង ពេលនោះ ។ ខាងស្បៀង ក្នុងនៅកំពង់សោម យើងបានដាក់ស្បៀងប្រជាជនយើងបាន ។

នេះជាឧទាហរណ៍ទី ២ បញ្ជាក់ថា ដើម្បីបានស្បៀងអាហារ ទាំងបាន សុទ្ធតែកំលាំងខ្លួនឯងខ្លួនឯង ឯកភាពឲ្យបាន ប្រើប្រាស់បាន

ក៏ចុះទួលយើង ។ វិធីទី ២ នៃចលនាស្បៀងអាហារទាំងនឹង គឺចលនាតាម ស្រុកសារ ជាប្រពន្ធ ជាកូន ជាឪពុក ជាម្ដាយ ជាមិត្តភក្តិរបស់គេ ។ ធ្វើ ការពិភាក្សាយោគយល់ ចលនាប្រមូលផ្ដុំ កំលាំងយកស្បៀងអាហារទាំង នោះ ដើម្បីឲ្យមានស្បៀងអាហារទាំងនឹង ។ ក៏ជួសជុលស្រុកសារយកបាន ទាំងនឹង ដើម្បីឲ្យបានមកប្រើ ជាកម្លាំងរបស់ខ្លួន ដែលរក្សាទុកបាន ទាំងនោះ កុំឲ្យខាតបង់ ឲ្យមានរស់នៅក្នុងជីវភាពសាមគ្គី ធ្វើជា ប្រជាជនបច្ចេក ។ នេះជាចលនាស្បៀងអាហារមួយទៀត ដែលនាំ ឲ្យមានញញឹម ឲ្យមានស្បៀងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ខ្លួនបាន ។ ក្រៅពីនេះ វិធីផ្សេងទៀត មិនសូវសំខាន់ប៉ុន្មានទេ ។ ពីព្រោះវាមិនប្រាកដ ប្រយុទ្ធស្ទាត់ ហើយនាំមកខ្លួនយើងទេ ។ ដូច្នេះ យើងមិន យកចលនាស្បៀងអាហារនេះ ជាយុទ្ធសាស្ត្រ យើងយកចលនាស្បៀងអាហារ ទាំងនេះ ជាយុទ្ធវិធី ។ យើងយកការងារចលនាស្បៀងអាហារ ដើម្បីជួយ ធ្វើឲ្យខ្លួនរីកចម្រើនមួយកំរិតណាដែរ រួមជាមួយនឹងការងាររបស់ យើង ។ នេះស្ដីពីការងារចលនាស្បៀងអាហារទាំងនឹង ហើយដែលយើង ខ្លួនបានធ្វើមួយចំនួនដែរ ។

៣. គោលនេះ គឺមានបញ្ហាមួយទៀត គឺបញ្ហាទប់ទល់ កិច្ចការសង្គ្រាមបារាគ្មបរបស់ខ្មាំង នៅក្នុងសង្គ្រាម ប្រជាជនរបស់យើង ។ ក្នុងសង្គ្រាមប្រជាជនរបស់យើង គឺខ្មាំងដែល

ជំរុំយើង មិនមែនតែយោធា តែកំលាំងយើងទាំងពលកម្ម ។ កំ
លាំងយើងទាំងពលកម្ម គឺកំលាំងយើងជាមនុស្សសាស្ត្រ ។ ដំណើរដោយ
សេចក្តីអាណិតអាសូរទឹកចិត្តយើង ក៏យើងតាមសេចក្តីសប្បុរសធម៌ប្រជា-
ជនយើង ពួកគេជួយយើង ដើម្បីបំផុសគំនិតយោធាសមាគមផ្សេងៗ
ធ្វើអោយក្មេកគំនិតយើងត្រូវត្រជាក់ប្រចាំ ឲ្យសមគួរតែយើងត្រូវបួន
ប្រចាំ ។ ហើយបង្កើតសង្គមភាពទាំងឡាយ នៅឆ្នាំពេញ ។
ឆ្នាំ៧០ កំពង់ថ្នាំង ឆ្នាំ៧១ កំពង់ចាម ៖ កំពង់ធំណាស់ ។
សមគួរមុនតំបន់ភ្នំ សមគួរក្រោយតំបន់ភ្នំ ។ ខ្ញុំត្រូវ
តែលើកទាហានចូលខ្លះ ។ សមគួរថា យើងត្រូវឈ្នះ ១០០
ភាគរយ ទៅជាមិនឈ្នះ ហើយសមគួរមិនឲ្យ យើងឈ្នះទៅហើយ
ទៅជាខ្មាំងផ្ទួលមិនញញើត ។ ខ្មាំងបំផ្លាញនេះ តែប៉ុន្តែ មកពី
មានមនុស្ស ជាងមនុស្ស ចាក់ចេញដោយខ្លួនឯង ភាពសាមគ្គី ។
ភាពកំហុស និយាយតាមលើជួន និយាយជាមួយខ្លួនឯង ។
នៅតែខ្លួនការពារនេះបញ្ហានេះ ក្តាប់បញ្ហានេះ ។ ដូច្នេះ ផែនការ
ខ្លះរបស់យើង ខ្មាំងដឹង ។ ខ្មែរសម្ពាធហោះល័ង្ហរ ដើម្បីលើកឡើង ។ ជួរ
ពេល៣ គឺក្រុមញៀន នៅកំពង់ក្បាស យើងរៀបចំយក ខ្មាំងដឹង ។
ពេលរៀបចំផែនការសាលាចក្រហាយ បញ្ហាការសម្ងាត់យកការណ៍
មកថាដល់ហើយ ជាន់ឡើងខ្មាំងដឹងហើយ ខ្មាំងដឹងមុន ក៏ប្រែប្រួល

ចប់ជុំយើងហើយ តើកាយ ឬមិនកាយ ។ ប៉ុន្តែ ខាងលើជាត្រៀម
ស្លាប់ហើយ ព្រោះផែនការ មិនមែនកាយតែភ្លើងលេខ៤ ។ គឺ
កាយទូទាំងប្រទេស ។ បើកាយមិនឈ្នះ គឺភ្លាប់ដើមខ្មាំងនៅលើភ្នំ
ពេញទៅទៀត ។ ខ្មាំងដឹងមុន ដោយមានសមាសភាពលបលួច
ចូលមកក្នុងគំនិតយើង ។ ម្នាក់ៗនៅទី ។ ក្រោយមក យើង
ទៅឃើញ ។ នេះជាទុកដាក់ខ្លួន ។ ទុកលាបការណ៍មានច្រើន
ណាស់ ។ កាយក្រៅតែ ពីឆ្នាំ៧៤ ។ យើងកាយជុំវិញភ្នំពេញ
ហើយ កាយផ្លូវលេខ៤ហើយ យើងត្រៀមរៀបចំកាយផ្តាច់ត្រៀម
នៅផ្លូវទន្លេ ។ ផែនការ តាមគណៈកម្មាធិការត្រូវកាយការណ៍
មកពីលើ ថាកាយផ្តាច់១០០ភាគរយ ។ ត្រៀមរៀបចំខ្មាំង
ខ្មាំងដឹងយើង យើងកាយផ្តាច់១០០ភាគរយ ព្រោះតែក្រៅនឹងជា
ប្រែប្រួលមកហើយ ខ្មាំងក៏ឲ្យដាំងអស់ ។ ប៉ុន្តែ ការផែនការមុន
ត្រៀមបំមុន ។ កន្លែងណាទៅមុខគេព្រួញណា កន្លែងណាត្រូវកាយមុខ
ព្រួញណា កំលាំងតាំងទាំង ការរៀបរបស់យើង កំលាំងតាមពីង ។
ដូច្នេះ យើងកាយមិនឈ្នះ ។ មិនមែនមកពីបញ្ហាគំនិតទេ មកពី
បញ្ហាខ្មាំងដឹងមកមុន ។ ដឹងមុនដោយសារ ដោយ
សារយោធា ។ ខ្ញុំលើកជាឧទាហរណ៍ខ្លះយ៉ាងនេះ ។ ដូច្នេះ

00063044

E3/25

បានជាយើងលើកវិធានការទប់ទល់ជាបន្ទាន់ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៦ នេះ ដាច់ខាត ។ មានវិធានការដាច់ខាត ។

វិធានការទី១ គឺបញ្ឈប់ការបង្កាត់ពូជ មិនឲ្យពង្រីកបន្ថែមទៀតទេ ចាប់ពីពាក់កណ្ដាល ៧៦ ។ ទន្ទឹមនេះ មិនឲ្យពង្រីកគន្លងការស្ទូលជាថ្មីទៀតទេ ចាប់ពីពាក់កណ្ដាល ៧៦ ។ យើងផ្ដែលនៃតនិច ។ នៅក្នុងតំបន់ បញ្ឈប់ការបង្ហាញពង្រីកបាន ពីព្រោះគនិតគតលំពង្រីកច្រើន បង្កផលពលីកម្មច្រើន គម្រោងពលីកម្មច្រើន ។ ត្រូវបន្ថែមបង្កផលនេះ អគ ខ្លួនទុក សត្រូវជីកនាំ ។ គឺថាបន្តិច ដើម្បីទប់ទល់កុំឲ្យខ្មាំងបង្កាញធ្លាក់បាន យើងសំរេចថាត្រូវក្នុងនិច ពលីបញ្ហាលភ្លើការស្ទូលបាន បញ្ចូលបញ្ចាន ព្រះត្រាតែសាខាគុណសែលាំយល់ព្រម គណៈកម្មាធិការបក្សវែសគាត្លួយល់ព្រម គណៈកម្មាធិការបក្សវែសគាំយល់ព្រម និងគណៈកម្មាធិការបក្សតំបន់យល់ព្រម ។ ត្រូវតែថ្នាក់យល់ព្រម ។ មិនដូចពីមុន សាខាយល់ព្រម វាសេដះត្រូវគន្ធតិទេ ។ ពីមុន ច្បាលបានក្លួនណាស់ ។ បានជាយើងលើកលក្ខណៈសម្បត្តិចូលបក្ស តាមវែលថ្នាក់យ៉ាងនេះ ដើម្បីទប់ទល់កុំឲ្យខ្មាំងជ្រៀតចូលបាននៅក្នុងតនិច ។ មិនមែនគ្រាន់តែសាខាពិនិត្យទេ គឺហ្នេះតនិពលពិនិត្យ បើខុស ក៏ខុសតិច ។ មិនមែនមិនខុសសោះទេ ប៉ុន្តែខុស

D243/2.1.9

តិច ។ ត្រូវការគេច្រើន ។ ដូច្នេះ យើងពិចារណា ហើយយើងមានវិធានការគឺនៅ ពាក់កណ្ដាល ៧៦ ។ ដោះព្រាណ៍គនិត គន់ឲ្យចូលទេ ។ ពីព្រោះខ្មាំងវាយយើង មិនមែនវាយតែក្នុងនិតពរទេ វាយក្នុងមូលដ្ឋាន វាយក្នុងរដ្ឋអំណាច វាចូលក្នុងកងទ័ព វាចូលក្នុងសហករណ៍ ចូលតាមខ្សែរគេ ចូលតាមគន្លងគ្រួសារ ហើយវាវាយយើង ។ ដូច្នេះ យើងមានវិធានការទប់ទល់នឹងចាប់ទាំងពីពាក់កណ្ដាល ៧៦មក ។ វិធានការនេះ តាមបញ្ជីយើងពិនិត្យមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះខ្មាំង ពី៧០ ទៅ ៨០ភាគរយ ។ យើងទប់ទល់សកម្មភាពខ្មាំង មិនឲ្យចូលមកបង្កប់ក្នុងយើងបាន ពី៧០ ទៅ ៨០ ភាគរយ ។ ពីមុន វាចូលតាមពិត្ត ។ តែឥឡូវ ពីពាក់កណ្ដាល ៧៦ មក ដែលយើងមានវិធានការយ៉ាងនេះ យើងទប់ទល់បាន ពី៧០ ទៅ ៨០ភាគរយ ។ ដូច្នេះ ខ្មាំងវាខ្សោយ ខ្មាំងវាក្រៅខ្លួន ១០ ភាគចូលបានតែ ២០ ។ បើខ្មាំងវាតែ២០ វាធ្វើសកម្មភាពក្នុងជួរយើងមិនបាន បង្កប់នៅក្នុងតនិច រស់នៅសមាជិកត្រោយ មិនបានទេ ។ ដូច្នេះ វិធានការរបស់យើង ពី៧៦ មិនមែនតែហាក់ស្រាយបញ្ហាពលកម្មរបស់ខ្មាំងនេះបានតាំងតែទេ គឺប៉ុន្តែបានភាគច្រើន ទប់ទល់ឲ្យវាចូលបានតែតិច ហើយយើងប្រើប្រាស់កម្លាំងយើងបានជាអតិបរមា ។ ការប្រើប្រាស់វិធានការយ៉ាងនេះហើយ បាន

ជាគំនិតយើងខ្លាំង នៅក្នុងពេល ទីនដើមរដូវ ។ សមរភូមិខាងក្រោយ របស់យើងក៏ខ្លាំង ក្នុងក្នុងពេល ទីនដើមរដូវ ។ យើងពិភាក្សាខ្លាំងឡើង មកពីយើងចេះដាស់សកម្មភាពតាមកម្លាំងខ្លាំង ជួនកាន់ពេលវេលា ។ បញ្ហានេះ ជាបញ្ហាពិសេសមួយខ្លាំងណាស់ ជាពិសេសមួយដែល នៅក្នុងសង្គមលោក ។ សមមិត្តដែលគំនិតក្តី ប្រព្រឹត្តនិងគំនិតក្តី ត្រូវក្តាប់បញ្ហានេះ បង្កប់ក្នុងក្បួនមាគ៌ា ។

ខ្លាំងពិភាក្សាគាប់សង្គ្រាមចារកម្មជាបញ្ហាពិសេសខ្លាំងណាស់ ។ ពិភាក្សា ជាបញ្ហាម៉ូរ៉ាល់ ដែលពិភាក្សាជាសម្ងាត់ ជាការលំបាក ។

នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន ខ្លាំងបញ្ចូលភ្នាក់ងារ នៅក្នុងជួរបក្សបាន ។ ជួរខ្លះ ទៅជាបក្សពិត ហើយផ្សេងបក្សបី ។ គំនិតចំបែកគ្នាជាពីរ ជាបី ។ ពិធីឈ្មោះផ្សេងៗទៅ ។

ខ្លាំងវាធ្វើសកម្មភាពខ្លាំង ។ តែបើបក្សឯកភាពគ្នា មានវិធានការទាំងអស់ ខ្លាំងចូលមិនបាន ។ បក្សយើងនៅតែបក្សមួយ ។ គំនិតយើងនៅតែគំនិតមួយ ។ ចក្រពត្តិក៏ចូលមិនបាន ខ្លាំងណាក៏ចូលមិនបាន ។

ពេលយើងរើសយកសមាជិកថ្មីត្រូវតាមភ្ជាប់ប្រព្រឹត្ត យើងត្រូវការសម្ងាត់បាន ។ ខ្លាំងអស់ជំនឿ ពាក់ព័ន្ធប្រមាណគ្មានគំនិតយើងមិនបាន ពាក់ព័ន្ធលាយើងមិនបាន ។

ផ្ទុយទៅវិញ បើយើងមិនចាប់អារម្មណ៍ពីខាងកាន់ពេលវេលាទេ យើងមិនអាចរក្សាបានរឹងមាំ ប្តូរទេ ។ បញ្ហាទំនួលគំនិតជាតិមូល ត្រូវតែកកើតសាង ហើយភ្ជាប់ពីរតាងនេះ ។ ពេលឥឡូវនេះ គឺក្នុងបដិវត្តន៍ ទីនេះមានគោលនយោ ។ ខ្លាំងនៅតែបន្តក្បាលយើង ។ សង្គ្រាមបណ្តុះ ក៏ជាការតស៊ូវណ្ណៈមួយ ។ សង្គ្រាមចារកម្ម ក៏ជាការតស៊ូវណ្ណៈមួយ ។ យើងត្រូវបន្តប្រយុទ្ធ តទៅទៀត ។ យើងត្រូវមានគំនិតតទៅទៀត យើងត្រូវត្រៀម ទីនពង្រីកគំនិតតទៅទៀត ។ សង្គ្រាមនៅមានជាប្រចាំ មិនទាន់អស់ទេ តាមជាសង្គ្រាមតូច ធំ មិនចុះចូលរលោក ។ យើងត្រូវត្រៀមជាមុន ។ ហើយត្រៀមលំទាន់ និងសន្សំ គោលជំហរម្ចាស់ការជាមុន ។

៤. មាគ៌ាប្រយុទ្ធ មួយចំនួន :

មាគ៌ាប្រយុទ្ធទី ១ របស់យើង គឺវាយលុប និង វាយដំបួងបំផុត ដោយយកល្បិចជាមួយពួក បើយក សីលធម៌ ផ្សេងៗ

ជាមាគ៌ាប្រយុទ្ធរបស់បក្សយើង ក្នុងសង្គ្រាមប្រជាជន

ធ្វើស្រែប្រាំងប្រជាជនមិនស្ទាត់ ត្រូវប្រយុទ្ធតស៊ូយ៉ាងណា ? ពេលដំបូងដោយ គេសំរួលថា ក៏ត្រូវមាន ។ ប៉ុន្តែពេលដំបូង ដោយគេនឹកស្ទួច គឺត្រូវមាន ។ ប៉ុន្តែ ពេលសំរួលថា នឹងពេលស្ទួច មានគ្នាខុសគ្នា ។

ពេលស្ទួច នឹកយកបានពលថ្ងៃ ប្រៀបធៀបជាក់ស្តែង ។ គេណា គឺជាក្លាងបុណគិតពីស ជាក្រុម ។ ក្នុងស្រែ បញ្ចុះ ឡើងថា ហើយយើងពេលស្ទួចមួលតង់ប្រទេស មួយក្រុម ស្ទួចពេល ខ្ពង់ស្ទូងមួយនាក់ នឹងស្ទូង ១ នាទី ក្នុងមួយថ្ងៃ ។ បើមាន ១.០០០ក្រុម ៥.០០០ក្រុម តើមួយថ្ងៃទទួលបានប៉ុន្មានពាន់ ? ច្រើនណាស់ ។ នេះជាសន្ទុះប្រជាជន ធ្វើឱ្យខ្លាំងហើយមាក់- ងាយពេញខ្លាំង បានសក្តិ ។ ឱ្យខ្លាំងឡើងប្រយុទ្ធស្រួល ។

ប៉ុន្តែ សន្ទុះស្ទួច សំរេចមិនមែនមិនបាននេះ ទេ ខ្លាំងមិនបានទេ ។ ត្រូវធ្វើស្រែសំរួលថែមទៀត ។ ត្រូវប្រើ កម្លាំងសំរួលថា ដើម្បីទទួលខ្លាំងរាល់ ពេលព្រឹក ពេលថ្ងៃ បានខ្លាំងពេលល្ងាច គ្មានប្រើបាន ។

ត្រង់នេះហើយ ភាគច្រើនស្នាក់ដែលថា ធ្វើស្រែ ប្រជាជនដោយមេទ្ធមាគ៌ាប្រយុទ្ធ ធ្វើស្រែរដូវវស្សា សន្ទុះ សំរួលថាផង ដោយយកសន្ទុះស្ទួចជាមូលដ្ឋាន សំរួលថា ដើម្បីទទួលសំរេច ។

សមមិត្តដឹកនាំសន្ទុះ គកៅមុខទៀត គឺត្រូវមានប្រយុទ្ធ នាគាំនេះ ។ ជួរជួរ បានចាប់ផ្តើមរៀបចំការងារ តាមតំបន់ទៅ ។ រៀបចំការងារសំរួលថា ក៏រៀបចំ រៀបចំការងារស្ទួច ក៏រៀបចំ ។ ស្ទួចនេះ គឺស្ទួចតាមផែនការ ស្ទួចប្រយុទ្ធជួយចំការការងារផង ។

នៅក្នុងស្រែប្រាំងឆ្នាំ ១៩៦៨-៦៩ យើងមានកងទ័ព ។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងភូមិ-ឃុំ ប្រជាជនមិនសូវ តើមានបានប៉ុន្មាន ។ មិនច្រើនទេ ។ មួយឃុំមានគេមាន ២ ឬ ៣ នាក់ ។ តើប៉ុន្មាន ស្ទួចយើងមកយកបានទេ ? ពេលបាន ។ ខែមុខទៀតយកបាន ។ ម៉ងទៀតយកបាន ។ ឆ្នាំក្រោយ បាន ។ ជាក្លាំងមិនទាន់កើតកើតខ្លាំងបានទៀត ។ ចាប់តាំងពីបាន ចាប់ប្រមាណមួយ ធ្វើយកតាមបណ្តាលភូមិ ។ រើសរកតំបន់ណាមួយមាស ចាត់តាំងរួមគណៈភូមិ ចាត់ទាំងស្ទួចថ្មីទៀត ។ នេះជាមាគ៌ាសន្ទុះ ប្រជាជនត្រឹមត្រូវ ។ បើមិនអ៊ីចឹងទេ គឺអត់ ដើម្បីធ្វើសន្ទុះ ពង្រះជាតិ ត្រូវតែកាត់ចេញការប្រឆាំងសានៃប្រទេសនោះ ពាក់បាន ទេ ។

អនុវត្តសន្ទុះទាំងនេះ ប្រើការរៀបចំ តំបន់ថែរ ។ អនុវត្ត មាគ៌ាសន្ទុះយ៉ាងនេះ គឺខ្លាំងណាស់ ។

ឧទាហរណ៍ : ខេត្តតាកែវ មាន ៣០ ឃុំ ។ ថ្ងៃ ៣០

ខែ ៣ យើងផ្ទុះបាក់ ខែ ៤ យើងរំដោះ ៧៦ ឃុំ ។ ខ្មាំងនៅតែ ៦ ឃុំ ។ ក៏យកបៀថៃដែរទេ ។ យុទ្ធនាការដ៏ធំរបស់ប្រជាជន ទៅក៏យកខ្មាំងបោះយ៉ាងដែរទេ រំលាយតែកងខ្លះពីខ្មាំង ។

ដូច្នេះ សង្គ្រាមឈ្លប ជាសង្គ្រាមមូលដ្ឋាន ជាស្រួបភាពប្រយុទ្ធ ជាមូលដ្ឋានរបស់យើង ។ ក៏យល់ឃើញ តស៊ូពេលកល់វេលា ប្រមូលផ្តុំសង្គ្រាម សំបូរបែប ខ្មាំងរាប់លាន់មិនបានទេ ។ សក្តិសិទ្ធិណាស់ ក្នុងសង្គ្រាមរបស់យើង ។ យើងត្រូវគ្នាបានយ៉ាងខ្លាំងត្រឹមត្រូវ ។ ក៏យល់យ៉ាងនេះ បានសក្តិសិទ្ធិ ។ យោធាសាស្ត្រសង្គ្រាមខ្ពស់ណាស់ ។ វិទ្យាសាស្ត្រ ដើម្បីវាយកម្ទេចខ្មាំង យើងខ្សោយណាស់ ដើម្បីរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រ-យុទ្ធវិធីវាយ ។ យើងវាយយ៉ាងនេះ យើងបណ្តើររំដោះភូមិ-ឃុំបាន ។ ខ្មាំងគ្មានកម្លាំងមកដណ្តើមយើងវិញបានទាំងអស់ទេ ពិសេស ភូមិ-ឃុំនៅក្នុងតាក់តាក់ ។ នេះជាយុទ្ធសាស្ត្រ ជាគោលនយោបាយនៅក្នុងសកលលោក ។

ឯការសាបព្រួសទូទៅនិយម គេវាយតែទីតាំង ។ ទីតាំងខ្មាំងមនុស្សតូច មនុស្សធំ ។ ដើម្បីវាយទីតាំង មួយមនុស្សតូច យើងមួយមនុស្សធំពិបាកណាស់ ។ យើងមួយមនុស្សធំ ទៅវាយកមួយមនុស្សតូច ក្នុងទីតាំងរបស់វា ក្នុង

១០ ពាន់នាក់ នាំមកបច្ចេកទេសទំនើប តែមួយគាត់ទេ ។ ដូច្នេះ យកខ្សោយរបស់យើង នៅវាយខ្មាំងទៀត ។

ឯយើង យើងមិនវាយទីតាំងទេ ។ យើងវាយភូមិ ។ បើវាយភូមិហើយ ទីតាំងវាមួយគុណសង្គម ក៏វាមនុស្សតូចមួយមនុស្សធំ ហើយយើងរំដោះបាន ៤-៥ ឃុំហើយវាដកចេញ ។ វាត្រៀមវាយ ក្រោយទីតាំង ។ យើងវាយបៀចោរនេះបានខ្មាំង ។

មាគ៌ាប្រយុទ្ធទី ២ វាយឱ្យខ្មាំងក្លាយជាបន្តុបន្តាប់ ទាំងក្រុង ទាំងដីស្រែ ទាំងយប់ ទាំងថ្ងៃ ដើម្បីកុំឱ្យខ្មាំងពង្រីកជើងបាន

មាគ៌ា កាលពីមុន ដើម្បីវាយឡើងបាន ត្រូវតែមានកងទ័ពច្រើន មានកាំភ្លើងច្រើន ស្រាប់គ្នាវាយ ។ តែបើកងទ័ពយើងមិនច្រើន កាំភ្លើងយើងមិនច្រើន យើងត្រូវស៊ូគ្នាវាយ ទាំងថ្ងៃ ទាំងយប់ ទាំងប្រាំង ទាំងវស្សា មិនបាននៅទេ ។ គោលបញ្ហានេះ ។

តែយើងមិនបានគ្រាស់យ៉ាងនេះទេ ។ យើងអនុវត្តមាគ៌ាប្រយុទ្ធរបស់យើង ។ ល្បិចយើង ក៏បែកបាក់ទេ ។ ដើម្បី

00063048

E3/25

យោងតាមផែន លំហាត់ហាត់ក្រមត្រូវកម្លាំងផែន កំលាំងឥតផែន ។ កំលាំ
ងកំលាំងរបស់មួយ ឬសេរី ត្រូវប្រមូលផ្ដុំវិញ ។ ត្រាំងសោះ
ក្រលេក ពេលថ្ងៃ ។ ត្រូវបំបែកវិញប្រូបស្រាវ បង្កបង្កើតលក្ខណា ។
បំបែកកម្លាំងទៀត ។ ដូច្នេះ ល្បួបសុំជ្រើសយបណាស់ ។ គត់
មានបញ្ហាអីទេ ។ ហើយពិសេស ល្បួបនៅក្នុងកាត់មាត់ញកជា
វណ្ណៈមូលដ្ឋាន ។ នៅទីមួយ ភ្លាត់មួយ កំលាំងធុង ។ ខ្ទង់
ខ្ទះប្រើឃ្លា កន្ទុងខ្ទះប្រើខ្ទួ ដោយដំរឆេ ។ ទៅដល់កន្ទុងណា
ផ្ដុំផ្ដួចកន្ទុងនោះ ។ ដីគក្លាម គេស្ដូច ខបត្តុងខ្ទងង ឯគាត់-
ភ្នាស់ការ ខ្លួនទីពីងខ្លួនគំរតខ្ពស់បំផុត ។ ដូច្នោះ អ្នកណា ពីកំលា
ធុងដែរ ។ គសិតក្រុ-គសិតគេក្លាលដ្ឋាក់ក្រោម កំលាំងតែ
ណាស់ ។ ដីងប្រកល្អុកពាំងអស់ ។ គេតែកយណាស់ ។ គេ
វែកាយ ខំងទៅកំលា ។ មកវិញគេកែកាយ ងឹងកយការណ៍ ។
ដូច្នេះ អត់គិតពីរឿងក្នុងគាំក្រួង អត់គិតពីរឿងក្នុងគ្រាប់ អត់គិត
ពីរឿងគ្មានស្បៀងអីទេ ។ គេស៊ូទៅធម្មតា គេទៅកំលាំង
ធម្មតា ។ កំលាំងនេះ ចាំងយប់ ចាំងថ្ងៃ កំលាធុង ។

ឯគនិទ័ព្រះស្រួច របស់យើង ពីដូច្នោះដែរ ។ ក្នុងសង្គ្រាម
៥ ឆ្នាំ យើងកំលាំងនេះ ។ នឹក្នុងវេទ្ធប្រាំង យើងវៀចចំកំលា
ជាយុទ្ធសាស្ត្រ ។ តាមយុទ្ធភូមិ ។ ។ ក្នុងវេទ្ធប្រាំង យើងកំលា

D243/2.1.9

ខ្មាំង ជាផែនការ ដើម្បីកំទេចខ្មាំងខ្លាំង ។ ប៉ុន្តែទស្សៈ
យើងជយ ។ វែកកម្លាំងមួយចំនួនចបចំណ ស្រៀងស្ដ្រ តែខ្លក
ខ្មាំងមួយចំនួនដើម្បីកំលាបន្តទៅទៀត ។ កម្លាំងគងស្រួច បំបែក
កម្លាំងដើម្បីកំលាល្បួបគទៅទៀត ។ ខ្មាំងមិនដឹងថា យើងជគជយ
មគបំបែកកម្លាំងទេ ។ កងចំទល់យើងជាប់ ។ តន្លងណា ពី
យើងគន្ធទ្ធមាគាយ៉ាងនេះដែរ ។ ដូច្នេះ ប្រុងកំលាធុង វស្សា
គឺកំលាធុង ។ យើងបំបែកកម្លាំងធុងផែន កំលាំងពុំធុងជាប់ផែន ។
ខ្មាំងចាំប្រមាណគក្ដៅយើងមិនធុង ។ មិនដឹងថាយើងមាន
កម្លាំងប៉ុន្មានមុន ប៉ុន្មានសែនទេ ធុងជាកំលាកយ៉ាងនេះ ។ មក
ពីយើងគន្ធទ្ធមាគាស្ត្រ ។ ព្រោះតែយើងយ៉ាងនេះ យើងឃើញ
ជាយើងខ្លាំង ។

មាត្រាប្រយុទ្ធទី៣ វាយពង្រាបពង្រីល និង បង្ហាត់ បង្ហាញខ្មាំង ដើម្បីក្ដោបកាត់ទប់ខ្មាំង

ដើម្បីឲ្យខ្មាំងចាញ់ហើយ យើងវាយល្បួងឲ្យវាឈ្លក់
ទៅ ។ ផល់ខ្មាំងចាញ់ហើយ យើងប្រមូលកម្លាំងគំរប់ ប្រុងខ្លាំង
ស្រួច ទៅទៀត ។

00063049

E3/25

ផ្ទះខ្លះ ទៀតគេនិទ្យប្រឡូកឡាំង ទៅកាយកន្ទាំងថ្មី របស់ខ្មាំង ។ បើខ្មាំងគេលាក់តាមកន្ទាំងពីក យើងទៅកាយ ប្រមូលក្តី យើងចំណាយកម្លាំងច្រើនណាស់ ។ តែកាយ របស់យើង យើងបន្តិចកំលាំង ។ ធ្វើឱ្យរកតាត់ ដោយកាយល្បាយ ជាបន្តបន្ទាប់ ។ កំហាត់មួយរយះហើយ សឹងយកកម្លាំងទៅ កាយក៏ ។ ហើយយើងនេះ សម្ភារគួរ ៨០ ភាគរយ ។

ផ្ទះខ្លះបានជាបក្សពារ ហើយខ្មាំងមុកខ្វាំង ទុកយកលំព្រែក ។ យើងមុកខ្វាំងហើយ កល្បងការថែក្បាល ក្បាលកខ្វាំង តែគត្រូវបក ខ្សោយ ។ យើងទុកលំព្រែក យើងកាយកន្ទុយ ទឹកពីរហៀង ។ យើងមិនត្រូវរកលាក យើងខកកាយតម្លៃនិងលក់ខ្សោយ ដើម្បី គត្រឹមគត្រូវលក់ បន្តិចការសង់ខេត ។

ទី ៥ វាយតូច វាយធំ វាយបណ្តួប វាយពីមុខ វាយពីក្រោយ វាយពីចំហៀង វាយពីកណ្តាល វាយពិសេស វាយសម្រុក វាយកាត់ផ្តាច់ៗ វាយក្នុងបរិវេណខ្មាំង វាយក្រៅបរិវេណខ្មាំង

យើងលើកមកសិក្សានេះ ទុកឲ្យបានល្អសព្វ ។ គឺ

D243/2.1.9

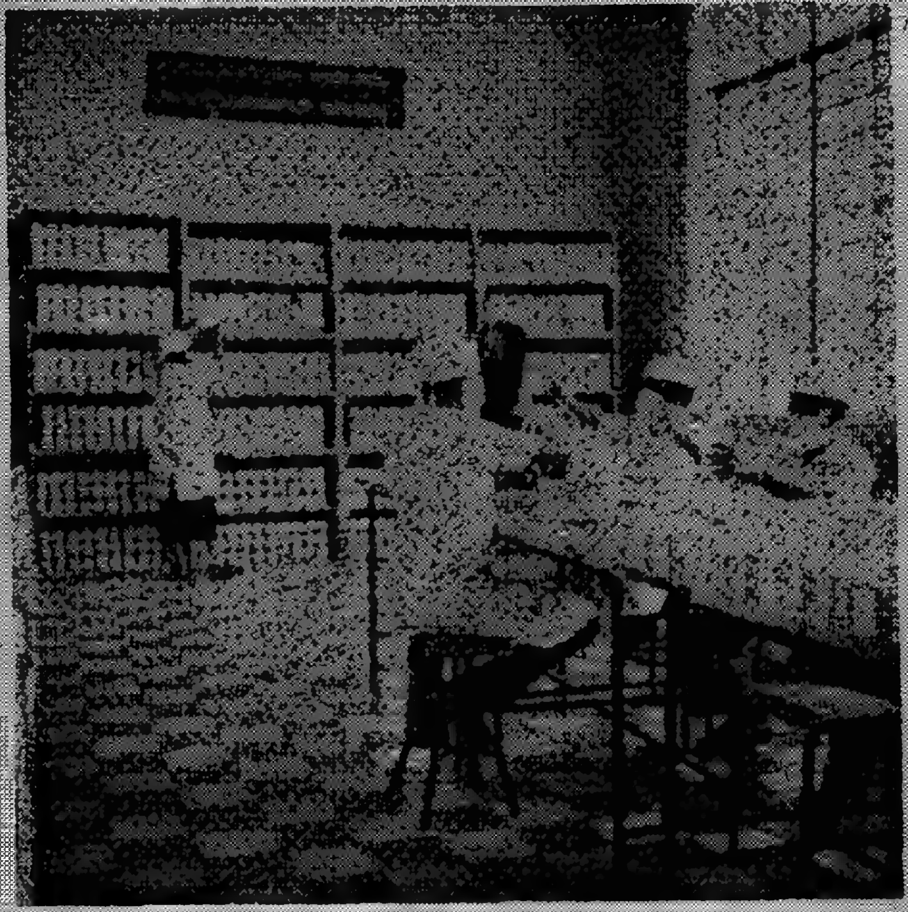

ដើម្បីរួមចំណែកកសាងខ្លួន រៀនសូត្រ ប្រយុទ្ធ ... ក្រុមការងារ ... ។ ... ។ ... ។

យ៉ាងណាបុះ យើងកាយយ៉ាងនេះ ៗ យើងស្លឹកដង់សក់

ម្ចាស់គាត់ខឹងឆ្កើមឆាប់ ៗ យើងកែវជញ្ជៀង យើងសប្បាយ ៗ

តាមពិតសាលារៀនស្ងួត ឆ្នាំ ១៩៧៣ និង ១៩៧៤

ចតិចតួចយើងរៀនផង ជាជាងការនាំយើងកាយក្ដួរ ៗ ស្ទើរតែយើង

ភ្លេចខណៈសំ ៗ ម្ដងណាប្រើ១ ម្ដងណាប្រើ២ ឬប្រើ៣ រួមគ្នា

គ្នា ៗ តែរៀនសរសេរពាក្យគោលល្អ ៗ យើងគេនាំទៅកាយភ្លឺ

ដំរី ដីទឹកគន្លងភ្នំវិញ ៗ កាយយ៉ាងនេះ យើងមានប្រៀប

ខ្ញុំនិងទូលបង្គំមិនបាន កំបូលមក យើងកាយគាត់ ៗ ដូច្នេះយើង

គិតតែឆ្កើមឆាប់ ៗ ខ្ញុំនិងគាត់យើង មិនមែនយើងកាត់ខ្ញុំទេ ៗ

នាងកានតើ ៖ កាយការ់ជាផ្លែ១ ធ្វើដំណេះ៥ ៗ

ដំបូងយើងកាយការបើកចំហរ ឆ្នាំ ៗ ខ្ញុំនិងប្រមូលសត្វដំរីទៅដាក់

យើង ៗ យើងបើកចំហ កាយ នៅតាមស្ទឹងចំណាំង ភ្នំវិញ គាត់

កាត់ផ្លែ១ ៗ ដូច្នេះ ខ្ញុំនិងគេតាមយើង ៗ យើងធ្វើស្រែតាម

យើង ៗ ខ្ញុំនិងខ្ញុំ នៅជាមួយ ៗ នៅភូមិ នៅភូមិលេខ១

នៅតាមដងភ្នំពេញ ក៏ដូចគ្នានេះ ៗ ឆ្នាំ ១៩៧៣ ទៅតាមឬ

លេខ៣ ពីយើងកាយកាត់ផ្លែ១ ពេលខ្ញុំនៅក្រុងក្រចេះ និង

ស្រុក ត្បូងកោះជាមួយនឹងម៉ែ ៗ ដល់យើងឯកោហើយ កកាត់ចេញ

ភ្នំពេញ និងកំពង់គន្លងមិនបានទេ យើងកាយការពារបូក យើង

កយកាត់ជាគន្លឹះ ធ្វើឲ្យខ្មាំងភ្ញាក់ជាប្រចាំគប់ហោះនេះ ។

ជំហរ របស់កងទ័ពបដិវត្តយើង មានច្រើនណាស់ ។ នៅតែចងក្រង ដើម្បីរៀនសូត្រទៀត ។

ទី៥ វាយដោយប្រើទាំងអាវុធប្រពៃណី ទាំងអាវុធសម័យ ទាំងអាវុធពាក់កណ្តាលសម័យ រួមផ្សំគ្នាទាំងអស់

ឧបមា ខ្មាំងប្រើកាំភ្លើងធំ ទំនើបៗ ។ វាប្រើកាំភ្លើងធំមុន ដើម្បីឲ្យថ្មើរជើងចូលទៅ ។ យើងដាក់ស្រូវ ថ្មើរជើងចូលមកក្រៅខ្សែយើង ។ ដូច្នេះ វាឲ្យប្រព្រឹត្តពីមុន ដើម្បីថ្មើរជើង ដើរតាមក្រោយ ។ ដោយហេតុនេះ បើគាត់ថ្មើរជើង ក៏មើលមិនឃើញណាស់ ។ យើងប្រើ ប.៤០ កាត់ផ្តាច់ ការ់មកក្រោយ ដាក់ថ្មើរជើងគ្នាវិញ ។ ដូច្នេះ ចាំទទួល ប.៤០ រួមផ្សំគ្នា ។

ទាំងអស់នេះ យើងគ្រាន់តែលើកខ្លះៗ ឲ្យមានគំនិតស្រាវជ្រាវ ប្រដាប់ដៃរបស់យើង ។ ថ្ងៃក្រោយ យើងត្រូវលើកបន្ថែមទៀត ។

IV. អំពីភារកិច្ច បន្តពង្រឹង ពង្រីក បន្តកសាង កងទ័ពបដិវត្ត របស់បក្សយើង តទៅទៀត

កងទ័ពបដិវត្តកម្ពុជាយើង បានកកើតឡើងដល់ថ្ងៃនេះ បានសាងស្នាដៃគុណបំណាច់ប្រវត្តិ ច្រើនលើកច្រើនគ្រា ជំនួរលស់ អនុវត្តបានដោយជោគជ័យ ក្នុងសង្គ្រាមប៉ត់បែនសង្គ្រាម ធ្វើសង្គ្រាមប្រយុទ្ធក្នុងក្របខ័ណ្ឌ នៃសង្គ្រាមផ្ទៃក្នុង ក៏ដោយ ហើយធ្វើសង្គ្រាមរំដោះជាតិ រំដោះប្រជាជន ៥ ឆ្នាំ ក្នុងសង្គ្រាមដ៏គាប គ្របហាង ពុះពារការលំបាកគ្រប់បែបយ៉ាងទាំងអស់ ហើយរហូតដណ្តើមបានមហាជ័យជំនះ ថ្ងៃ ១៧ មេសា ១៩៧៥ ។ កងទ័ពនេះ ជាកងទ័ពដែលមានគុណភាពខ្ពស់ ខាងនយោបាយ ខាងសតិអារម្មណ៍ ខាងចាត់តាំង ។ ក្តាប់ជាប់ ខាងអនុវត្តបានល្អ នូវមាគ៌ានយោបាយរបស់បក្ស នូវសង្គ្រាមប្រជាជនរបស់បក្ស នូវមាគ៌ាប្រយុទ្ធរបស់បក្ស ទើបដណ្តើមបានមហាជ័យជំនះយ៉ាងនេះ ។ កងទ័ពយើងជាកងទ័ពមួយដែលល្អ ក្នុងកងទ័ពដែលល្អបំផុត នៅក្នុងសកលលោក ទាំងនយោបាយ ទាំងសតិអារម្មណ៍ ទាំងចាត់តាំង ទាំងបច្ចេកទេសប្រយុទ្ធ ។ រហូតដល់ថ្ងៃនេះ កងទ័ពនេះ មានគុណភាពយ៉ាងនេះ យើង

តិចបន្តិច យើងមិនអាចរើសគុណភាពនោះទេ នេះជាការពិត ។

យកគំរូការ៤ មកនិយាយ ដើម្បីបញ្ជាក់ ។ គំរូការមួយ គឺយល់ឲ្យបម្រុងក្ដៅមេរោគ ដឹងបរាជ័យគេបន្លំ គួនសត្រូវលោភ ហើយត្រូវប្រយ័ត្នសាស្រ្តសត្រូវលោភដាំដុះមូល ដែលមិនដែលមានកងទ័ពណា ឃ្លាំមើលត្រួតពិនិត្យមេរោគយ៉ាងនេះ ។ យើងពុយល្អបំផុតនេះបំផុត ។ នេះជាគំរូតាងមួយ បញ្ជាក់ច្បាស់ ។

គំរូការ ជាច្រើន ខ្ញុំយកតែគំរូតាងខ្លះ មកបញ្ជាក់ ។ គំរូតាងមួយទៀត គឺគំរូការក្រោយសង្គ្រាម កងទ័ពនេះរើសរកឃើញការកិច្ចការពារប្រទេសក៏បានល្អ ហើយរួមកសាងប្រទេស ក៏បានល្អ ក៏បានសមត្ថភាពខ្ពស់ បង្កបង្កើនផលបានខ្ពស់ខ្លួនបានជាគតិបណ្ដោះ ។ រៀនយកបទពិសោធន៍របស់ខ្លួន ក្រោយពីចូលការពារប្រទេស បង្កបង្កើនផលបានជាអតិបរមា ។ ហើយខ្ញុំសូមផ្ដល់ជា កងទ័ពក្រុមការងារ បានផ្ដល់ស្រូវ ផ្ដល់អង្ករជូនរដ្ឋចាំទៅលក់ក្រៅប្រទេសទៀតផង ។ តាមខ្ញុំ ប្រហែល៤ម៉ឺនតោនអង្ករ ក្រុមខ្លួនបម្រើប្រទេស ក្នុងកាលនេះប៉ុណ្ណោះ ក្នុងកាលនោះប៉ុណ្ណោះ ។ នេះគឺបញ្ជាក់ឲ្យកងទ័ពធ្វើបង្កបង្កើនផលទេ គឺយកការងារការពារប្រទេស ជាស្នូលជាមូលដ្ឋាន ឯការកសាងប្រទេសការបង្កបង្កើនផលដើម្បីចិញ្ចឹមខ្លួន ជាការសំខាន់បន្ទាប់ ។ យើង

ធ្វើដើម្បីលក់ដាក់កងទ័ពយើង ។ កងទ័ពយើងនៅរក្សាគំនិត កងទ័ពយើងនៅបង្កបង្កើនផលផង ។ កងទ័ពនេះរក្សាគំនិតយ៉ាងដូច្នេះ មិនតាញ់នៅវេ រក្សាយ៉ាងណាក៏ល្អទៅវិញ ព្រោះរក្សាគំនិត នេះគេរៀន ។ ហើយកងទ័ពយើងធ្វើការងារមួយភ្ជាប់វិញ ទទួលល្អនេះ ។

យកគំរូតាងទាំង២នេះបញ្ជាក់ ឃើញថា កងទ័ពយើងមានគុណភាពខ្ពស់ណាស់ ប្រៀបធៀបនឹងកងទ័ព នៅក្នុងសកលលោកទាំងមូល ។ ប៉ុន្តែ កើតការត្រូវរបស់កងទ័ពយើងត្រូវចាប់ផ្ដើម បន្តខ្ពស់ទៅទៀត ។ គុណភាពរបស់កងទ័ពយើងបានដល់នេះហើយ យើងត្រូវរក្សាឲ្យបាននេះ ឬតទៅទៀត ។ យើងត្រូវមានមោទនភាព យើងត្រូវពេញចិត្ត ពេញទំហឹងនឹងគុណភាពរបស់កងទ័ពយើង ឈានដល់ថ្ងៃនេះ ។ ប៉ុន្តែ យើងក៏ត្រូវពិតជាបន្តកសាង ពង្រីក ពង្រឹងកងទ័ពយើងតទៅទៀត ឲ្យមានគុណភាពកាន់តែល្អ ទាំងកិច្ចការពារប្រទេសមានគុណភាពល្អ ទាំងរួមកសាងប្រទេស ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃបដិវត្តន៍សង្គមនិយម និងការកសាងសង្គមនិយម របស់យើង ។ ហើយដើម្បីឲ្យកងទ័ពយើងមានគុណភាពកាន់តែល្អថែមទៀត យើងត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េច ។ បក្សយើងទាំងមូល កងទ័ពយើងទាំងមូល ក៏ដូចជាប្រជាជនយើងទាំង

00063053 E3/25

មូល ក្រៅយកចិត្តទុកដាក់កសាងបក្ស ខាងជំហរនយោបាយ ខាងសតិ-អារម្មណ៍ ខាងចាត់តាំង គឺទៅទៀត ។ កន្លងមក គណៈយើង មានគុណភាពខ្ពស់ល្អ ដូចបានដកបង្ហាញមិញ ខាងជំហរនយោបាយ ល្អ សតិអារម្មណ៍ល្អ ចាត់តាំងល្អ ។ មានគុណសម្បត្តិជាមូលដ្ឋាន ។ គុណវិបត្តិក៏មានដែរ មិនមែនថាមិនមានទេ ប៉ុន្តែ គុណសម្បត្តិជាមូលដ្ឋាន បានជាដណ្តើមបានជ័យជំនះក្នុងសង្គ្រាម ហើយដណ្តើមបានជ័យជំនះក្រោយសង្គ្រាម ។ ប៉ុន្តែ ឥឡូវត្រូវបន្ត ពង្រឹង ពង្រីក នូវជំហរនយោបាយតទៅទៀត ពង្រឹង ពង្រីក នូវជំហរសតិអារម្មណ៍បដិវត្តន៍តទៅទៀត ហើយពង្រឹង ពង្រីក នូវការចាត់តាំងគណៈចិត្តនេះ ឲ្យកាន់តែល្អ ថែមទៀត ។

ការកសាងខាងនយោបាយ-សតិអារម្មណ៍ ខ្លឹមសាររបស់វា គឺការកសាងខាងជំហរបដិវត្តន៍ សង្គមនិយម របស់យើង របស់បក្សយើង បច្ចុប្បន្ននេះ ។ យើងយកចិត្តទុកដាក់ កសាងខាងនយោបាយ ឲ្យល្អ សតិអារម្មណ៍ឲ្យល្អ ពីព្រោះជាកត្តាកំណត់ជាមូលដ្ឋាន ឲ្យគណៈចិត្តយើងខាងនយោបាយ ខាងសតិអារម្មណ៍ ល្អ ។ ល្អនេះ គឺល្អក្នុងន័យគាប់មាគ៌ារបស់បក្ស ឯកភាពមាគ៌ារបស់បក្ស ប្រកាន់ខ្ជាប់មាគ៌ារបស់បក្ស ក្នុងន័យអនុវត្តមាគ៌ានយោបាយ ជាមាគ៌ាសង្គមកិច្ច ជាមាគ៌ាយោធា ជាមាគ៌ាគ្រប់

~~D243/2.1.9~~

ថែមគ្រប់យ៉ាងរបស់បក្ស ក្នុងក្របខណ្ឌនៃបដិវត្តន៍សង្គមនិយម និងការកសាងសង្គមនិយមនេះ ។

បញ្ហានេះ សមមិត្តនៅក្នុងគណៈចិត្ត នៅក្រៅគណៈចិត្ត ស្ទូវតែបានរៀនសូត្រហើយ គឺបដិវត្តន៍សង្គមនិយម ។ ហើយក្នុងមីទីញយើងបានជួបប្រជុំមក តែនិយាយអំពី បដិវត្តន៍សង្គមនិយមនេះ យ៉ាងម៉េច ។ ក្នុងពេលនេះ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា យើងយកចិត្តទុកដាក់ ពង្រឹងពង្រីក បន្តធ្វើបដិវត្តន៍សង្គមនិយម ដើម្បីការពារប្រទេសបានល្អ ដើម្បីកសាងប្រទេសបានល្អ ដើម្បីលើកកំណើន ជីវភាពរស់នៅរបស់ជាតិយើងបានល្អ ជីវភាពសហករណ៍យើង ជីវភាពរស់នៅរបស់បក្សយើង បដិវត្តន៍យើង បានល្អ ។ មិនមែនធ្វើបដិវត្តន៍សង្គមនិយម ដោយហេតុផលផ្សេងៗ ក្រៅពីនេះទេ ។ បើយើងធ្វើបដិវត្តន៍សង្គមនិយមបានល្អ នៅក្នុងគណៈចិត្ត ក៏ដូចជាក្រៅគណៈចិត្ត ការពារប្រទេស បានរឹងមាំណាស់ គ្មានអាសត្រូវណាមកចូលបានទេ ។ ហើយបើគណៈចិត្តយើង ស្អាតខាងនយោបាយ ខាងសតិអារម្មណ៍ ខាងចាត់តាំងហើយ គឺជាពិតជាដែក ស្អីក៏ចូល មិនចូលដែរ ។ ព្រោះយើងត្រូវការការពារប្រទេសយើង ការពារបដិវត្តន៍យើង ការពារសមិទ្ធផលបដិវត្តន៍យើង កុំឲ្យរលាយបាត់ទៅវិញ ។ ហើយជាការកិច្ចរបស់យើង ជាភារកិច្ចរបស់ជំនាន់យើង ដែលបាន

បំពេញភារកិច្ចការពារប្រទេសទាំងស្រុង រីឯប្រជាជនទាំងស្រុង ហើយ ។ ត្រូវតែបានយើង មានភារកិច្ចការពារលទ្ធផលបដិវត្ត និងការពារប្រទេស ឲ្យបានល្អថែមទៀត ។ ដូច្នេះ ដូចបានជំរាប ពីពេលមុនហើយ គ្មាននរណាមានកិត្តិយសជាតិជាងយើងទេ ។ ជំនាន់យើង បានរំដោះប្រទេស បានរំដោះប្រជាជនទាំងស្រុង ហើយជំនាន់យើងនេះ មានភារកិច្ចការពារប្រទេសឲ្យបាន ការពារបដិវត្តឲ្យបាន លើកតំកើងកិត្តិយសរបស់ជាតិ ឲ្យខ្ពង់ខ្ពស់ឡើង ។ កិត្តិយសរបស់ជាតិ ដែលធ្លាប់តែគេជាន់ឈ្លី គេជិះជាន់រាប់ពាន់ឆ្នាំមកហើយ យើងត្រូវតែរក្សា ត្រូវតែស្រង់ពង្រីក គ្មាននរណាទៀតទេ ។ យើងត្រូវគិតការកិច្ចនេះឲ្យច្បាស់ ។ មានតែជំនាន់យើង ។ បើជំនាន់យើងធ្វើល្អ បានជំនាន់ក្រោយធ្វើបានល្អទៀត ។ ប៉ុន្តែបើជំនាន់យើងធ្វើមិនបានល្អ ជំនាន់ក្រោយក៏តែធ្វើមិនបានល្អ ។ បើជំនាន់យើងធ្វើល្អ កូនចៅហ្នឹង ក៏ល្អ ។ បើជំនាន់យើងមិនល្អ កូនចៅទៅថ្ងៃក្រោយ ក៏មិនល្អ ។ និយាយជាសាមញ្ញ គឺយ៉ាងនេះ ។ ដូច្នេះ ជាកិត្តិយសណាស់ មិនមែននរណាមានវាសនា បានឱកាសចូលជីវិតរបស់ខ្លួនមកការពារប្រទេស មករំដោះប្រជាជន មកការពារប្រទេស មកការពារប្រជាជន ដូចជំនាន់យើងទេ ។ ដូច្នេះ កុំឲ្យខាតពេលវេលា កុំឲ្យខាតឱកាសនេះ

ទៅថ្ងៃក្រោយខាត ទៅខែក្រោយខាត ។ នេះម្យ៉ាង ។

ម្យ៉ាងទៀត ជាពិសេសគឺ យើងរំដោះប្រទេសបានល្អ ហើយធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយម បានល្អ កសាងប្រទេស ក៏បានល្អ ។ កសាងប្រទេសរបស់យើងសព្វថ្ងៃនេះ ដូចបានជំរាប ឆ្នាំ១៩៧៧ យើងបានបែបផែន ១ តំបន់បាន ៣០ គីឡូ ១ ថ្ងៃ មួយតំបន់បាន ៤៥ គីឡូ ១ ថ្ងៃ មួយតំបន់បាន ៦០ គីឡូ ១ថ្ងៃ មួយតំបន់បាន ១៥ គីឡូ ១ថ្ងៃ ។ តិចជាងគេ ត្រឹម ១០ គីឡូ ។ របបនេះ គឺគ្រប់គ្រាន់ តាមយើងរៀប ត្រូវបរិភោគ ។ ក៏ខ្ពស់ណាស់ ។

ពិតមែនហើយ យើងនៅស្ទើរតែខ្វះខាត តែរបបយើងខ្ពស់ណាស់ ។ មួយទៀតឈើគ្រាក់ ក៏ត្រូវបរិភោគ ។ នេះមកពីជីវភាពប្រជាជនឡើង ។

ដូច្នេះ សារៈសំខាន់នៃបដិវត្តសង្គមនិយម គឺនិការកសាងសង្គមនិយម មានទិសដៅកសាងប្រទេសបានល្អ ការពារប្រទេសបានល្អ និងដោះស្រាយជីវភាពប្រជាជនបានឆាប់ហើស ។ យើងត្រូវការប្រជាជន ពី១៥ទៅ២០លានទើបគ្រប់គ្រាន់ នឹងដីយើង ។ ដើម្បីឲ្យប្រជាជនកើនបានឆាប់ ទាល់តែជីវភាពទៀនសុខភាពបានល្អ ។ ដូច្នេះ ទាល់តែបង្កបង្កើនផលឲ្យបានហើស ។ លុយដែលបានមកពីការនាំផលិតផលទៅបរទេស គឺដើម្បីពង្រីក

កសិកម្ម ពង្រីកឧស្សាហកម្ម និងការពារប្រទេសជាតិ ។ គ្មានធ្វើអីក្រៅពីនេះទេ ។

ខ្ញុំនិយាយតែពីគោលការណ៍ យើងធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយមដើម្បីអ្វី ។ ការពិតធ្វើជាលទ្ធផលឆ្នាំនេះ ជាសក្ខីភាពស្រាប់ យើងធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយម ដើម្បីប្រជាជនកម្មករ-កសិករយើងបានគ្រប់គ្រាន់ ឈានទៅសម្បូរសប្បាយ ។ ធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយម កសាងសង្គមនិយម ដើម្បីកសាងប្រទេស ដោះស្រាយជីវភាពប្រជាជនឲ្យបានរហ័ស ។

ឧទាហរណ៍ : ឆ្នាំនេះ យើងមានស្រូវបានច្រើនលើសពីមុនមក យើងទិញគ្រឿងចក្រតម្បាញ ហើយទិញម៉ាស៊ីនដើម្បីជួយកម្លាំងពលកម្មប្រជាជនយើង ។ ម្យ៉ាងទៀត បើក្នុង ៣ ឬ ៤ ឆ្នាំនេះ យើងមានគ្រឿងតម្បាញបានរួច នៅកម្ពុជា គឺជាជ័យជំនះដ៏ធំធេងណាស់ ព្រោះសម្លៀកបំពាក់ [illegible] មកហើយ ។

ឧទាហរណ៍ : យើងត្រូវដោះស្រាយផ្ទះសំបែងប្រជាជនឲ្យបាន ត្រូវតែឈានទៅក្នុងរយៈពេល ៦ ឬ ៧ ឆ្នាំខាងមុខនេះ ។ ផ្ទះៗ យើងត្រូវតែធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយម ។ សម្ភារៈបានលឿន បានខ្លាំង ។

គ្មាននរណាធ្វើឲ្យយើងទេ គឺយើងធ្វើខ្លួនឯង ។ ផ្ទះ

ការពារប្រទេសយើង កសាងប្រទេសយើង ។ លើកកំពស់ជីវភាពប្រជាជនយើង ។ ធ្វើឲ្យបានលឿនក៏យើង ធ្វើមិនបានក៏យើង ។ ដើម្បីឲ្យបានលឿន ទាល់តែធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយមឲ្យបានល្អ ។ បើធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយមមិនបានល្អ មិនលឿនទេ ។

ឧបសគ្គបានកាត់ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ ពង្រឹង និងពង្រីក ហើយសំរែកសំរាប់ [illegible] យើងស្អាត បរិសុទ្ធ តាមមាគ៌ារបស់បក្ស ។ [illegible] ស្អាត ។ [illegible] ស្អាត ចំនួន [illegible] ។ បើក្រុមស្អាត [illegible] ១ [illegible] មិនស្អាត ។ ដើម្បីឲ្យ [illegible] ស្អាត មានតែបែបនេះ ។ [illegible] យើង [illegible] ល្អ ។ [illegible] ត្រូវ [illegible] នៅមិនទាន់ [illegible] ទេ ។ [illegible] ខ្សែនេះ [illegible] នៅក្នុង [illegible] ។ [illegible] ត្រូវ [illegible] ។

នៅក្នុងនេះ [illegible] បញ្ហាមួយ ដែល [illegible] គឺបញ្ហាខ្សែនយោបាយ ។ មិនមែន [illegible] ទេ គឺ [illegible] បក្ស ។ ខ្សែនយោបាយ [illegible] ខ្សែនយោបាយ [illegible] ខ្សែនយោបាយ [illegible] ។ សមមិត្តយើងម្នាក់ៗ [illegible] ត្រូវមានខ្សែនយោបាយ [illegible] ។ [illegible] យើង [illegible] ប្រជា-

00063056

E3/25

ជនបទយើងឲ្យច្បាស់ ។ មានអ្វីជាចំណុចខ្លាំង មានអ្វីជា ចំណុចខ្សោយ ។ ត្រូវយល់ខ្លួនឯងឲ្យច្បាស់ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ត្រូវយល់ពីខ្មាំងឲ្យច្បាស់ គេមានអ្វីខ្លះជាចំណុចខ្លាំង មានអ្វីខ្លះជាចំណុចខ្សោយ ។ ខ្មាំងជិត ខ្មាំងឆ្ងាយ គេមានចំណុចអ្វីខ្លាំង ក៏មានចំណុចអ្វីខ្សោយឲ្យច្បាស់ ក្នុងរយៈកាលមួយៗ ។ បក្សដឹកនាំត្រូវយល់ ។ បក្សនៅក្នុងតំបន់ក៏ត្រូវយល់ ។

ឧបមា ខ្មាំងក៏តែងផ្សព្វផ្សាយ ថាទស្សនៈជារបស់យើងខ្សោយ ឬប្រាសចាក ប្រជាជនតិចតួច គ្មានកម្លាំងអីទប់ទល់បានទេ ។ ឲ្យយើងយល់ពីចិន ។ ដូច្នេះហើយ បានជាក្ដាប់នៅក្នុងពាក្យ ពួកខ្លះថា « កងទាហ៊ានទៅដល់ទីនេះ មិនបានទេ » ។ ឲ្យយើង ពីតែកាន់ប្រើ ខាងទស្សនៈនយោបាយទៅទៀត ។ ឲ្យយើង យល់ថាខ្លួនខ្លាំង យើងខ្សោយ ។ ព្រមជាមួយនេះ ក្លាក់ជា ខ្លាំងខ្លះ ក៏ផ្សព្វផ្សាយពីខ្លួនពលខ្លាំង ជាក់ខ្លាំងពីនេះ ជាក់ខ្លាំងពីចុះ ក្បៀមបញ្ច្រាបបន្ទុះគង់ទ័ពយើង ប្រជាជនយើងឲ្យភ្លាបក់ ។ បញ្ហានេះត្រូវវាយកម្ទេច ។ តំបន់ ក៏ធ្វើ ។ ទ្វីបខ្លះ ក៏ធ្វើ ។ ទៅប្រព្រៃជាតិធ្វើ ។ ហើយបើក្នុងអ័ចនិធន ក៏កលៃបង្កិត ក៏មិនបានពេញ ល់យូរច្រើន ក៏តែមិនបានពេញទៀត ពីព្រោះសតិអារម្មណ៍ ក៏បង្ក្រាបបានហើយ ។ បញ្ហានេះ បានសារៈ

D243/2.1.9

សំខាន់ណាស់ ជាទស្សនៈវិភាគចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ របស់ខ្មាំង និងយើង ។ តាមពិត យើងវាយប្រឆាំងក្រុងភ្នំពេញ ដែលជាមេក្លោងក្រុងភ្នំពេញ ។ យើងត្រូវយល់ច្បាស់ ពីទស្សនៈឲ្យច្បាស់បំពេញកម្លាំងយើង និងកម្លាំងខ្មាំង កុំឲ្យបំផុសបំផោសខាងបាន ក៏យកតាមសំណាងយើងបាន ។ ក៏កញ្ជ្រោលសំដៅយកគោលជ័យរបស់យើង ។ បើយើងមានទស្សនៈច្បាស់ យើងកក្រោយបន្ទាន់ទេ ។ យើងបានកាយ កក់កើយយើងបានកាយ ។ កន្លងមក យើងយកជំនឿជាក់ដែលទេ ដូចបានជំរាបមកហើយ ។

យើងត្រូវតែប្រើទស្សនៈយើង តទៅទៀត ។ មើលឃើញ ចំណុចខ្លាំង និងចំណុចខ្សោយរបស់ខ្មាំង ។ មើលឃើញចំណុចខ្លាំង និងចំណុចខ្សោយរបស់យើង ។ ឧទាហរណ៍ យើងមានគន្លឹះ មាន តំណល ដែលមិននយោបាយ-សតិអារម្មណ៍មិនល្អ គង់ចាត់នេះនៅ ជាខ្សោយ នៅជាខ្លាក់ខ្លាយ ទៅជាពលីដោយក ។ ឧបមាថា បើការយោគតទៅទៀត តើយើងបានកាយក៏ឬទេ ? យើងធ្លាប់កាយ ហើយ ។ ភេរវកម្មសក្តិប្រើ រតែតែមាកលា ។ ជាមួយយើង ក៏ មិនបានប្រើបាកក្លទេ ។ យើងកកក្រោយពាក់ទេ ។ យើងធ្លាប់ ស្គាល់ ក៏យកចិត្តខ្លាំងជាមុន ។ បើតែតាមមើលជាវាំនេះ

ហើយ ខ្ញុំនឹកណាស់ហើយ ឲ្យតែហ៊ានល្បងតានយើង យើងហ៊ានធ្វើ ។

— ចំណុចខ្វះខាតរបស់យើង គឺប្រជាជនអវិជ្ជាច្រើនណាស់ បើបក្សដឹកនាំត្រូវ គឺខ្លាំងពូកែណាស់ ។ តែបើបក្សដឹកនាំខុសទៅ គឺប្រជាជនខុសខូចបក្សទេ ។ ទុំទាំងសារៈ យើងនិយាយពីគន្លឹះ តែការពិត យើងនិយាយពីការណ៍ច្បាស់ ។

សរុបមកវិញ គឺត្រូវបន្តការងារកសាងជាតិយើង ឲ្យមានគុណភាពកាន់តែខ្ពស់ឡើង ។ ឋានៈសង្គមជាតិខ្មែរយើងខ្ពស់ណាស់ ។ មើលចុះ ជនជាតិយើង គ្មានសក្តិ គ្មានយស គ្មានប្រាក់ខែ លះបង់ដើម្បីវណ្ណៈ ដើម្បីបដិវត្តន៍ ។ បក្សបង្កើនផលបង្កបង្កើនផល ដើម្បីសិក្សាលើខ្លួនប្រជាជន ។ ទន្ទឹមនេះ ការការពារប្រទេសជាតិ អស់ហើយ ។ គេស្ងប់ស្ងែងណាស់ ។ គេចង់រៀនសូត្រតាមជនជាតិយើង ។ គុណភាពនេះខ្ពស់ណាស់ ល្បីល្បាញទៅលើសកលលោក ។ ចំពោះក្តីត្រូវបន្តលើកគុណភាពនេះ ទៅទៀត ។ ល្បឿននេះ ជាគំរូហើយ តែត្រូវបន្តរក្សាទៅទៀត ៕

———*———

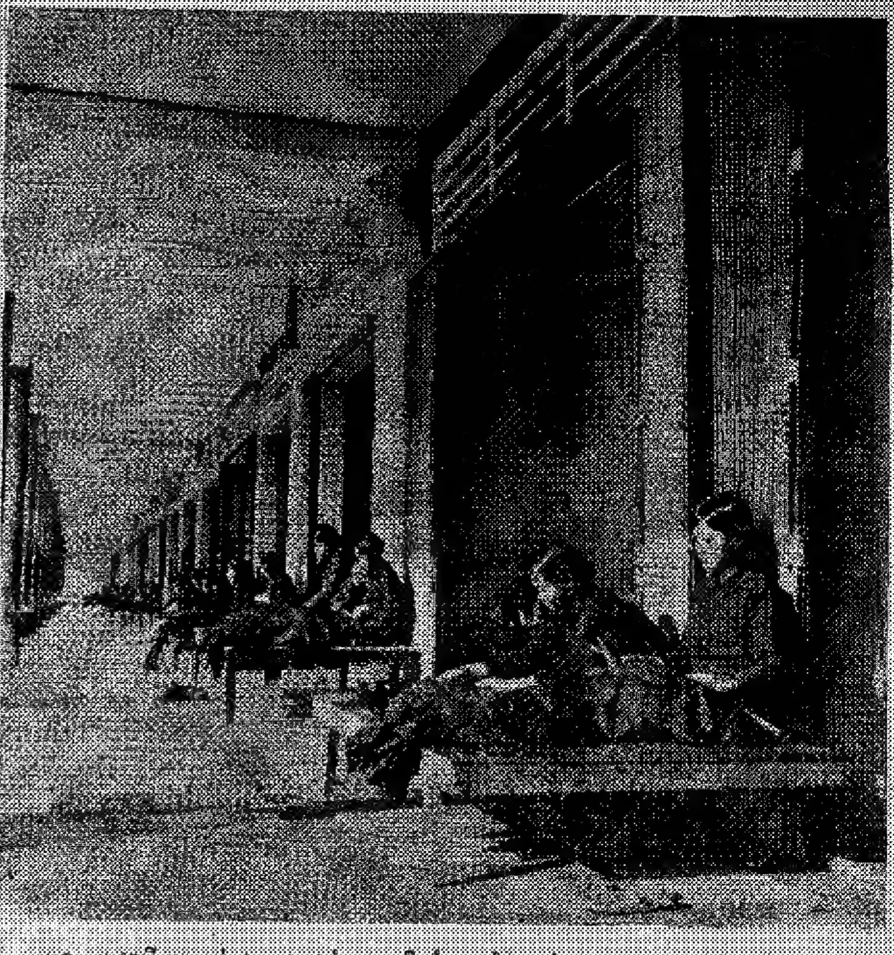

រូបនេះ យុវនារីក្រហមកាត់ដេរនៅក្រុងភ្នំពេញ មិនចាំបាច់ទុកកាត់ដេរខោអាវទៅដោយម៉ាស៊ីន ក៏បាន កាន់តែច្រើន និងឆាប់រហ័ស ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់យោធាពលរាជបដិវត្តន៍ ក្រែ កងប្រជាជនបដិវត្តន៍យើង ឲ្យរឹតតែល្អសម្បូរណ៍ឡើង ។

ទង់បដិវត្ត